

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng

Contents

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng	2
1. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương 2: Kết Thúc Mỗi Tình Đầu	4
3. Chương 3: Chạm Mặt	5
4. Chương 4: Chạm Mặt (2)	6
5. Chương 5: Bắt Cóc	7
6. Chương 6: Nguy Hiểm	8
7. Chương 7: Nguy Hiểm (2)	10
8. Chương 8: Trả Đũa	12
9. Chương 9: Trả Đũa (2)	13
10. Chương 10: Gặp Lại	15
11. Chương 11: Học Bơi	17
12. Chương 12: Học Bơi (2)	19
13. Chương 13: Sự Cố Và Hé Lộ	20
14. Chương 14: Người Đứng Sau	21
15. Chương 15: Người Đứng Sau (2)	23
16. Chương 16: Người Đứng Sau (3)	25
17. Chương 17: Người Đứng Sau (4)	27
18. Chương 18: Người Đứng Sau (5)	28
19. Chương 19: Người Đứng Sau (6)	30
20. Chương 20: Tổ Tình	32
21. Chương 21: Ra Mắt	33
22. Chương 22: Ra Mắt (2)	35
23. Chương 23: Đính Hôn (1)	36
24. Chương 24: Đính Hôn (2)	38
25. Chương 25: Đính Hôn (3)	40
26. Chương 26: Gặp Lại	42
27. Chương 27: Tôi Còn Yêu Em	43
28. Chương 28: Mất Tích	45
29. Chương 29: Giải Cứu	47
30. Chương 30: Xin Lỗi Em	49
31. Chương 31: Sự Trở Lại Của Lệ Quyên	51
32. Chương 32: Ghen	53
33. Chương 33: Xui Xẻo	55
34. Chương 34: Đính Hôn Của Hoàng Phong	57
35. Chương 35: Đi Chơi	58
36. Chương 36: Đi Chơi (2)	60
37. Chương 37: Sinh Nhật Hàn Thiên	64
38. Chương 38	67
39. Chương 39	69
40. Chương 40	71
41. Chương 41	73

42. Chương 42	75
43. Chương 43	77
44. Chương 44	79
45. Chương 45	81
46. Chương 46	82
47. Chương 47	83
48. Chương 48	86
49. Chương 49	87
50. Chương 50	88
51. Chương 51	89
52. Chương 52	90
53. Chương 53	91
54. Chương 54	93
55. Chương 55	94
56. Chương 56	95
57. Chương 57	96
58. Chương 58	98
59. Chương 59	99
60. Chương 60	100
61. Chương 61	102
62. Chương 62	104
63. Chương 63	105
64. Chương 64	106
65. Chương 65	108
66. Chương 66	109
67. Chương 67	111
68. Chương 68	112
69. Chương 69: Ngoại Truyện	114

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng

Giới thiệu

Nó vốn nghĩ tình cảm này là đơn phương cho đến khi. . .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-yeu-anh-cau-hotboy-lanh-lung>

1. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

Truyện: Tôi Yêu Anh. Cậu HotBoy Lạnh Lùng.

TÁC GIẢ: Nhược Hàn Thiên

TRẠNG THÁI: ĐÃ FULL

MỤC LỤC: 68 Chương + 2 Chương Ngoại Truyện.

THỂ LOẠI: Truyện Teen, Học Đường, 1×1 H nhẹ..

Lưu Ý: Có một số tình huống 16 - 18+

COUPLE: Hàn Thiên × Bách Dương

Nguyễn Hà My cô con thứ ba của chủ tịch tập đoàn Nguyễn Hà ba cô là Nguyễn Hoàng Hải. Được cưng chiều từ nhỏ nên cô rất hống hách và muốn chiếm đoạt tất cả các thứ của người khác có. Cô rất yêu Hấn (Bách Dương) như chỉ là tình ĐƠN PHƯƠNG.

Hàn Thiên là con gái đầu lòng của Hàn Vũ chủ tịch tập đoàn Hàn Gia. Hàn Thiên là cô gái có khuôn mặt trắng hồng vô cùng baby. Hàn Thiên ăn mặc giản dị vui tính nhưng ít có bạn bè và một vài biến cố trong gia đình làm vẻ hồn nhiên tinh khiết của cô dần mất đi thay vào đó là khuôn mặt lạnh lạnh trong tương lai cô sẽ là người thừa kế tập đoàn Hàn Gia. Cô sống ở căn biệt thự không thua căn biệt thự của Bách Dương nhưng không thuê người hầu vì cô chỉ thích ăn món chính tay mẹ cô nấu thôi.

Lý Thanh Trúc cô là đứa con gái duy nhất của Lý Thế Hiển là tổng giám đốc của một công ty nhỏ chi nhánh của tập đoàn T&N (Cửa gia đình Tuấn Nam). Cô vốn rất hiền lành và dễ gần nhưng tập các thói xấu từ Hà My và đua đòi với bạn bè Cô rất yêu Vy Kiệt nhưng đối với Vy Kiệt cô chẳng có gì đặc biệt thành ra con bé ảo tưởng ==” và yêu ĐƠN PHƯƠNG tự nhận mình là bạn gái của Vy Kiệt

Dương Kỳ Thư là con gái cưng của Dương Hạo Phong tổng giám đốc của một công ty nhỏ là chi nhánh của Tập đoàn Bách Gia (Cửa Bách Dương ấy) Cô hay đua đòi theo bạn bè nhất là Hà My.

Bách Dương tên thật là Nguyễn Bách Dương vì ba mẹ đã li hôn khi hấn còn nhỏ nên hấn chỉ theo họ của ba mình và hấn là con lớn trong nhà. Tính lạnh như tảng băng và có một đứa em gái Xuân Nhi là đứa em cùng cha khác mẹ vì ba hấn sau khi li hôn bước thêm bước nữa.

Là bang chủ của bang Tử Thần tham gia vào thế giới ngầm mafia. Làm bang chủ tất nhiên biết võ và bắn súng rồi

Xuân Nhi đang học cấp ba tại trường học lớp 10A1 học cùng với nó và ngồi trên nó tính tình khá hiền lành nhưng đụng vào thì như sư tử hà đông Xuân Nhi học võ từ lúc 10 tuổi nên bây giờ cô là 1 trong những người thân cận của bang Tử Thần (Bang chủ là hấn).

Lâm Trần Tuấn Nam là con trai duy nhất của Lâm Tuấn Vũ chủ tịch tập đoàn T&N. Tuấn Nam sẽ là người thừa kế tập đoàn T&N trong tương lai. Ngoại hình khá điển trai. Vì muốn con trai mình được an toàn nên Tuấn Vũ đã cho Tuấn Nam học bắn súng học võ,.. từ lúc 14t. Là bạn thân của Bách Dương và Vy Kiệt. Bang phó của bang Tử Thần.

Ứng Vy Kiệt là con trai út của Ứng Hoàng Phát Chủ tịch tập đoàn Ứng Gia. Trong tương lai sẽ là người thừa kế tập đoàn Ứng Gia vì gia đình chỉ có cậu là con trai. Về ngoại hình rất điển trai và có tỷ hài hước nên dc ghép và bộ ba hotboy của trường (Bách Dương No.1, Vy Kiệt No.2, Tuấn Nam No.3). Là bang phó

của bang Tử Thần tuy đánh võ và bắn súng không giỏi nhưng rành về các phần mềm tin học.

2. Chương 2: Kết Thúc Mỗi Tình Đầu

Hàn Thiên đang nằm trên phòng cùng cái máy MP3 đang du dương theo từng giai điệu của bài nhạc trọt có tiếng dưới lầu vọng lên

- Hàn Thiên xuống ăn cơm - Mẹ nó kêu

- Vâng - Nó vừa nói vừa mở cửa chạy xuống lầu

Bước xuống lầu nó phụ mẹ dọn cơm cả buổi cơm nó nói chuyện với ba mẹ rất vui vẻ. Sau bữa cơm nó tiếp tục nhiệm vụ dọn dẹp lau bàn. Quay qua quay lại đã 8h tối

- Hàn Thiên, vào ngủ sớm mai vào học nhận lớp - Mẹ nó dịu dàng nói

Vừa nghe mẹ nói dứt câu nó liền lồm bồm

- Chết tiệt! Quên chuẩn bị đồ đi học mất rồi - Nó nhao mày

Nhưng chợt nhớ ra điều gì đó rất " Quan Trọng " nó liền chạy lên phòng cầm ngay cái điện thoại. Nó nằm nhẩn tẩn với mỗi tình đầu của nó mỗi nó mỉm cười rất tươi chợt nhiên nụ cười đó dần tắt.

Chia Tay sao? Mỗi tình 3 năm bây giờ kết thúc không một lí do sao? Nó đã làm gì sai sao - Nó đau khổ nó hét thảm trong lòng.

Mỗi tình đầu của nó là anh chàng Hoàng Phong tương đối điển trai và rất yêu thương nó giờ đây anh đòi Chia Tay nó sao. Một giọt nước mắt vô định rơi ra lăn dài trên đôi má trắng nõn của nó rồi lăn vào môi. Nước mắt đắng lắmlắmlắmlắml nó nức từng tiếng nặng nhọc. Con tim quặn lên từng cơn đau như muốn ngừng đập.

Phút chốc nó đã yên giấc trên chiếc giường êm ái, nó đau,nó mệt mỏi quá rồi, khóc thì cũng đã khóc,nó khóc hết nước mắt rồi.

----- 6h15

Chiếc đồng hồ báo thức hình doraemon đã kêu " Reng Reng " nó nhướn mày đôi mi tun run lên thức giấc đi thẳng vào nhà vệ sinh để VSCN rồi đến lớp

Nó mặc bộ đồng phục trường - Áo Somi trắng tay ngắn có cà vạt - Váy Ngắn sọc ca rô - Nó buộc tóc cao trông nó rất xinh, xinh như một thiên thần...

Nó nhanh chân bước xuống nhà khuôn mặt băng tảng không tí cảm xúc

- Vào ăn sáng với ba mẹ rồi hãy đi học - Ba nó nhìn nó cười hiền hậu

- Ba mẹ cứ dùng, tở lên trường con sẽ ăn sau - Mặt nó nhìn ra phía cửa xa xa đôi mắt có một nỗi buồn vô tận

- Để ba kêu người chở con đến trường - Ba nó lo lắng

- Vâng - Nó xách balô đi ra khỏi cửa

Bóng nó vuột khuất ba nó nhìn mẹ nó lo lắng hỏi

- Con bé nó sao thế? Tối nó vẫn vui vẻ mà - Ba nó thắc mắc hỏi

Mẹ nó ra hiệu không biết rồi lắc đầu ngán ngẩm

15p người trên xe nó cứ như người mất hồn. Đôi mắt nhìn ra cửa sổ nhìn một cách xa xăm.

Giờ đây nó đang đứng trước cổng trường , ngôi trường dành cho cậu ấm - cô chiêu. Nó bước từng bước chậm chạp ngắm nhìn từng khu A-Z. Tìm lớp 11A1

Cuối cùng nó cũng tìm được lớp của mình, lớp 11A1

Nó bước vào lớp nhìn xung quanh khẽ nhếch môi cười ” Cũng khá nhĩ ” - Nó nghĩ thầm

Nhưng đầu có biết nhiều ánh mắt ghen tỵ, ganh ghét và ngưỡng mộ đang nhìn nó

Nụ cười được nó thu hồi lại trở về với khuôn mặt lạnh như băng tảng

End - Còn Tiếp

3. Chương 3: Chạm Mặt

Nhìn xung quanh một hồi lâu đôi mắt nó bỗng bừng sáng rực như ánh đèn cũng mai còn một chỗ trống nó tiến tới bàn cuối phòng học đặc balô lên ghế và ngồi xuống thở phào nhẹ nhõm...

Nó nhìn chiếc đồng hồ đeo tay nền doremon để xem giờ đột nhiên nước mắt từ đâu một cách vô định rơi ra. Nó khẽ lấy tay gạt nhanh những giọt nước mắt đó đi để không ai nhìn thấy. Nó nằm xuống bàn thờ thần nhìn chiếc đồng hồ đó là do anh Hoàng Phong người mà cô vô cùng yêu thương tặng cho cô là mối tình đầu của cô nhưng bây giờ anh và cô đã chia tay rồi chấm dứt rồi.

Từ cửa lớp bước vào một người phụ nữ tầm 37 tuổi bước vào nhỏ nhẹ lên tiếng ” Chào tất cả các em cô là Thùy Dung sẽ là giáo viên chủ nhiệm lớp chúng ta năm nay ” làm cắt ngang dòng suy nghĩ của nó.

Cả lớp nhón nhào xì xào không thể nào ồn hơn nữa trên bàn giáo viên cô Thùy Dung lấy thước gỗ nhẹ bàn giọng từ tốn thêm phần tức giận ” Im lặng ” Cả lớp không nói gì nữa im lặng và vào tiết đầu tiên

—— Ta là đây ngăn cách ——

——- Thời Gian ——

2 Tiết học đã trôi qua bụng nó đói cồn cào nó phóng nganh xuống canteen buổi sáng nó đã ăn gì vào bụng đâu.

Canteen lớn thật tất cả học sinh trường bu nhau chen lấn để mua đồ ăn uống nó cũng cố chen vào mua được một ổ bánh mì ngọt và chai nước suối. Nó bắt đầu lê bước trở về phòng học. Nó lại nhớ những cử chỉ quan tâm của Hoàng Phong dành cho nó nhớ anh quan tâm nó từng tý cũng chiều nó như một đứa con nít nó đi một cách vô hồn bỗng nhiên

- * Bịch *

- Uii Da - Bách Dương hét toáng lên

- Cô đi đứng cái kiểu gì vậy hả? Có mắt nhìn đường không.. Hừ - Hấn bực tức hét lên

- Tôi xin lỗi. Xin lỗi. Tôi xin lỗi - Nó cúi đầu nói lên toàn câu xin lỗi.

- Cô tưởng xin lỗi là xong à? Cả ly cafe đổ đầy áo tôi hết rồi - Hấn nghiêng rằng nói từng chữ một

- Thế giờ anh muốn tôi làm gì? - Nó ngược lên nhìn chàng trai trước mặt.

* Thành Thịch *

Cái gì thế này, Sao xinh thế mình muốn cô ấy là của riêng mình. Mà ủa nghĩ gì thế Bách Dương mà điên thật rồi..

- Này. Nếu anh không nói tôi về lớp nhé - Nó nói làm cắt đi dòng suy nghĩ của hấn.

Hắn nhìn cô với vẻ mặt điển trai và không kém phần lạnh lùng cúi mặt sát tai nó nó từng chữ rõ ràng

- Cô muốn học yên trong cái trường này thì ngoan ngoãn làm ôsin cho tôi 3 tuần coi như huê.

- Cái gì - Nó hét lên

- Muốn yên thì ngày mai giờ ra chơi lên sân thượng tôi chờ câu trả lời của cô - Hắn vừa đi vừa vẫy tay chào.

Hắn vừa đi nó vừa định bước lên cầu thang để về lớp thì có 6-7 cô nàng tiểu thư chặn ngay cửa về mặt hóng thách khinh người.

4. Chương 4: Chạm Mặt (2)

Hà My cười khinh bỉ nó và nghiêng răng từng chữ hét lớn

- Tốt nhất thì cô nên tránh xa Bách Dương, Tuấn Nam và Vũ Kiệt ra. NHỚ ĐÁY TRÁNH XA RA.

Nó ngơ người nghĩ thầm trong bụng Bạch Dương, Tuấn Nam và cái tên Vũ Kiệt đó là ai chứ? Nó thật sự không biết Hà My đang nói cái gì nữa ” Đi thôi tụi bây ” Giọng của Hà My làm cắt đi suy nghĩ của nó.

- Haizz không biết điều tồi tệ gì sẽ diễn ra với nó trong ngôi trường này nữa đây - Nó khóc thầm trong bụng

———— Ta là vách ngăn ———

— thời gian ———

Cuối cùng cũng học xong nó mệt mỏi hai mắt nặng trĩu cố lấy cái điện thoại từ túi ra gọi cho ba nó đến rước đang đứng chờ ba đến thì lại đụng độ với tên ôn thần đi cùng 2 chàng trai khác hẳn kẻ tai nó nói ” Nhớ đây mai giờ ra chơi lên sân thượng cho tôi câu trả lời ” ánh mắt của hắn lạnh như băng làm nó hoảng hồn giật mình

Nhưng biết đâu ở góc tường gần đó có một cô gái ánh mắt ghen ghét dán lên người của nó trên môi nở ra một nụ cười ma mị không ai khác cô gái đó chính là Hà My

Đứng cả một buổi cuối cùng nó cũng đã được về đến nhà, nó phụ mẹ dọn cơm ăn xong nó đi lên phòng không nói gì hết nó lại nhớ đến anh Hoàng Phong nó lấy điện thoại đọc từng tin nhắn cũ môi hiện lên một đường cong hoàn mỹ nhưng kèm thêm giọt nước mắt nó ngược lên trần nhà để nước mắt trôi ngược lại vào tim. Nó vào rửa mặt cho tỉnh táo phóng lên giường đôi mắt nặng trĩu từ từ nhắm nghiền lại và sẵn sàng ngày mai đối mặt với tên ôn thần (Ý chỉ là Bạch Dương ý.. hí hí)

————6h15————

Chiếc đồng hồ lại tiếp tục nhiệm vụ của mình nghe thấy tiếng đồng hồ kêu nó vương vai ngồi dậy đi thẳng và nhà vệ sinh để VSCN rồi đến lớp..

Bước xuống nhà vẫn như thường ngày mẹ nó đang chuẩn bị đồ ăn sáng nó đi xuống kéo ghế ăn một tý điểm tâm và uống một ly sữa rồi vội vàng xách balô đi học.

Vừa vào đến lớp thì tiếng chuông báo hiệu vào tiết đầu đã vang lên

Ngồi học 2 tiết mà trong lòng nó không yên không biết tên ôn thần kia bắt nó làm gì suy nghĩ và nhiều câu hỏi được đặt ra trong đầu nó và tiếng chuông báo kết thúc tiết 2 vang lên làm nó giật mình và các suy nghĩ trong đầu bay theo phương trời về đâu cũng không biết.

Nó vội vã chạy lên sân thượng thì thấy tên ôn thần Bạch Dương đã chờ đó sẵn nó tiến lại gần nói áp úng ” Anh kêu tôi lên đây có chuyện gì? ”

- Cho tôi câu trả lời đi chứ quên nhanh vậy - hắn liếc mắt sang cô

- Hay cô muốn tôi nói cho Fan của tôi là cô hại tôi đây - chưa cho nó kịp lên tiếng đã chui vào miệng rồi = ”

- Okay.. Okay Ôsin là những việc gì trong bao lâu - nó trềng mắt hỏi kèm tí lo lắng
- Làm Ôsin của riêng tôi chăm sóc lo lắng cho tôi trong vòng 3 tuần - Hấn nhếch môi cười đầy ma m
- À ùm - Nó khóc thầm trong lòng / cơ mà cho tôi xin tên để dễ nói chuyện chứ == ”(t/g lợi dụng biết tên ngta chứ gì)
- Bách Dương - Hấn nó cộc lốc
- Vậy tôi về lớp đây - Nó bực trong lòng

Bách Dương ngồi trên sân thượng thật ra khi gặp nó lần đầu trái tim của hấn đã rung động cảm giác gì đó nó rất lạ so với các cô gái mà hấn đã từng gặp. Trên môi hấn nhếch một nụ cười lạnh lùng đầy ma mị khiến người khác phải chết mê chết mệt.

5. Chương 5: Bắt Cóc

Cuối cùng cũng được ra về nó nhanh chân đi ra cổng, Có một chiếc xe hơi màu đen vô cùng đẹp mắt và gọi lên về đẹp huyền bí cửa sổ kính từ từ mở ra ngồi trong đó là tên ôn thần Bách Thiên

- Lên xe nhanh - Hấn nhìn nó như ra lệnh
- Đi đâu...? Làm gì?, - nó ngập ngừng
- Bây giờ có lên không - Giọng cũng biết hấn đang bực
- À..ừ còn bác hùng thì sao (Bác tài xế xe nhà nó) - Lên đi chuyện đó tôi lo. - hấn cắt ngang câu của nó.

Thế nó bước chân lên xe Bách Minh chở nó đến trước một căn biệt thự khác cầu kì theo kiểu tây xung quanh có nhiều cây cảnh hiếm. Xe vừa đến cửa có hai người Vệ Sĩ nhanh chân bước đến mở cửa xem cúi chào ” Thiếu gia ”

Hấn bước vào căn biệt thự hai hàng người hầu đứng hai bên cúi chào đồng thanh nói ” Thiếu Gia ” Bách Dương thản nhiên đi ngang không nói câu nào lạnh như băng làm hai hàng người hầu run lấy bầy Và nhìn nó với ánh mắt vô cùng ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên Bách Dương dẫn một cô gái về nhà. Bách Dương kéo tay nó lên lầu 2 phòng của hấn.

- Ngồi yên trên đây - Hấn lạnh khuôn mặt không tí cảm xúc nói

Còn hấn đi thẳng vào nhà vệ sinh tắm.

Còn nó ngồi yên một chỗ ngắm nhìn xung quanh nghỉ thầm ” Cũng giàu có nhỉ ”

Căn phòng màu chủ yếu là màu trắng gọi lên vẻ thuần khiết mọi thứ đều ngăn nắp gọn gàng nhìn sơ qua cứ tưởng là con gái ở chứ không phải con trai.

Sau khi tắm xong hấn bước ra mặc một cái quần tây và áo sơmi trắng nhìn rất là điển trai tay cầm khăn lau tóc một khung ảnh tuyệt hảo hiện ra nó nhìn hấn không rời mắt. Còn về phía hấn cảm thấy có ánh mắt nhìn về phía mình chăm chú liền liếc mắt sang nó lên tiếng ” Nhìn đủ chưa? ” nghe xong câu của hấn nó giật mình quay sang chỗ khác

- Thế anh chở tôi đến nhà anh để là gì - Nó sợ hãi
- Không làm gì cả - Hấn thẳng thừng đáp
- - Nó nhìn hấn với một vẻ mặt khó hiểu.

Nhìn nó ngơ ngác hấn nói và kèm theo nụ cười ma mị nhẹ nhàng nói nhỏ ” Tôi muốn cô là của tôi. Chỉ riêng Bách Dương này thôi ”

Vừa nói dứt câu quay sang thì nó đã thiếp mắt ngủ từ bao giờ rồi. Thấy nó ngủ hấn đi lại hôn lên trán nó rồi nhẹ nhàng đi ra ngoài kêu người hầu chuẩn bị đồ đạc và bữa trưa cho nó khi nó tỉnh dậy và dặn xe chở nó về nhà. Còn hấn thì đi đến quán bar

2h

Nó trọt chau mày mở mắt thấy căn phòng lạ lẫm một suy nghĩ con nít của nó làm nó hoảng lên không lẽ không lẽ.... hấn làm gì nó rồi ư? định mở cửa bước xuống thì nghe một giọng nói nhỏ nhẹ ” Thưa tiểu thư thức ăn đã chuẩn bị xong mời cô xuống dùng ” - là tiếng nói của cô hầu gái.

- Vâng - nó ập úp đáp

Giờ nhìn lại cái bụng của nó đã đói meo nên nó nhanh vào nhà vệ sinh rửa mặt rồi xuống nhà ăn

Ngồi trên bàn ăn người hầu dọn lên bữa ăn trong rất cầu kì bắt mắt và kèm theo đĩa trái cây..

Vừa ăn xong nó ngồi trên ghế sofa thì một vệ sĩ vào cúi đầu nói ” Xe đã chuẩn bị xong mời tiểu thư ra xe ”

- Đi.... đâu? - nó ập úp đáp

- Thiếu gia bảo khi nào cô tỉnh thì đưa cô về - Vệ sĩ ôn tồn đáp

Nó đi theo sau vệ sĩ ra xe rồi về nhà

Đến nhà nó nhanh chóng về với cái phòng thân yêu của mình nằm lên đó cô suy nghĩ câu nói của hấn và nụ cười đầy ẩn ý ” Tôi muốn cô là của riêng tôi, riêng Bách Dương này ” Chắc hấn chỉ muốn đùa cho vui thôi
- Nó Cười thầm vì sự ngu ngốc của mình. càng nghĩ cô càng loạn cả não lên rồi thở dài không biết sắp có chuyện gì đến với cô nữa đây nó khóc thầm trong lòng.

Quay qua quay lại nó đã thiếp đi và yên giấc ngủ ngon lành..

Ngày mai chắc chắn là một ngày tồi tệ tiếp theo của nó.

Về phần hấn đang ngồi trong một phòng V.I.P tại quán bar The King do hấn quản lý cùng với Tuấn Nam và Vỹ Kiệt. Hấn ngồi ngơ người mình nói cái gì vậy chứ cái gì mà Cô ta của riêng mình. Mà điên mắt Bách Dương à - hấn khóc thầm trong bụng.

Còn Tuấn Nam và Vỹ Kiệt chỉ biết nhìn hấn như người mất hồn cười lắc đầu ngán ngẩm.

6. Chương 6: Ngụy Hiếm

Sáng sớm ban mai lúc 6h từng tia nắng len lỏi qua từng lá cây chiếu vào cửa sổ phòng nó đôi mắt nó run run nhẹ từ từ mở ra cũng là lúc chiếc đồng hồ báo thức kêu lên nó,bước xuống giường đi thẳng vào nhà vệ sinh VSCN để đến trường. Vẫn như mọi bữa mẹ nó đang làm đồ ăn sáng dưới căn bếp thấy nó đi xuống mẹ nó nói

- Hàn Thiên xuống ăn sáng rồi đi học - Mẹ nó đang rán trứng nói

- Vâng - Nó nhanh chân bước xuống bếp

- Hàn Thiên hôm nay ba bận có lẽ sẽ cùng mẹ con qua Mỹ công tác vài ngày tý bác Hùng đưa con đi học khi về con chịu khó tự đi về nhà và tự lo cho bản thân nha. Có cần ba thuê người giúp việc không? - Ba nó nhìn nó nói về mặt hiền hậu

- Vâng. Ba mẹ cứ yên tâm đi công tác con tự lo được - Nó nhìn ba đáp

- Ủmk! Ba tin con gái của ba. Nhớ không được ăn đồ biển nhất là mực nghe chưa - Ba nó lườm
- Con ăn sáng xong rồi chào ba mẹ con đi - Nó lễ phép nói
- Ủmk! Con đi cẩn thận - Ba mẹ nó đồng thanh

— Ta và vách ngăn.—

- cách địa điểm —

6h30 tại trường nó nhanh chân bước lên lớp, vừa đặc balô xuống nó tính đi dạo một lúc nhưng tiếng chuông vào học cũng bắt đầu báo

” Reng Reng ”

Tiết đầu là môn văn nó nằm trên bàn như muốn ngủ ” Môn này là liều thuốc ngủ đây mà. Nhàm chán ” Nó khóc thầm. Sau 45p của tiết Văn trôi qua cũng là lúc nó thoát khỏi liều thuốc ngủ đấy. Tiếp theo là môn Toán môn mà nó giỏi nhất nó tập trung cao độ để nghe giảng. Chốc lát đã hết tiết 2 cũng là lúc ra chơi nó định không xuống canteen thì tên ôn thần Bách Dương và hai tên đi cùng chắc là Võ Kiệt và Tuấn Nam, làm cho đám nữ sinh hét lên vì ba tên đó là hotboy của trường.

Hắn vào lôi nó xuống canteen

- Cậu làm gì thế? Buông tay ra - Nó trợn mắt nói
- Rủ đi ăn thôi cũng khó khăn vậy- Hắn nhìn nó với khuôn mặt lạnh. Chưa kịp cho nó trả lời đã lôi nó đi. Nhiều ánh mắt ganh tỵ đến ghen ghét dăng lên người nó tất nhiên là không thiếu ánh mắt của Hà My.
- Chết tiết,con khốn - Hà My bực tức dùng ánh mắt tà mị khiêng người đứng kế bên lạnh lạnh sóng lưng liết nhìn theo bóng nó khuất dần.

Mày không yên thân sống trong ngôi trường này đâu - Hà My cười nham hiểm.

Dưới canteen Bách Dương đi lấy thức ăn cho nó làm làm cho hai tên Tuấn Nam và Võ Kiệt ngơ người trợn mắt.

- Dạo này Bách Dương cậu cũng biết galang quá he - Võ Kiệt trêu
- Ủ ừ - Tuấn Nam nói theo.
- Đủ rồi đó - Hắn liếc hai thằng bạn của mình.

Không Khí-Vô hình

3 anh chàng cảm thấy có ánh mắt nhìn chằm chằm vào mình ánh mắt lạnh lạnh nó đang sôi máu vì dám bơ nó. Cảm thấy sát khí đầy người Tuấn Nam lên tiếng giải vây cho hai thằng bạn ngơ người

- À ờ cô tên gì? Tôi là Tuấn Nam- Tuấn Nam ngượng ngùng nói
- Anh tên Hàn Thiên. Hàn hạnh làm quen
- Còn anh tên Võ Kiệt là bạn thân của Bách Dương và Tuấn Nam - Võ Kiệt vừa nói vừa vỗ vai Hắn và Tuấn Nam cười trừ.
- Anh - Em ngọt vậy - Nó lườm
- Lớn tuổi hơn kêu bằng Anh đi chứ- Hắn nói
- - Nó tức trong bụng

Cả bốn người nói nói chuyện vui vẻ nhưng đâu biết sẽ có điều tồi tệ hại sẽ ập vào nó.

Reng reng reng. Tiếng chuông vào học đã vang lên 4 người chia tay nhau đi về hai hướng để về lớp.

Về Bách Dương Tuấn Nam và Võ Kiệt cảm thấy có cảm giác gì đó rất khác khi nói chuyện với nó tim dường như đã lệch nhịp trong đầu 3 chàng trai vẫn lạnh quanh hình ảnh của nó.

Học hai tiết cuối là tiết cô chủ nhiệm học khá nhanh và hiểu bài nên thời gian trôi đi rất nhanh mới đó đã ra về nó bước ra cổng đi về trên con đường thâm thuộc chở về nhà nó ngắm nhìn thật kĩ các cảnh vật xung quanh. Có một bàn tay đẩy nó từ phía sau làm nó ngã lộn ra đất khi nó nhìn lại là Hà My đang nhếch mép cười khinh bỉ. Không chỉ có một mình Hà My phía sau còn có 2 cô gái nhìn vào là đã biết ngay là tiểu thư Kỳ Thư và Thanh Trúc và hai tên vệ sĩ áo đen sau lưng.

- Các cô muốn gì? - Nó lạnh lạnh hỏi

- Muốn gì à? - Thanh Trúc nhếch mép cong lên một đường ma mị. Đánh nó cho tôi - Ra lệnh cho hai tên vệ sĩ.

một tên nắm hai tay của nó lại một tên tẩn vào khuôn mặt trắng nõn của nó in năm ngón tay trên mặt nó cảm thấy đau rất chỗ bị đánh máu từ trong khóe miệng tuôn ra. Thư Kỳ đi lại dần phía nó nắm tóc nó đập và bụng và hông nó đôi mắt nặng trĩu của nó từ từ nhắm lại.

- Nhớ đây hôm nay chỉ là cảnh cáo. MÀY KHÔN HỒN THÌ TRÁNH XA 3 NGƯỜI ĐÓ RA- Hà My nghiêng rằng ken kết nói từng chữ.

7. Chương 7: Nguy Hiểm (2)

Nó mơ màng và còn một chút ý thức nó cảm nhận được có đôi bàn tay to lớn từ từ bế nó Hoàng Phong, có phải là anh cứu em không - Nó nghĩ thầm khóe mắt có một giọt nước mắt nóng hổi tuôn ra lăn trên đôi má trắng hồng của nó

- Hoàng Phong - Nó khẽ cất tiếng kêu trong vô thức

Cơ thể nó rất đau rát. Nó cố chao mảy xem ai đang bế nó hàng mi run run những đã ngưng lại đôi mắt khép nghiền lại nó đã chìm vào giấc ngủ (Hàn Thiên của em ngất rồi @@)

Hắn đặt nó lên giường của mình gọi bác sĩ đến khám cho nó kêu người hầu lên thay đồ chăm sóc nó.

Sau khi bác sĩ kiểm tra nó xong hắn liền hỏi khuôn mặt vẫn lạnh lạnh không tí cảm xúc.

Bác sĩ cô ấy sao rồi? - Hắn khàn giọng hỏi

- Cô ấy không sao chỉ trầy nhẹ ngoài da thôi - Bác sĩ

- Không còn gì nữa tôi xin phép về trước - Bác sĩ cầm vali cúi chào

Hắn móc điện thoại ra gọi cho ai đó 10p sau Tuấn Nam và Vũ Kiệt đã có mặt tại nhà hắn.

- Tuấn Nam cậu điều tra xem coi ai đã đánh Hàn Thiên - Hắn lạnh lạnh nói

- Có vẻ cậu quan tâm Hàn Thiên quá nhỉ. Hay yêu người ta rồi - Vũ Kiệt trêu.

- Vũ Kiệt khi có tin tức ai đánh Hàn Thiên thì cậu cứ xử theo cách cậu muốn - Hắn đánh trống lảng.

— Ta là vách ngăn cách —

Địa điểm —

Trên Lầu 2 phòng của hắn.

Ám ảnh của 5 năm trước đã ùa về nó bị bắt cóc vào một ngôi nhà hoang tâm tối và người ta phóng lửa đốt cháy căn nhà để giết nó nó rất sợ rất rất sợ..

Không!!! Thả tôi ra làm ơn hức...hức - Nó hét lớn.

Hắn ở dưới nhà đang ngồi ghế sofa uống cafe cùng Tuấn Nam và Vũ Kiệt nghe nó hét hắn chạy nhanh lên xem nó bị gì và Tuấn Nam và Vũ Kiệt cũng chạy lên xem.

Nó ngồi trong một góc phòng ôm chần khóc nức nở. Tuấn Nam kéo tay Vỹ Kiệt đi điều tra ai đã làm nó như vậy để hấn một mình chăm sóc cho nó. Bóng của Tuấn Nam và Vỹ Kiệt vừa khuất hấn đóng cửa lại đi lại góc của nó ngồi ôm nó vào lòng lau từng giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên má của nó. Hấn ngồi thừ người cái tên Hoàng Phong nó kêu là ai thế? Tại sao nó kêu tên người con trai khác tìm mình lại đau như vậy - Hấn trầm suy nghĩ. Nhìn xuống nó đã ngủ trên tay hấn từ bao giờ sợ nó giật mình như lúc này hấn cho nó nằm xuống và nắm ké nó ôm nó vào lòng ngủ thiếp đi lúc nào cũng chả hay. Cảm nhận hơi ấm từ hấn nó ngủ ngon lành.

3h chiều

Á á aaaa Tên biến thái - Nó chọi gối về phía hấn.

- Làm ơn mắc quáng - Hấn chao mày

- Gì chứ sao tôi lại ở đây - Nó ngơ ngác hỏi

- Bị người ta đánh nằm ngoài đường tôi đi ngang thấy nên cứu cô - Hấn từ từ mở mắt nói.

Giờ nó mới nhìn xuống bản thân hét lên: Đồ của tôi đâu

- Tôi kêu người làm vào thay cho cô rồi - Hấn bước ra từ phòng tắm mặt lạnh lạnh đáp

- Cô vào VSCN đi rồi xuống dưới lầu ăn cơm chiều.

Nó vào VSCN nhìn vào gương khuôn mặt baby girl của nó đã tẩy đổ mặt nó ủ rũ hết lớn - Cái mặt xinh đẹp của tôi hức.. hức

Nó xuống lầu mặt ủ rũ hấn hỏi

- Sao thế? - Hấn cầm tách cafe hỏi

- Hức..hức Cái mặt baby girl của tôi hức..hức đổ hết rồi - Nó phồng má dậm chân

- Tôi sai Tuấn Nam tìm người đánh cô rồi - Hấn nhin cười đáp khuôn mặt vẫn lạnh như tảng băng.

Nó ngồi xuống ghế ăn chiều nó lấy muỗng đâm vào miếng thịt bò bích-tết chu môi đôi môi đỏ mọng nhìn nó rất là kute.

- Tôi thấy tội miếng thịt quá đó - Hấn lườm nó

- Hoàng Phong là ai vậy? - Hấn lạnh lạnh hỏi

- Chỉ là người yêu cũ của tôi - Nó cúi mặt giấu giọt nước mắt đang rơi

- Quên tên người yêu đó đi - Tôi sẽ bảo vệ cô - hấn nói vừa đủ nó nghe

Mặt nó bây giờ hiện lên hai đám mây hồng nó không tin vào thánh giác của mình nữa cái gì sẽ Bảo vệ cho nó

- Anh nói cái gì - Nó chao mày hỏi

- Không nhắc lại lần 2 - Hấn ngược mặt lạnh lên nói.

- Thôi cô ăn nhanh đi tôi đưa về nhà. Mà hình như ba mẹ cô đều đi công tác nên sáng tôi sẽ qua rước cô đi học - Hấn nhìn nó chằm chằm nói

- Thôi làm phiền anh quá tôi tự đi được mà.. / Không nhưng nhị gì hết cô nên nhớ cô đang làm Ôsin cho tôi - Hấn cách ngang câu nó.

- À ừ tùy anh - Nó phồng má dễ thương như đang dối.

Khi ăn cơm chiều xong nó ngồi trên ghế Sofa suy nghĩ câu nói của hấn càng nghĩ đầu nó muốn nổ tung ra.

Đã 5h chiều hấn lấy xe đưa nó về nhà.

8. Chương 8: Trả Đũa

Chỉ mới 5h chiều thôi nó thì lại ở nhà một mình nên hấn chở nó đi dạo quanh thành phố đi hóng mát hấn chả thèm dím xĩa tới nó,nó chao mày chợt có một cái bóng đèn trên đầu nó.

- Bách Dương mình đi xem phim ma đi - Nó chớp mắt tỏ vẻ đáng yêu

-.....- Hấn im lặng không đáp

- Đi mà Dương đẹp trai - Nó phồng má dậm chân

- Haizzz!! Rồi rồi tôi thua cô - Hấn chao mày

- Yeahh - Nó vui mừng nhảy tưng tưng

Hấn nhếch môi một đường cong hoàn hảo. Rồi cả hai cùng nhau đến rạp chiếu phim

Rạp chiếu phim Black King hấn và nó đi mua vé và bỗng ngộ nhiều cặp mắt ngưỡng mộ bàn tán tốt có xấu có

- Anh trai đây diễn trai thật - Người 1

- Hai người họ đẹp đôi quá - Người 2

- Ước gì mình được như họ - người 3

- Nhỏ đây có đẹp gì đâu mà anh trai đó lại yêu chứ - người 4..

- Wow!! Cô gái đó xinh thật - người 5

Bla... bla...bla..

Hấn nắm tay nó kéo vào rạp phim tránh các ánh mắt ghen tỵ. Nhưng hấn nắm tay nó tim nó đập * thỉnh thịch * rất nhanh..

Xem phim ma nó bị biết ôm mặt, nhắm mắt chứ có xem gì đâu còn hấn ngồi trơ trơ như không có gì xảy ra. Cảnh một người áo trắng từ từ bước ra khỏi màn hình chiếu phim nó trợn hết lên ôm lấy hấn như sắp khóc. Được nó ôm cứng ngực tim hấn đập mạnh cảm thấy có gì đó rất hạnh phúc và ấm áp lạ thường.

90p xem phim nó ôm lấy hấn ngủ một mạch đến hết phim vì thấy nó đang ngủ ngon hấn không nỡ kêu nó dậy đành bế nó ra xe. Nhiều ánh mắt ngưỡng mộ và ghen tỵ cứ cùng nhau ập vào người nó.

Ngồi trên xe được 10p nó nhường mày thức giấc tức này cái bụng của nó bắt đầu đánh trống. Biết nó đang đói nên hấn dừng chân tại một nhà hàng sang trọng nắm tay kéo nó xuống xe bước vào tìm một chỗ ngồi gần cửa sổ cho thoáng mát anh chàng phục vụ bước.

- Anh chị dùng gì - Tay đưa menu cho hấn

- Một phần súp hải sản và một phần mực chiên giòn kèm 1 ly rượu vang đỏ và 1 ly nước cam.

Nó vốn dĩ bị dị ứng với đồ biển nhất là mực vì không muốn hấn bực nên cũng đành nước.

Nó cảm thấy khó thở và nổi các ứng đỏ ở má và trên tay chân nên kêu hấn chở nó về nhà để cho hấn đừng lo cho nó.

Bữa đi chơi vui vẻ kết thúc hấn trở nó về nhà

Nó vào nhà leo lên giường cái giường thân yêu nằm lăn qua lăn lại nó đã thiếp mắt chìm vào giấc ngủ.

Còn hấn lái xe đến quán Bar The King.

Tại Quán Bar The King phòng V.I.P 1 trong đó có hai anh chàng diễn trai đó là Vũ Kiệt và Tuấn Nam hấn đi lại ngồi đối diện với hai thằng bạn tri cốt của mình.

- Tìm được người đánh Hàn Thiên chưa - Hấn nhấp một ít rượu vang rồi lên tiếng hỏi
- Đã giao chuyện này cho tổ tất nhiên là tìm đc rồi - Võ Kiệt cười nhếch môi
- Đó là 3 cô ” TIỂU THƯ DỎM ” Hà My, Thanh Trúc và Kỳ Thư - Tuấn Nam dựa vào ghế sofa nói.
- Định xử như thế nào? - Hấn lạnh như băng hỏi
- Tôi nghe nói 3 cô tiểu thư đó là con của các giám đốc công ty chi nhánh Tập Đoàn của tôi và Võ Kiệt - Tuấn Nam nói
- Để mai tôi sẽ cho tụi nó phá sản sống dở chết dở vì dám đụng vào Hàn Thiên - Hấn cười nhếch môi một nụ cười ma mị nham hiểm.

Tuấn Nam và Võ Kiệt nhìn hấn mà rùng mình run rẩy

- Sáng mai là một ngày đầy thú vị đây - Tuấn Nam nhìn Hấn nói
- Tội cho 3 cô em gái đó - Võ Kiệt nhếch môi cười kinh bỉ.

Bách Dương ngồi trên ghế sofa nghĩ đến điều gì đó trên môi hiện lên một đường cong hoàn hảo nhưng bên trong nụ cười đó có một kế hoạch trả thù cho Hàn Thiên.

Cả ba người Bách Dương, Tuấn Nam và Võ Kiệt đang ngồi nhấp một ít rượu vang đỏ thì bên ngoài có một cô gái vô cùng xinh đẹp môi đỏ mọng và chiếc váy đen ngắn đến đầu gối phát lên vẻ huyền bí, gợi cảm đang từ từ bước đến phòng V.I.P của Bách Dương, đó là cô em gái cùng cha khác mẹ của Bách Dương là Xuân Nhi.

- Anh kêu em đến đây để làm gì - Xuân Nhi nhìn hấn.
- Anh muốn em vào học lớp 11A1 Trường của anh đang học - Khuông mặt vẫn lạnh như mỗi ngày
- Để làm gì? - Xuân Nhi thắc mắc
- Để bảo vệ Hàn Thiên - Hấn nhấp tí rượu vang
- Hàn Thiên có phải là con gái của Chủ tịch Tập Đoàn Hàn Gia không - Xuân Nhi ngơ ngác hỏi
- Sao em biết - Cả 3 đồng thanh (Bách Dương - Tuấn Nam - Võ Kiệt)
- Hàn Thiên là con bạn chí cốt của em mà, ba anh yên tâm đi em sẽ chăm sóc Hàn Thiên - Xuân Nhi nói chắc nịch.

9. Chương 9: Trả Đũa (2)

Sáng sớm nó như một cỗ máy sáng 6h15 khi chiếc đồng hồ báo thức vừa rung lên một nhịp thì nó đã bước xuống giường vào nhà vệ sinh VSCN để đến lớp. Nó nhìn xuống bếp kiểm hình bóng của mẹ nó thường ngày vẫn lúi cuội dưới bếp nấu bữa sáng cho nó, giờ nó mới hoảng hồn nhớ là mẹ và ba nó đã đi công tác ở Mỹ, nó đành tự xuống bếp lo cho bữa ăn, nó thở dài chán nản,

Nó rán trứng rồi tới rán bánh mì tuy có hơi hậu đậu nhưng cũng đã xong một buổi sáng đơn giản, nó thì đang thần hơi ăn sáng, nhưng ở đâu đó có 3 khuôn mặt đang hoảng loạn, lo lắng. Không ai khác là ba cô tiểu thư Hà My, Thanh Trúc và Kỳ Thư.

Công ty của Thanh Trúc và Kỳ Thư đang trên nguy cơ Phá Sản, Tập Đoàn Nguyễn Hà cổ phiếu đột ngột giảm xuống các cổ đông liên tục rút vốn, nhân viên xin nghỉ hàng loạt, giấy nợ ngân hàng liên tục gửi tới khiến ba cô nàng vô cùng lo sợ.

Hà My gọi cho Thanh Trúc và kết nối với Kỳ Thư:

- Alô, Công ty bên bà nghe nói đang khủng bố phải không - Hà My thở dốc
- Công ty ba tôi sắp phá sản rồi bà ạ - Cả hai đồng thanh khóc dở sống dở
- Haizzz! Tập đoàn của tôi phá sản luôn quá, Tập Đoàn Bách Gia liên tục mua cổ phần của các cổ đông với giá rẻ, không lâu nữa Nguyễn Hà sẽ trở thành của Bách Gia - Hà My lo lắng
- Đừng nói với tôi là ba chàng hotboy biết mình chặn đường đánh con Hàn Thiên - Kì Thư đỏ mồm hôi lạnh
- Chỉ có 3 hotboy trường mình mới có đủ bản lĩnh đẩy thôi - Thanh Trúc nói
- Chúng ta chết chắc rồi hức..hức - Thanh Trúc khóc nức nở...
- * Tút...tút...*

Trái ngược về lo lắng của ba cô nàng Hà My, Thanh Trúc và Kì Thư ba anh chàng của chúng ta đang ngồi dưới căn tin trường cười đắc trí..

Còn hẳn thì đang đợi điện thoại của đó trên môi nở một nụ cười lạnh vô cùng đắc trí

1s...

2s...

3s....

Có đôi lúc cũng thấy mệt mỏi...muốn dừng lại và đứng trước gương

Vì nếu em có bản lĩnh đi tiếp...thì có lẽ em chẳng muốn khiêm nhường

Cuối con đường đó.....có phải anh bỏ lại nỗi đau

Là khi chấp nhận làm kẻ thứ 3 một cách hoán đổi ko hoàn hảo

Cũng do ngốc mà thôi...đã biết là cho không nhận lại

(Cầm 1 - Kindya)

Chuông điện thoại hẳn vang lên trên màn hình hiển thị ” Thanh Trúc ”

- Có chuyện gì? - Hấn nhếch mép khinh bỉ
- Bách Dương tôi xin cậu hãy tha cho gia đình tôi hức..hức - Thanh Trúc nói không lên tiếng
- Cô đang nói gì vậy? Tôi có biết gì đâu - Hấn ngây thơ vô (số) tội
- Tôi xin cậu mà - Thanh Trúc xuống giọng nhỏ dần
- Có gan đánh Hàn Thiên thì đừng có mơ mộng tôi tha - Hấn lạnh lạnh đáp
- Còn hai tên Tuấn Nam và Vỹ Kiệt ngồi kế bên tai vào nghe ké rồi cười đắc chí.
- Tôi...tôi...- Thanh Trúc ấp úng

Hấn tắt máy ngang * Tút...Tút..*

Báo Sáng.. Hai Công Ty Dương Thị và Lý Gia đã phá sản, Tập Đoàn Nguyễn Hà đang trên bờ phá sản nợ nần chồng chất... bla..bla

Tin được đồn đi khắp trường học sinh đua nhau bàn tán..

- Tập Đoàn Nguyễn Hà sẽ phá sản nhanh thôi - Hs 1
- Ahihi cho ba con Hotdog đó hóng hách dc nữa không - hs2
- Nghe nói họ bị phá sản do dụng vào người của 3 hotboy trường mình đấy - hs3
- Bla...bla...bla.

Hàn Thiên vừa đi đến trường thì đã nghe các học sinh trường bàn tán nên chã có quan tâm nó thấy nhóm của Bách Dương đang ngồi dưới căn tin nên hung hăng đi lại.

- Tên kia, nói cho hay rước bốn cô nương đi học mà bắt tôi phải lếch đến trường là sao - Nó đập bàn cái ” Rầm ” sang liết mắt lườm hần.

- khổ rồi khổ rồi - Vỹ Kiệt trêu

- Hừm! Trả thù dùm mà nói chuyện với ân nhân như vậy à - Hần khuấy ly cafe nói

- Ủa vậy hử - Nó ngơ ngác.

- Chứ gì - Tuấn Nam thêm

Môi nó từ màu hồng chuyển sang trắng bệch, cơn dị ứng nó lại tái phát khiến người nó nổi lên nhiều ửng đỏ nó thầm nhớ mình chưa uống thuốc nó chạy một mạch lên lớp. Bỏ lại 3 người ngồi ngơ như con bò mang nơ.

Cảm thấy có điều gì đó bất thường nên hần liền gọi cho Xuân Nhi.

Truyện này sẽ có khoảng 100 Chương. Nên mọi người thắc mắc nữa nha

10. Chương 10: Gặp Lại

..Xuân Nhi Hàn Thiên hình như không ổn. - Hần nói

- Không ổn là như thế nào, hay nó ăn phải đồ biển rồi - Xuân Nhi giọng lo lắng

- Đồ Biển? - Hần đơ người

Quay lại lúc Nó và Hần đi ăn

Một phần súp hải sản, một phần mực chiên giòn... bla.. bla...

- Alo anh hai còn ở đây không? Alo - Xuân Nhi hoảng hốt

- À ơ vậy em lo Hàn Thiên giùm anh - Hần nói không tý cảm xúc.

- Ôtê! Em đang trên đường đến trường, em sẽ ré mua thuốc cho nó - Xuân Nhi nói chắc nịch

- Ủ - Vừa nói dứt câu hần tắt máy ” Tút... tut...”

6h45.. Tiếng chuông báo chuẩn bị tiết 1 vang lên cũng là lúc xe của Xuân Nhi đậu trước cổng trường, Xuân Nhi lên phòng hiệu trưởng hỏi lớp. Xuân Nhi gõ nhẹ cửa..

- Vào đi - Tiếng Thầy Hiệu Trưởng Trường vọng ra

- Chào thầy - Xuân Nhi lễ phép

- Em là học sinh mới phải không? - Thầy hiệu trưởng hỏi

- Vâng - Xuân Nhi nói

- Lớp 11A1 ở khu A lầu 2 nhé - Thầy Hiệu trưởng vừa nói vừa bước ra cửa chỉ phía khu A.

Xuân Nhi cúi chào thầy rồi một mạch chạy lên lớp

Tại lớp.

Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới, Xuân Nhi em vào đi. - Cô Thùy Dung dịu dàng nói

- Xuân Nhi từ cửa lớp bước vào nhìn xung quanh trên môi nở một nụ cười tỏ nể làm cho nam sinh của lớp sắc máu mũi hất lên còn về phần các nữ sinh nhìn X.Nhi bằng cặp mắt ganh tỵ, ghen ghét. (t/g: Ta cùng nhau chém gió nào)

Xuân Nhi em giới thiệu đi - Cô Thùy Dung nói ra hiệu cho lớp im lặng.

Chào mấy bạn tớ tên Bách Hoàng Xuân Nhi, hân hạnh làm quen.

Thế bạn là con gái chủ tịch tập đoàn nào thế - nữ sinh một hét lớn kèm một nụ cười khinh bỉ.

- Mình là con gái của Tập Đoàn ” Bách Gia - Xuân Nhi nhấn mạnh hai chữ Bách Gia

Nó đang nằm dài trên bàn nghe cái tên Bách Hoàng Xuân Nhi liền ngược đầu lên xem, nó vui mừng trong lòng đó là Xuân Nhi, con bạn thân nhất của nó đây rồi.

Khác với nó cả lớp bắt đầu mất trật tự - Gì cơ? Không lẽ nhỏ đó là em của Bách Dương idol của tôi sao - hs1

- Không thể tin được - hs2

- Bạn gì ơi cho tớ làm quen - hs3..

Bla....bla...bla

Để xem cho Xuân Nhi ngồi ở đâu..- Cô Thùy Dung nói

- Bạn gì ơi ngồi chung với mình nèk - hs1

- Cho bạn Nhi ngồi chung với em đi - hs2

- Ngồi chung với mình nèk bạn - hs3

Xuân Nhi em xuống ngồi cùng với Hàn Thiên đi - Cô Thùy Dung giục

- Vâng - Xuân Nhi cười tươi chạy xuống chỗ nó.

* Reng... Reng...Reng * tiếng chuông vào học vang lên.

- Ê! Hàn Thiên mày ăn đồ biến đúng không? - Xuân Nhi khàng giọng hỏi.

- Ồ, ngứa cả người - Nó mặt mũi nói

Thế là Xuân Nhi kéo nó xuống phòng y tế lấy từ ví ra một hộp thuốc mà nó thường hay uống khi bị dị ứng (t/g: BFF có khác /.)

Xuân Nhi lấy 2 viên thuốc bỏ vào tay nó rồi nhí nhảnh đi rót nước cho nó uống thuốc.

Đi về lớp thôi - Nó giục.

- Cúp đi - Xuân Nhi cười ranh ma

- Được không đó - Nó lo lắng

- Yên tâm mày với tao có chuyện gì anh hai tao lo - Xuân Nhi nói chắc nịch.

Xuân Nhi kéo nó ra cổng trường thì đã có hai con BMW đang đậu trước cổng đó là xe của chàng Bách Dương, Võ Kiệt, và Tuấn Nam.

Xuân Nhi kéo tay nó chạy lại thử hộc hộc.

- Giờ đi đâu chơi đây - Xuân Nhi nói không thành tiếng

- Đi đâu? - Võ Kiệt nhìn cả đám hỏi

- Tôi không biết cậu hỏi Bách Dương kia - Tuấn Nam liết mắt sang tảng băng ngàn năm
- Tùy - Hấn dựa vào chiếc xe BMW nói
- Đi công viên nước nhé - Cả đám đồng thanh trừ Hàn Thiên.

Mặt Hàn Thiên đột nhiên đen xầm lại hai mày chao lại tỏ vẻ không đồng tình..

Nhưng.... nhưng - Nó nói ấp ún

- Mày không biết bơi chứ gì, yên tâm đi Huấn luyện viên Bách Dương anh hai tao sẽ dạy mày cùng lắm nằm viện hoặc về với đất mẹ thôi - Xuân Nhi vỗ nhẹ vai nó.

Xuân Nhi thì hồn nhiên nói nhưng tảng băng ngàn năm bắt đầu bốc khói Đi thôi mọi người - Xuân Nhi cười trừ.

Xuân Nhi, Tuấn Nam và Võ Kiệt một xe, Bách Dương và Hàn Thiên một xe. Hai chiếc xe từ từ lăn bánh đi tới Công Viên Nước.

11. Chương 11: Học Bơi

2 con BMW đậu trước cổng công viên nước Smile cánh cửa xe từ từ mở ra hấn và nó ra trước để đi mua vé Xuân Nhi và Tuấn Nam nắm tay nhau đi rất tình tứ, lãnh mạn, còn Võ Kiệt đi một mình ủ rũ lạc loài. Cả ba người đứng đợi hấn vào nó mua vé.

Ở công viên nước Smile được chia thành 2 khu: Khu cho người lớn và Khu cho trẻ em.

Khu người lớn muốn vào phải đủ 2 điều kiện:

- 1) Đủ 17 tuổi
- 2) Phải cao hơn 1m65

Mới có thể tham gia các trò chơi trong công viên.

Sau khi mua vé xong cả đám đi vào làm cho biết bao cô gái phải nhìn theo không rời mắt, cả đám như đi người nổi tiếng đi đến đâu cũng có những cặp mắt ngó theo. Cả đám chia ra 2 hướng Xuân Nhi và Nó thì vào phòng WC của nữ. Hấn, Tuấn Nam và Võ Kiệt vào phòng WC của nam.

Hai phòng WC hầu như điều đông nghẹt người ra kẻ chen vào, nhưng có một điều gì đó khiến mọi người xung quanh nhường chỗ cho nó và Xuân Nhi vào thay đồ trước.

Xuân Nhi mặc bộ bikini màu xanh biển làm cho các đường cong lộ rõ khiến bao nhiêu cặp mắt nhìn Xuân Nhi một cách ganh tỵ.

Hàn Thiên nhà ta cũng đâu có kém, nó mặc bộ mikink màu hường và nước da trắng nõn vốn có của nó đường cong lộ rõ không kém gì Xuân Nhi đâu,

Cả hai đứng chờ Hấn, Tuấn Nam và Võ Kiệt ra. Đột nhiên các cô gái gần đó hét lên Xuân Nhi lắc đầu ngán ngẩm.

Hấn, Tuấn Nam và Võ Kiệt bước ra, vì phải thay đồ để tiện tắm và vui chơi nên cả ba chỉ mặc một chiếc quần ngắn đến đầu gối để lộ rõ phần Body chuẩn mem.

- Tao biết sao tụi con gái nó hét lên rồi - Xuân Nhi cười gian xảo

Nó đứng ngơ người lắc đầu ngán ngẩm.

Tuấn Nam và Võ Kiệt đã nhìn thấy Xuân Nhi và nó liền chạy tới không quên kéo tảng băng ngàn năm theo.

Hấn, Tuấn Nam và Võ Kiệt nhìn nó và Xuân Nhi đứng ngơ như con bò đeo nơ.

Nhìn từ trên xuống Tuấn Nam và Võ Kiệt ra dấu ” Tuyệt ” còn Hấn nhìn nó như người ngoài hành tinh mới xuống.

Cả 5 người đã tập trung đông đủ nhưng không đi chung mà chia ra hai hướng. Hấn và Nó đi chung, Xuân Nhi, Tuấn Nam và Võ Kiệt đi chung.

- Anh hai dạy Hàn Thiên bơi nha tụi em đi đây - Xuân Nhi cười trêu lôi hai tên Tuấn Nam và Võ Kiệt theo sau.

Nó và hấn đứng ngơ người nhìn theo bóng của Xuân Nhi khuất dần.

Hấn kéo nó đi về phía hồ bơi có mực nước cao 1m50 nó nhìn làn nước xanh mà tay chân run lẩy bẩy hấn thì đứng khoanh tay nói:

- Nhảy xuống - Hấn nói như ra lệnh

- Tội...tôi đâu có biết bơi - Nó nói ngập ngừng.

- Muốn tự nguyện nhảy hay đẩy xuống - Vừa nói dứt câu hấn lấy tay xô nó xuống nước..

* Tùm.... *

Nó cố đứng lên nhưng ở dưới nước nó không thể đứng nó lấy hai tay đập nước tứ tung hấn thấy không ổn liền phóng xuống kéo nó đứng lên.

- Đã nói không... biết.. bơi.. rồi..mà - Nó nói không thành tiếng.

- Haizzz! - Hấn thở dài lắc đầu

Thế là hấn bế nó nằm xuống nước hai tay ôm eo nó nâng lên như tập bơi cho mấy đứa con nít khiêng cho bao nhiêu cặp mắt nhìn mà ngưỡng mộ.

Trên môi hấn hiện lên một đường cong đầy ẩn ý hấn rút tay lên khỏi eo nó cho nó tự bơi, 3s sao nó đã chìm dưới nước hấn đang nhìn kiếm nhóm của Xuân Nhi nên quên mất nó. Quay lại nhìn thì nó đã mất bóng hấn liền lặn xuống nước tìm nó, 10p sau vẫn chưa tìm được nó về mặt hấn hiện lên một chút lo lắng định lại hộp đồ cá nhân lấy điện thoại gọi cho 3 người kia thì thấy nó đang ngồi trên thềm hồ bơi cười đắc chí. (t/g: Gậy ông đập lưng ông)

Hấn bước vào thềm phía nó đang ngồi thở phào nhẹ nhõm, còn nó thì ngồi bụm miệng cười.

- Vui hông - Nó trêu

- Chắc vui - Hấn lườm nó

- Để tôi đi mua nước anh ngồi đó đi - Nó bước đi bỏ hấn bơ vơ.

Nó cầm trên tay hai chai nước đưa hấn 1 chai rồi ngồi xuống uống chai còn lại.

- Thế biết bơi rồi chưa - Hấn lườm

- Bơi vào đây được mà, yên tâm - Nó cười trêu

Nó vừa nói xong hấn đã kéo nó đi sang khu trò chơi.

Chương này nó hơi hư cấu:v thông cảm.

12. Chương 12: Học Bơi (2)

Hắn kéo nó qua khu trò chơi cảm giác mạnh đứng trước cái cầu trượt nước khá cao, cao khoảng 2m5-3m, có các ống nhọt tròn ngoằn ngoèo hắn chỉ tay lên đỉnh của cầu trượt nước nó nhìn mà rùng mình đổ mồ hôi lạnh

- Chơi cái này - Hắn nhìn nó

- Chơi... cái này sao.... - Nó hoảng sợ

Hắn không trả lời câu hỏi của nó kéo tay nó đi một mạch lên đỉnh cầu trượt, hai chân nó run lập bầy. Hắn ngồi xuống kéo tay nó ngồi kế và 1-2-3 trượt nào. Trượt với tốc độ ánh sáng nó la in ỏi từng làn nước tát mạnh vào mặt nó đau rất còn hắn thì ngồi cười đắc chí. Vì nước tát vào mặt nó rất đau nó đành ôm hắn lấy mặt dựa vào vai hắn để tránh nước hắn vòng tay qua hông ôm nó vào lòng. Cuối cùng cũng thấy 61 tỷ ánh sáng bên ngoài nó thán cảm ơn trời. Vì lực nước mạnh làm nó và hắn nhào xuống nước. Trời đất quay cuồng làm nó chóng té may mà có hắn đứng đằng sau mà đỡ được nó. Mặt nó từ màu hồng tự nhiên chuyển qua xanh rồi tới trắng, môi nhợt nhạt. Cùng lúc đó nhóm của Xuân Nhi đến.

- Hàn Thiên nó sao thế - Xuân Nhi lo lắng

Hắn chỉ lấy tay chỉ vào cái cầu trượt nước vừa chơi. Môi cười đắc chí

- Hai người điều Hàn Thiên ngồi chỗ nào nghỉ đi em vào Tuấn Nam đi mua nước - Xuân Nhi nói xong liền kéo tay Tuấn Nam

Hắn và Vũ Kiệt điều nó vào chỗ cho khách nghỉ mệt. Còn hắn nhìn nó mà cười khoái chí. Vũ Kiệt nhìn Hàn Thiên mà tội cho nó.

Xuân Nhi vào Tuấn Nam mua nước về đưa cho mỗi người 1 chai nó uống vào nghỉ mệt một hồi lâu khoảng 6 mặt đã đỡ hơn nhiều. Rồi cả đám đi thay đồ rồi đi ăn chiều đã 4h rồi

Cả đám có mặt tại chỗ đậu xe vào bắt đầu đi đến nhà hàng để ăn chiều.

————— Tại Nhà Hàng Âu —————

- Anh chị dùng gì ạ? - người phục vụ đưa menu cho Hắn

- 2 cái Pizza gà cỡ lớn, Súp thịt bò - 3 ly rượu vang đỏ - 2 nước cam

Cả nhóm ngồi ăn và nói chuyện vui vẻ ăn no cả bụng mà vẫn chưa chịu về nhà.

- Anh hai đi ăn kem rồi đến quán bar đi - Xuân Nhi giục

- Ừ! được đó - Tuấn Nam và Vũ Kiệt đồng thanh

5 người rời khỏi nhà hàng đi đến quán Cream family, Vừa tới nơi Xuân Nhi nhanh nhẩu tìm một bàn rộng, thoáng mát gần cửa sổ cả 5 người nhanh chóng ngồi vào bàn

- Anh chị dùng gì - Phục Vụ hỏi và kèm theo cái menu

- Cả anh ăn gì cả mà nữa Hàn Thiên - Xuân Nhi hỏi

- Gì cũng được - Vũ Kiệt nói

- Kem socola - Hắn và Tuấn Nam đồng thanh

- Kem Sữa Tươi - Nó nói

- Vậy 2 Kem dâu 2 Kem socola 1 Kem sữa.

- Anh chị đợi tý - Phục Vụ nhỏ nhẹ nói

5 ly kem được phục vụ bưng ra đã nhìn là muốn ăn ngay. Xuân Nhi và Nó là hai con nghiện Kem ăn tới 5 ly Hắn, Vũ Kiệt, Tuấn Nam nhìn nó và Xuân Nhi ăn mà ngơ người.

- Ăn cho cổ mập ế đó - Tuấn Nam trêu

- Kệ người ta/em - Xuân như và nó đồng thanh
 - Hấn ngồi nhìn nó ăn mà môi nở cười lúc nào cũng chẳng hay.
- các cô các cậu đã càng quét quán Kem giờ thì tới quán bar nào

Hẹn Chương Sau....

13. Chương 13: Sự Cố Và Hé Lộ

T

Quán Bar The King là một quán bar dành cho các cậu ấm - cô chiêu nơi đây không có các tệ nạn xã hội như Ma Túy, Đá, Shisha nhưng quán lộn tranh dành địa bàn thì thuộc dạng max lever.

Cả nhóm 5 người từ từ đi vào quán, quán được bố trí vệ sĩ thuộc người thế giới ngầm mafia. Cả 5 bước đến cửa thì có 2 người mặc áo vét đen mở cửa cuối chào.

Bên trong giai điệu nhạc DJ cực mạnh và đèn led đủ màu... Nó nhìn xung quanh ở trên sân khấu có các bàn DJ vô cùng hiện đại phía dưới sân khấu mọi người nhảy theo điệu DJ.

Anh quản lý quán bar nhanh chân đi về phía hấn nói

- Phòng của cậu là phòng V.I.P 1

Cả 5 người đi vào phòng V.I.P 1. Phòng đã được mở máy lạnh trước. Vừa bước vào đã man mát so với ở phía ngoài sảnh của quán Bar. Hấn ngồi kể nó, Xuân Nhi ngồi cùng Tuấn Nam và Vũ Kiệt. Anh phục vụ đi vào nhẹ nhàng cuối đầu hỏi - Anh Bách Dương dùng gì ạ?

- Như cũ - Hấn lành lạnh nói
- Kèm 1 Ly nước cam - Anh vụ vụ vừa mở cửa bước ra khỏi phòng hấn khẩn giọng nói.
- Anh phục vụ bước vào trên tay bưng 1 chai rượu vang đỏ năm 1987 và 1 ly nước cam. Hấn đẩy ly nước cam về phía nó. Trong đầu nó hiện đang có một thắc mắc to bự vì sao các công ty và tập đoàn của Hà Mỹ Thanh Trúc và Kì Thư đã phá sản chỉ trong một ngày. Nó liền phá tan bầu không khí im lặng
- Em có điều thắc mắc - Nó ấp úm
- Sao? Em cứ nói - Tuấn Nam nhìn nó
- Tại sao các công ty và tập đoàn Nguyễn Hà phá sản các học sinh trong trường nói do 3 anh làm - Nó ngơ ngác
- Thì là 3 tụ này làm mà - Vũ Kiệt nhìn nó cười.
- Là do 3 con đó đánh mày nên anh hai tao mới xử như vậy - Xuân Nhi cười nhìn hấn.
- Hấn không nói gì chỉ cầm ly rượu vang trên tay lắc lắc rồi nhấp một ít. Còn nó nhìn hấn đơ như bò mang nơ. Làm cả đám cười ầm lên. Cả 3 người đang cười vui vẻ anh quản lý hốt hải chạy vào
- Bách....Dương có người đánh... lộn phá quán. - Anh quản lý nói không thành tiếng

Bách Dương và 3 người Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vũ Kiệt chạy ra ngoài hấn không quên quay đầu lại lườm nó ra hiệu không được đi ra ngoài. Với bản tính tò mò và lo lắng của nó làm sao chịu ở yên bóng 4 người vừa khuất 1-2-3 nó cũng bước ra khỏi phòng.

Không khí bên ngoài thật căng thẳng, Xuân Nhi cầm lấy cây súng từ một vệ sĩ trong quán và lấy từ ví thiết bị giảm thanh lắp vào súng., người phá rồi quán lại là tên Quân Quốc là đàn em cũ của tập đoàn Hà Nguyễn.

- Không hổ danh là Bang trưởng Bang Tử Thần nhỉ? Trong 1 đêm đã làm phá sản 2 công ty và 1 tập đoàn Quân Quốc vừa nói dứt câu liền cầm cây dao bấm lao vào Bách Dương thì đã có một phát súng nhẹ vang vì có sử dụng thiết bị giảm âm thanh Xuân Nhi bắn trúng tim làm tên đó gục tại chỗ. Còn nó nhìn thấy con bạn thân mình như vậy nó đứng như trời chồng.

- Dọn sạch sẽ chỗ này đi - Hấn ra lệnh cho mấy tên vệ sĩ.

Cả 4 định quay về phòng thì thấy nó đứng đó khuôn mặt trắng bệch liền đi lại kéo nó vào phòng V.I.P.

- Chuyện lúc nãy là sao - nó định thần liên hồi

- À ờ.. - Xuân Nhi khó xử.

- Còn bang Tử Thần - Nó lờm Xuân Nhi.

- À rồi tao sẽ nói cho mày biết - Xuân Nhi.

- Anh Hai tao là bang chủ, Vỹ Kiệt và Tuấn Nam là bang phó còn tao đóng vai trò chủ chốt. Tối nhất mày nên im lặng để không bị nguy hiểm ..bla...bla..bla

Nó gật gật đầu như đã hiểu. Hấn không nói gì chỉ ngồi lắc ly rượu trên tay.

Lười viết... đến đây thôi:v. Piu chưa đi Bar lần nào nên nghĩ gì viết đó. Nói chung chương này xàm

14. Chương 14: Người Đứng Sau

Đi cả ngày bây giờ cũng đã hơn 9h tối đường phố đã lên đèn, cả nhóm Hàn Thiên Xuân Nhi Bách Dương Tuấn Nam quyết đi về nhà nghỉ ngơi để sáng đi học. Hấn nó và Xuân Nhi đi chung một xe, Tuấn Nam và Vỹ Kiệt đi chung một xe. Lấy xe ra khỏi bãi đậu hai chiếc xe chia nhau hai hướng. Hấn chở nó về nhà trên xe không ai nói gì với nhau cả, hấn thì tập trung lái xe Xuân Nhi thì cầm điện thoại lướt facebook còn nó thì nhìn ra cửa kính xem cảnh vật. Sau một hồi lâu chiếc xe đột ngột thắng lại là cho nó nhào người ra phía trước giờ nó mới để ý nhìn lại đã đến trước cửa nhà nó. Nó mở cửa xuống xe chào hấn và Xuân Nhi tất nhiên là không quên kêu hấn sáng chở nó đi học.

Đi được một khoảng khá xa Xuân Nhi lên tiếng hỏi.

- Anh hai có yêu Hàn Thiên không? - Xuân Nhi thắc mắc

- Không biết - Hấn vẫn đang tập trung lái xe.

- Nếu có thì em mong anh giải quyết ổn thỏa vụ ả Lệ Quyên đi - Xuân Nhi nói có vẻ hơi bực

-.....- Hấn không nói gì khuôn mặt bỗng nhiên có chút man mát buồn.

- À đó không xứng để anh lụy đâu, Hàn Thiên tốt hơn nhiều - Xuân Nhi nhấn mạnh.

- Nhưng anh vẫn còn yêu cô ấy - Hấn quay sang Xuân Nhi

- Trời ơi. Em phải nói bao nhiêu lần anh mới hiểu - Xuân Nhi bắt đầu cáu lên.

- Ủ ừ anh biết rồi - Hấn nói khuôn mặt không tí cảm xúc.

Nói chuyện một lúc đã về đến biệt thự của hấn. Hai vệ sĩ mở cửa ra cho xe vào

- Cất xe vào Gara - Hấn bước thẳng vào nhà rồi một mạch bước lên phòng.

” cách ” hấn đóng cửa phòng lại lấy từ trong tủ ra một khung hình, hình của một cô gái trẻ khuôn mặt như thiên thần nhìn rất tao nhã và quý phái đó là hình của Lệ Quyên hấn ngắm nhìn một hồi lâu rồi lắc đầu bỏ tấm hình xuống leo lên giường.

Quá Khứ của hần và Lệ Quyên.

Hần đang ngồi nhâm nhi tách cafe cô hầu gái chạy vào đưa cho hần một bức thư ” Xin lỗi anh Bách Dương em nghĩ mình nên kết thúc tại đây. Gia đình ngăn cấm em và anh tiếp tục yêu nhau nữa rồi. Khi ăn đọc bức thư này chắc là em không còn ở nữa đâu, mong sau khi em về anh vẫn yêu em như ngày đầu

Em Yêu Anh.....

Lệ Quyên ”

Vì câu nói ” Em sẽ về ” của Lệ Quyên nên Bách Dương đã trở nên lạnh lùng để trái tim không lệch nhịp rung động trước ai đó, nhưng bây giờ trái tim đó là Hàn Thiên làm nó không còn lóps bằng bên ngoài nữa, nó đã lệch nhịp mất rồi

Sáng 6h5

Hàn Thiên con heo ham ngủ xuống đi học không tao bỏ cho lệch bộ đấy nhé - Xuân Nhi hét lớn.

Vừa nghe chữ lệch bộ đến trường nó lập tức xuống giường vào nhà vệ sinh để VSCN với tốc độ ánh sáng 5p sau nó đã ở dưới nhà để lên xe đi học

- Nhanh dữ - Xuân Nhi reu

- Tao....mà - Nó thở gấp.

Chiếc xe từ từ lăn bánh đến trường, ngôi trường .

Trước cổng trường cả đám học sinh đứng trước la hét và không khỏi ngơ ngác

- Hàn Thiên nó với Oppa Bách Dương đang quen nhau sao - Hs1

- Sao có thể vậy chứ - hs2

Bla...bla...bla. Ở một góc khuất có một cô gái đang cầm điện thoại chụp lại cảnh Hàn Thiên và Bách Dương đi cùng với nhau.

Ở nửa vòng trái đất bên kia

* Reng...reng * Chuông báo hiệu có tin nhắn đến. Cô gái cầm lấy chiếc điện thoại mở ra xem cô ngơ người Cô gái đó là Lệ Quyên.

* Rầm *

Lệ Quyên giận đến nỗi tay rung rẩy khe có giọt nước mắt lăn trên đôi má trắng hồng đôi môi nở một nụ cười thần chết. Lệ Quyên cầm lấy điện thoại gọi cho ai đó một lúc trên môi Lệ Quyên nhếch lên một đường cong đầy hận thù

GTNV:

Lệ Quyên là người yêu cũ của hần, vì do ngăn cấm của gia đình đã bỏ Bách Dương đi sang nước Anh định cư. Khi chuẩn bị đi nước ngoài Lệ Quyên không quên gài một số tay mắt của mình (Các nữ sinh fan cuồng của Lệ Quyên và đàn em của Lệ Quyên) vào trường để theo dõi Bách Dương

15. Chương 15: Người Đứng Sau (2)

8h30 tại trường

* Reng...Reng.... Reng * Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên.

- Hàn Thiên mây có xuống căn tin không? - Xuân Nhi nằm dài trên bàn

- Không, Có gì không - Nó đang chuẩn bị tập vở cho tiết tiếp theo

- Xuống căn tin mua nước dùm tao đi - Xuân Nhi làm vẻ đáng thương

- Không - Nó đang viết bài.

- Đi mà, con BFF sociu kute nhất quả đất - Xuân Nhi lay tay nó làm nó không thể nào ghi bài được.

- À ừ ôê - Nó đồng ý.

- Ôê, Thương mãi - Xuân Nhi ôm nó cười như đứa con nít được quà.

Nó lẳng lẳng xuống căn tin, chợt có cánh tay vỗ lưng nó từ phía sau, một cô gái nhỏ nhắn nhìn rất là kute (Nhưng không phải thế đâu).

- Bạn là Hàn Thiên đúng không? - Cô gái đứng trước mặt nó ra vẻ dịu dàng hỏi

- Hi hi, có gì không bạn - Nó cười tươi đáp

- À sau giờ học bạn ra khu W nha mình cho bạn xem một bí mật

- Ủ - Nó thấy cô gái đó cũng dễ thương khá hiền nó nghĩ chắc không có ý gì xấu với nó với lại nó muốn có thêm bạn

- bạn tên gì - Nó cười tươi nói

- Mình tên Tuyết Minh - Tuyết Minh cầm lấy tay nó.

- Bye bạn mình về lớp đây hẹn gặp lại bạn ở khu W nha. - Tuyết Minh vẫy tay chào nó

- Ủm bye. - Nó chạy thẳng xuống căn tin mua nước cho Xuân Nhi, bóng nó vừa khuất Tuyết Minh nở một nụ cười ma mị ” Để xem mắt còn cười tươi được như vậy nữa không - Tuyết Minh thầm cười trong bụng ”

Sau khi mua nước xong nó chạy thực mạng về lớp.

- Mày đi mua nước ở Mỹ à - Xuân Nhi có vẻ hơi câu

- À, xin lỗi tao có chút chuyện nên về trễ - nó cười trừ

- Chuẩn bị vào tiết kìa - nó đánh trống lảng.

* Reng...Reng...Reng * Tiếng chuông vào tiết vang lên.

Nó ngồi suy nghĩ không biết cho Xuân Nhi đi theo không, dù gì Xuân Nhi cũng là đứa bạn thân duy nhất của nó, nếu cả hai đi chung sẽ an toàn hơn nên nó quyết định ra về sẽ rủ Xuân Nhi đi cùng.

Tiết 3 rồi tiết 4 rồi đến tiết 5.

5h15 kết thúc tiết cuối cùng tiếng chuông báo lại vang lên * Reng...Reng..Reng *,

Nó dọn dẹp tập sách để đi ra Khu W.

- Xuân Nhi, Xuân Nhi - Nó gọi Xuân Nhi đang đi trước nó

Xuân Nhi nghe tiếng nó kêu liền đứng yên quay đầu lại nhìn nó.

- Mày ra khu W với tao đi - Nó giục

- Tao phải đi chơi với Tuấn Nam rồi - Xuân Nhi ử ử nói

- Vậy tao sẽ đi một mình, nhưng tao sợ bọn họ giở trò - Nó lo lắng.
- Đây là con chip của Vũ Kiệt làm cho tao tao sẽ dính lên dây chuyền của mày và tao sẽ lưu số điện thoại của tao - Xuân Nhi vừa nói vừa cầm điện thoại bấm số của Hấn.

(#au: nói lấy số của mẹ mà bấm số Bách Dương là sao ==”)

- Rồi cầm ơn mày - Nó chạy ra khu W

Giới thiệu khu W tỷ nhà: Khu W là khu nhà vệ sinh và các phòng thí nghiệm đã cũ vào không dùng nữa nên sẽ có rất ít người qua lại.

Nó đi mấy vòng mới tìm được khu W.

Nó vừa tới đã thấy Tuyết Minh đứng đó nó chạy lại vẫy tay chào Tuyết Minh, nó vừa chạy đến có một người đứng phía sau dùng khăn tắm thuốc mê nó cổ vùng vẫy nhưng thuốc mê đã khảm vào người nên nó ngất tại chỗ.

Tại phòng thí nghiệm hóa học nó bị trói cả 2 tay chân Tuyết Minh tiến lại gần phía nó tát một xô nước lạnh vào người nó, làm nó từ từ nhướng mày lên.

- Ngủ đã chưa? - Xuân Yến cười khinh bỉ.
- Tại sao mấy người bắt tôi - Nó lạnh giọng nói
- Tại sao à? - Xuân Yến tiến về phía nó dùng tay tát mạnh vào má nó làm cho má nó tấy đỏ in cả bàn tay trên mặt.
- Tôi có thù oán gì với các người chứ - Nó lạnh giọng nói mặt nhăn lại vì ăn cái tát rõ đau.

Tuyết Minh vỗ tay hai tên côn đồ bước vào hai tên trên tay điều cầm roi da.

- Chăm sóc tiểu thư họ Hàn cho dằn hoàng - Xuân Yến bước ra khỏi cửa.

Hai tên côn đồ cầm roi da quát vào người nó rớm máu đau rất từng sớ thịt, đau đến mức nó không chịu được nữa ngất tại chỗ.

Sau một hồi mê man nó cố gượng người dậy cầm miếng kính vỡ ngay sau lưng để cố cắt dây thần tía hi vọng khép lại, cánh cửa lần nữa mở ra nó giả vờ vẫn còn ngất chưa tỉnh Xuân Yên và Tuyết Minh đi vào cầm theo một xô nước ” Muối ” pha loãng đổ vào người nó làm các chỗ bị đánh bắt đầu đau rất lên làm nước mắt nó rơi xuống, còn Xuân Yên và Tuyết Minh cười hả hê đắc trí. Lần này không đánh nó nữa mà chỉ kêu hai tên côn đồ canh gác ở cửa. Xuân Yên và Tuyết Minh đi ra ngoài. Nó lại cố gượng tiếp tục với công việc cắt đứt dây của mình.

” Một tý nữa thôi, một ít nữa cố lên nào, á đứt rồi - Nó vui thầm trong lòng ”

Nó liền bấm gọi vào số của Xuân Nhi vừa đưa cho nó,

Về phía hấn đang cùng Xuân Nhi, Tuấn Nam, và Vũ Kiệt đang ngồi ở quán Bar.

Có đôi lúc cũng thấy mệt mỏi...muốn dừng lại và đứng trước gương

Vì nếu em có bản lĩnh đi tiếp...thì có lẽ em chẳng muốn khiêm nhường

Cuối con đường đó.....có phải anh bỏ lại nỗi đau

(Cầm 1 -)

Chuông điện thoại vang lên thấy số lạ nên hấn cũng không muốn bắt máy nhưng trong lòng cứ có cảm giác bất an nên đành nghe

Alô - Hấn nói

- Xuân Nhi cứu... cứu tao.. Aaaaa - Nó nói không thành tiếng.

Nó vừa nói dứt câu thì hai tên côn đồ nghe thấy tiếng nói của nó liền xông vào giật cái điện thoại trên tay nó đập vào tường khiến cái điện thoại vỡ tan tành. Tên côn đồ tiến về phía nó tát thẳng vào hai má của nó nó đau đến mức không kiềm được nước mắt cũng phải cắn răng chịu.

Về phía hắn khi nhận được cuộc điện thoại liền có cảm giác bất an liền lấy điện thoại gọi cho Mạnh Vũ (đàn em của hắn)

- Alo em nghe - Mạnh Vũ bên đầu bên kia

- Tìm Hàn Thiên nhanh lên - Hắn quát lớn

- À vâng - Mạnh Vũ run lên

Sau khi nghe được cuộc nói chuyện của hắn Xuân Nhi liền nói

- Hàn Thiên ở Khu W trường mình - Xuân Nhi hoảng lên.

Vừa nghe Xuân Nhi nói hắn liền rời khỏi quán Bar lấy Con BMW chạy với tốc độ mà người đi đường còn phải né xác lề. Thấy vậy nên cả ba người Xuân Nhi, Tuấn Nam và Võ Kiệt cũng lấy xe đuổi theo.

- alô không xong rồi cô chủ ơi - tên côn đồ hoảng sợ

- có chuyện gì - Tuyết Minh nói

- Con nhỏ đó dùng điện thoại gọi người đến cứu nó - tên côn đồ nói

- Mau dời chỗ giam nó đi, chuyện ra căn nhà hoang ở ngoại ô - Tuyết Minh tắt máy ngang....

E....N.....D

16. Chương 16: Người Đứng Sau (3)

Tại Khu W trường hắn như một con hổ đói hắn hét gọi tên nó, mở từng phòng nhưng điều không có ai cả, Phòng Thí Nghiệm Hóa khác so với các phòng khác là cửa đã được mở tung ra, bước vào bên trong đất ẩm ướt vì nó bị tát 2 xô nước nên mặt đất chưa khô kịp, định bước sang khu khác tìm nó thì nhóm của Xuân Nhi vừa chạy vào tới, trên tay Võ Kiệt mang theo chiếc laptop, cả đám chạy về phía hắn.

- Tìm được Hàn Thiên chưa? - Xuân Nhi hỏi dồn dập kèm có chút lo lắng cho nó.

Hắn lắc đầu thở dài, Võ Kiệt bước vào phía trong xem xung quanh thì thấy chiếc điện thoại có nó, Võ Kiệt cúi xuống nhặt lên đưa cho ba khuôn mặt lo lắng bên ngoài xem.

- Vậy tức là.....- Xuân Nhi và Tuấn Nam đồng thanh

- Đúng, Hàn Thiên bị trói chỗ này chắc bây giờ bị dời đi nơi khác rồi.

Võ Kiệt cầm cái Laptop đi về phía gốc cây ngồi định vị con chip mà Xuân Nhi đã đưa cho nó, Sau 10p mất không rời laptop

- Tìm được Hàn Thiên rồi - Võ Kiệt nói lớn làm cả 3 người Xuân Nhi, Hắn, và Tuấn Nam chạy đến.

- Hàn Thiên hiện giờ đang ở đâu - Xuân Nhi.

- Ở ngoại ô để anh lấy bản đồ trên máy tính định vị cho chuẩn - Võ Kiệt mắt vẫn không rời laptop.

- Có rồi, Ở Căn nhà hoang ở ngoại ô - Võ Kiệt vui vì đã tìm được nó

Hắn cầm điện thoại gọi cho Mạnh Vũ điều động 20 vệ sĩ và súng và thiết bị giảm thanh theo. Cả nhóm Xuân Nhi Bách Dương, Tuấn Nam và Vũ Kiệt nhanh chân chạy ra xe để ra căn nhà hoang ngoại ô.

Về phần của nó

Nó bị trói kĩ hơn, Tuyết Minh điều nhiều người canh nó hơn khoảng 40-50 người.

Đôi mắt nhắm chặt nó cố nhướn lên trước mặt nó bây giờ là một nơi khác không phải phòng thí nghiệm ở khu W mà là một nơi lạ lẫm. Chiếc cửa lại một lần nữa hé mở ra lần nữa Tuyết Minh đi vào mặt đầy xác khí. Tất vào má nó một cái rỗ mạnh và khàn giọng nói.

- Con Khốn, ai cho phép mày gọi cho người cứu hử - Tuyết Minh đe dọa nó

Tuyết Minh lấy trong túi ra cây dao bấm nhọn chỉ vào mặt nó

- Tao sẽ cho mày chết - Tuyết Minh nhìn cây dao bằng đôi mắt thần chết.

* Pằng...pằng...pằng *

Tất cả vệ sĩ canh gác ở phía ngoài bị hắn đánh đấm, không thương tiếc 50 người trong 5p đã xong. Hắn chạy một mạch đến phòng của nó bị giam, Tuyết Minh nghe thấy tiếng súng nên đã nhanh chóng lấy cây dao đâm vào bụng nó. Rồi Tuyết Minh nhanh chóng chạy ra ngoài nhưng vừa bước ra khoảng 5 bước Xuân Nhi nhắm vào Tuyết Minh nổ một phát súng trúng vào chân khiến cho Tuyết Minh ngã xuống. Xuân Nhi và Tuấn Nam và Vũ Kiệt chạy lên bắt Tuyết Minh lại. Hắn vào trong thấy môi nó tái nhợt liền bước vào bế nó ra, máu từ vết thương bị dao đâm máu ra ngày càng nhiều hắn bế nó chạy ra xe nhờ Vũ Kiệt lái xe hắn ngồi phía sau lo lắng

- Vũ Kiệt chạy xe nhanh lên, tôi tức cậu quá - Hắn nói giọng hơn cẩu.

Vũ Kiệt liền đạp ga cho xe chạy nhanh hết mức cuối cùng cũng đến bệnh viện.

Hắn bế nó chạy vào các y tá cũng nhanh chóng kéo băng ca kéo vào phòng cấp cứu. Chiếc áo trắng của hắn bây giờ đã trở thành màu đỏ vì dính máu của nó. Hắn đi qua đi lại lo lắng. Y tá chạy ra chạy vào không ngừng làm cho hắn càng sốt ruột

- Cô ấy sao rồi - Hắn lấy người y tá

- Anh bình tĩnh, chúng tôi đã cố gắng hết sức - Cô y tá nói xong liền chạy đi.

Bên trong phòng cấp cứu

- Nhịp tim yếu quá thưa bác sĩ - Y tá lo lắng

- Đi lấy thêm máu vào nhanh lên y tá - Bác sĩ

- Vâng - Y tá chạy ra ngoài

Sau một hồi quay lại. Máu A trong bệnh viện hết rồi thưa bác sĩ.

- chạy ra báo cho người nhà bệnh nhân đi - Bác Sĩ thúc

Lúc đó cả ba người Xuân Nhi, Tuấn Nam vừa tới.

- Ai là người nhà bệnh nhân - Cô y tá hỏi

- Tôi là bạn của cô ấy - Hắn lên giọng

- Cô ấy thiếu máu do mất máu quá nhiều, trong khi máu A của bệnh viện đã hết, cần người trong gia đình tặng máu - Y tá nói.

- Tôi nhóm máu A - hắn nói.

- Mời anh sang phòng tặng máu để lấy máu - Y tá chỉ hấn đi về phòng để lấy máu

Lấy máu xong hấn đi ra nhìn mày lại vì đau, trước giờ hấn sợ nhất là kim chích nhưng không hiểu tại sao hấn bỏ qua nỗi sợ để cứu nó, không lẽ hấn yêu nó rồi ư? Nguyên cái chấm hỏi to đùng đang trong đầu hấn

Liệu Hàn Thiên có qua không chỉ có Piu biết

17. Chương 17: Người Đứng Sau (4)

1 tiếng trôi qua, 2 tiếng trôi qua phòng cấp cứu chưa có dấu hiệu sẽ mở cửa ra làm cho hấn ngày càng sốt ruột, Lấy máu của tôi mà không cứu được cô ấy cái bệnh viện này không còn nữa đâu - Hấn cáu trong lòng.

- Tuấn Nam tôi với ông đi xử lí con Tuyết Minh xem ai là người chủ mưu vụ này - Vỹ Kiệt nhìn Tuấn Nam.

Rồi cả hai đi khỏi bệnh viện chỉ còn hấn và Xuân Nhi, Xuân Nhi có vẻ mệt mỏi ngồi dựa vào ghế lấy tay xoa hai mắt thái dương.

- Bao giờ mới xong trời tức chết đi được - Hấn lầm bầm.

Cô y tá đột ngột chạy ra...

- Bảo vệ đâu vào xem hệ thống điện mất điện rồi - Y tá hốt hoảng.

- Cái bệnh viện lớn như vậy mà mất điện là sao - Hấn quát lớn làm cô y tá run rẩy.

- Anh bình tĩnh chúng tôi kêu người lấy máy phát điện vào. - Bảo vệ.

Các nhân viên trong bệnh viện đi lấy máy phát điện, còn hấn đi qua đi lại mặt đầy sát khí làm cho Xuân Nhi sợ tái mặt, lần đầu tiên Xuân Nhi thấy hấn lo lắng cho một cô gái như vậy, không biết con Hàn Thiên làm sao hay nhỉ - Xuân Nhi cười thầm trong lòng. Nhân viên điện liền chạy ra.

- Máy phát điện hỏng rồi - Anh đổ mồ hôi lạnh.

- Cả người làm sao phải cứu được cô ấy, không thì chuẩn bị thất nghiệp đi - Hấn lườm.

Nhân viên điện chạy ra chạy vào cố sửa máy phát điện, vì ca này hơi khó nên y tá lên kêu Viện Trưởng của bệnh viện xuống xem.

Xuân Nhi thì ngồi tĩnh bơ nhưng trong lòng thì đang cầu xin trời phật cho có điện không thì ông anh Bách Dương đập banh cái bệnh viện =,=". Viện trưởng vội vàng chạy xuống thì gặp Bách Dương đang đứng sắc khí đầy người liền đi lại trấn an.

- Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức, - Viện trưởng đeo găng tay đi vào phòng cấp cứu, một anh nhân viên ra báo với cô y tá đã có điện.

- Có điện rồi bác sĩ ơi - cô y tá hốt hân la lớn.

Bách Dương thở phào nhẹ nhõm, một tiếng nữa đã trôi qua cuối cùng cánh cửa phòng cấp cứu đã chịu mở, bác sĩ bước ra tháo găng tay ra rồi nói

- Vết dao đâm khá sâu và nhiều vết thương ngoài da, hiện giờ đã thoát tình trạng nguy kịch cô ấy có tỉnh lại hay không là điều khó nói. Nếu trong 2 ngày nữa cô ấy không tỉnh sẽ chuyển thành người thực vật- bác sĩ lạng lặc qua người hấn, hấn đứng lặng như trời chồng. Xuân Nhi từ khóe mắt nước mắt lăn dài. Nó được chuyển sang phòng hồi sức

- Hàn Thiên nó.. nó - Xuân Nhi ôm hấn khóc nức nở.

- Anh mà tìm được kẻ đứng sau vụ này người đó không yên đâu.

Cùng lúc đó Võ Kiệt và Tuấn Nam chạy vào.

- Bách Dương người đứng phía sau dự này là.. là - Võ Kiệt ấp úm
- Cậu phải bình tĩnh nha. Người đó là Lệ Quyên - Tuấn Nam nói, hần như chết lặng, trên môi nở một nụ cười ma mị
- Dù là Lệ Quyên tôi cũng không tha - Đôi mắt dần chuyển sang màu đỏ của hận thù.
- Chúng ta cần báo cho ba mẹ Hàn Thiên không - Xuân Nhi nhìn hần.
- Uhm, Chỉ có ba mẹ cô ấy mới có thể làm cok ấy tỉnh thôi - Võ Kiệt nhìn hần

Xuân Nhi lẳng lặng đi ra ngoài gọi điện cho ba má Hàn Thiên. Vừa nhận được tin ba mẹ Hàn Thiên đặc vé máy bay, bay về bỏ mặc tất cả công việc đang dang dở.

Vừa đặc chân xuống sân bay Ba Mẹ Hàn Thiên hốt hải chạy vào bệnh viện. Đến phòng bệnh của nó, Bách Dương và ba người Xuân Nhi, Tuấn Nam, và Võ Kiệt đang ngồi trước phòng, nhìn mặt ai cũng hiện lên vẻ lo lắng tột cùng.

- Hàn Thiên, ai làm nó ra nông nỗi này - Mẹ Hàn Thiên khóc tội cho đứa con gái bé bỏng. Ba nó chỉ đứng kể vổ vai mẹ nó trấn an.
- Cả ba đứa về nhà nghỉ đi hai bác chăm Hàn Thiên cho - Ba nó nói
- Vâng, Tới con sẽ vào thay cho hai bác dù gì hai bác cũng mới về nước - Xuân Nhi nói
- Ừm. Cảm ơn mấy đứa đã chăm sóc con bé Hàn Thiên - Ba nó cười nói
- Không có gì ạ, -, Xuân Nhi, Bách Dương, Tuấn Nam và Võ Kiệt đồng thanh.

Cả 4 ra ra về Tuấn Nam và Võ Kiệt tiếp tục đi điều tra, Bách Dương và Xuân Nhi đi về thẳng biệt thự.

Về tới biệt thự hần chui ngay lên phòng tìm cái giường thân yêu để ngủ vì lấy 300ml máu làm cho hần hơi chóng mặt. Thấy vậy Xuân Nhi kêu người làm nấu cháo cho hần khi nào hần thức thì mang lên. Xuân Nhi cũng đi về phòng nghỉ ngơi.

Trong bệnh viện mẹ nó khóc cầm tay nó cầu trời cho nó tỉnh lại.

Về phần Lệ Quyên thì vô cùng đặc chí khi nhận được tin Hàn Thiên có thể làm người thực vật.

- Alo tuần sau tôi về Việt Nam anh thu sếp đặc vé máy bay giúp tôi - Lệ Quyên cười đặc chí.
- Vâng, Cô chủ - Đầu dây bên kia.

E....N....D

18. Chương 18: Người Đứng Sau (5)

5h chiều

Ở căn phòng màu trắng tinh khiết hần vẫn còn ngon giấc ngủ từng tia nắng chiều yếu ớt luồn qua từng tán lá cây chiếu vào phòng hần, đôi mắt tuyệt mỹ của hần run run lên. Hần cố nhướn mày tỉnh giấc để vào bệnh viện chăm sóc nó. Bước xuống giường vào nhà vệ sinh làm VSCN hần mặt chiếc áo sơmi sọc ca rô và chiếc quần tây, hần bước xuống lầu thì thấy Xuân Nhi đang ngồi nhâm nhi tách cafe. Thấy hần xuống Xuân Nhi nhanh chóng kêu người hâm nóng cháo bưng ra cho hần.

- Anh dậy rồi à - Xuân Nhi bỏ tách cafe xuống nhìn hần

- Ủm - Hấn đi xuống lầu ngồi trên ghế Sofa
- Làm cho tôi tách cafe - Hấn kêu cô hầu gái.
- Vâng - Cô hầu đáp.
- Anh định đi đâu à - Xuân Nhi e hèm hỏi
- Anh định vào bệnh viện chăm Hàn Thiên, - Hấn nhìn Xuân Nhi / cô hầu gái bưng tách cafe nóng vừa pha ra cho hấn.
- Anh ăn cháo rồi đi, em thấy anh xanh sao quá đó - Xuân Nhi nhìn hấn sốt sa.
- Ủm - Hấn khuấy ly cafe.

Cố ngồi ăn vài thìa cháo để Xuân Nhi yên tâm rồi hấn vào Gara lấy con BMW chạy thẳng vào bệnh viện. Xuân Nhi tiếp tục nhâm nhi ly cafe đang còn đang dở.

———— Tại Bệnh Viện ————

Mùi thuốc sát trùng nồng nặc hấn đi về phía phòng hồi sức để vào thăm nó. Ba và mẹ nó thấy hấn liền cvui cười chào hỏi

- Bách Dương cháu đến rồi à - Mẹ nó vui vẻ nói.
- Vâng, cháu chào hai bác - Bách Dương lễ phép nói rồi bước về phía ghế sofa ngồi đối diện của ba nó. Mẹ nó đặt tay nó xuống giường rồi tiến về phía ghế sofa ngồi nói chuyện với nó.
- Cháu là bạn học hay bạn trai của Hàn Thiên thế - Ba nó vui vẻ đùa.
- Cháu.. chỉ là bạn học thôi - Hấn ngập ngừng
- Vậy à. - Ba nó cười
- Sao Hàn Thiên nó ra nông nổi như vậy - Mẹ nó nuốt nước mắt nói.
- bla....bla...bla - Hấn kể cho ba mẹ nó sự việc xảy ra.

Cũng đã 7h tối nên hấn quyết định ở lại bệnh viện thay ba mẹ nó chăm sóc cho nó. Hấn tiến về phía giường bệnh nó đang nằm bất tỉnh. Hấn vén vài sợi tóc đang phủ xuống khuôn mặt xanh xao tiều tụy của nó. Hấn nhìn nó mà trong lòng thầm cầu cho nó mau tỉnh dậy để hấn còn được thổ lộ tình cảm với nó chứ hấn nắm tay nó bây giờ cơ thể của bố máu của bố và hấn đã hòa làm một, hấn nhìn nó hồi lâu ngủ lúc nào cũng chả hay.

———— Sáng 6h30 ————

Đôi mắt nặng trĩu của nó bắt đầu nhướn lên đôi mi run run rồi hai mắt nó từ từ mở ra. Nó nhìn xung quanh mùi thuốc sát trùng ập và mũi nó, nó mới nhận ra đây là bệnh viện, cảm thấy tay của mình đang bị thứ gì nắm chắc lại nhưng rất ấm, nó nhìn sang thì thấy khuôn mặt tuyệt hảo của hấn đang ngủ, nó nhìn hấn ngủ khuôn mặt cứ như một thiên thần, nó nhìn hấn chằm chằm không rời mắt, bất chợt cảm thấy có ai đó nhìn mình nên hấn lụi cụi mở mắt ra nhìn, trước mặt hấn là nó đang ngồi nhìn hấn cười tươi hấn tưởng mình đang mơ nên lấy tay dụi mắt nhìn hấn lúc này vô cùng dễ thương nó đột nhiên cười lớn làm hấn tỉnh ngủ hấn.

- Thức rồi à - Nó bụm miệng cười
- không - Hấn cúi đầu nằm xuống ngủ tiếp làm nó cáu đến nỗi muốn ăn tươi nuốt sống hấn. Nó lấy tay lay người hấn.
- Đối xử với ân nhân như vậy à - hấn lườm.
- À ờ xin lỗi vậy anh ngủ típ đi - nó cười trừ.

Nó lại tiếp tục với công việc nhìn hấn ngủ đang nhìn thì tiếng cửa phòng mở ra đó là Ba mẹ nó và Xuân Nhi.

- Hàn Thiên mây / con tỉnh rồi à - Cả ba người đồng thanh làm hắt và nó giựt mình
 - chào mọi người - nó tươi cười đáp.
 - Chào hai bác - Bách Dương nói giọng ngáy ngủ
 - Ê Hàn Thiên tao kệ mày nghe mày hk biết anh hai tao lo lắng cho mày thế nào đâu - Xuân Nhi méc
 - Sao sao - Hai mắt nó sáng rực lên
 - Chuyện là vậy nèk *“(%*:đđ*;;/*)”bla...bla - Xuân Nhi kể từ A-Z.
- Hắn ngồi nhẩn mặt lườm Xuân Nhi ra hiệu ” im miệng ” làm cho Ba mẹ nó cười sặc sụa.
- Hàn Thiên Bách Dương là bạn trai con à - mẹ nó cười
 - Kh..ôn - Nó vừa nói lấp bắp mấy chữ Xuân Nhi bay vào miệng nó ngồi. - Đúng rồi bác Anh hai con vs Hàn Thiên đang yêu nha - Xuân Nhi nói mặt kệ hai khuôn mặt đầy sát khí đang nhìn chăm chăm.
 - Vậy bác yên tâm giao Hàn Thiên lại cho cháu rồi - Ba nó cười
 - Không phải vậy đâu - Hắn và nó đồng thanh.
 - Chứ còn gì nữa mà không phải yêu thì nói hay đang ngại Tổ Tình - Xuân Nhi lườm hắn.
- Bị nói trúng tim đen hắn liền m lấy nó. Nó thì ngơ ngác khuôn mặt ửng lên hai đám mây hồng. Ba mẹ nó ngồi gật gật đầu như đã ủng hộ.
- Hết tháng này là sinh nhật con đúng không Hàn Thiên - mẹ nó hỏi.
- Nó gật gật đầu tháo tay hắn ra. Hắn thì ngồi nghịch tóc của nó. Cánh cửa một lần nữa mở ra bước vào là Tuấn Nam và Võ Kiệt thấy hắn vào nó đang tình tứ Võ Kiệt lắc đầu.
- Mới sáng mà làm người ta gato là sao - Võ Kiệt cười trêu.
- Tuấn Nam liền kéo Xuân Nhi lại ôm chăm lấy Xuân Nhi.
- Thế cậu Võ Kiệt bao giờ mới có người yêu nhĩ - Tuấn Nam trêu.
- Thấy Hàn Thiên có những người bạn tốt như vậy liền gật đầu yên tâm.
- Hàn Thiên cứ yêu đi khi nào muốn Đính Hôn hay Cưới cứ báo ba - Ba nó nhìn hắn và nó cười, làm nó đỏ mặt

Chương này hơi xàm xí đủ

19. Chương 19: Người Đứng Sau (6)

Cũng đã 10h trưa ba mẹ nó rời khỏi bệnh viện đi về nhà nấu cháo cho nó, Xuân Nhi, Tuấn Nam và Võ Kiệt cũng về nhà để ăn trưa. Hắn cũng định về nhưng bỏ nó lại một mình trong bệnh viện không yên tâm nên hắn quyết định ở lại bệnh viện với nó. Không gian phòng giờ chỉ còn hai người nó liền phá vỡ không gian yên lặng.

- Bách Dương sao lúc sáng bỗng dưng anh ôm tớ vậy - Nó ngáy thơ vô (số) tội.
- Hắn đang ngồi trên ghế sofa uống nước nghe nó hỏi làm hắn sặc nước ho sặc sụa đỏ cả mặt.
- Ờ thì tôi muốn nói là.... - Hắn đi lại kể bên giường nó đang ngồi nói nhỏ vào tai nó.
- Tôi thích em, làm bạn gái tôi nha - Hắn nói nhỏ đủ nó nghe. Nó nghe xong không tin vào thính giác của mình liền hỏi lại.

- Anh nói cái.. cái gì tôi.. nghe không có rõ - Hai má nó hiện lên hai ửng mây hồng nhìn nó bây giờ vô cùng dễ thương.

- Nói rồi, không nói lại nghe được hay không tùy em - Hấn bỏ đi lại ghế sofa ngồi che đi khuôn mặt ngại ngùng.

- Vậy có đồng ý không - Hấn nhìn nó

Nó gật đầu lia lịa nhưng không biết ngoài phòng phụ huynh của nó đang rình xem cười hài lòng. " Cách " cách cửa phòng mở ra hấn và nó hướng về phía cánh cửa, bước vào là ba và mẹ nó cười tươi như hoa như đã nghe hết tất cả.

- Ba mẹ / hai bác nghe hết rồi sau - Hấn và nó đồng thanh.

- Đổi cách xưng hô được rồi đó con rě - Ba nó nhìn hấn cười.

(#Au: Chưa gì hết kêu con rě ngọt sớt)

- Cái... gì.. Con rě - Nó mắt chữ A mồm O

- Chữ gì. Đổi cách xưng hô được rồi đó " Vợ " - Hấn nhấn mạnh chữ Vợ làm một lần nữa mắt nó chữ A mồm chữ O. (#Au: Uii Chu Choa Bách Dương Ca cũng không có vừa)

- Hai đứa ăn trưa đi mẹ có nấu cháo vào đồ ăn cho hai đứa - Mẹ nó vừa nói vừa dọn đồ ăn ra.

- Bách Dương con ăn cơm đi mẹ lo Hàn Thiên cho - Ba nó nhìn hấn.

- Vâng - Hấn cười tươi.

Sau khi ăn trưa xong

- Vài ngày hôm nữa ba mẹ con sẽ về con muốn dẫn Hàn Thiên ra mắt - Hấn nói chắc nịch.

- Có nhanh quá không - Nó sững sờ

- Ukm vậy ba mẹ sẽ ở đây vài ngày để nói chuyện với ba mẹ con, nếu ba mẹ con đồng ý thì ta sẽ tác hợp làm Lễ Đính Hôn - Mẹ nó nhìn hấn và nó lơ câu của nó

- Vâng, với lại con cũng muốn rước Hàn Thiên về để chăm sóc bảo vệ cô ấy, không để như lần này nữa - Hấn nhìn nó

- Ukm.. - Ba nó gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý

- Ba mẹ thường đi công tác nên ít khi về Việt Nam con bé Hàn Thiên giao cho con vậy - Ba nó nói

Cả ba người nói chuyện quẩn cho nó một cục bơ to bự, nó ngủ ngon lành.

- Vợ ơi, ba giao em cho anh rồi - Hấn quay qua nó đã ngon giấc hấn đi lại giường đắp chăn cho nó. Rồi cả ba người lẳng lặng ra ngoài cho nó ngủ. (ba người là Ba mẹ nó và hấn)

(#Au: t/g cũng muốn có Chồng * đùa thây *)

- Con rě về nghỉ ngơi đi sáng giờ con cũng mệt rồi - Mẹ nó nhìn hấn

- Vâng. Chào ba mẹ - Hấn cúi chào rồi rời khỏi bệnh viện.

Rời khỏi bệnh viện hấn không về biệt thự mà đi tới khu mua sắm hấn mua một cặp dây chuyền và đặc một cặp nhẫn do hấn thiết kế.

(Nói sơ về cặp dây chuyền nha: Mặt dây chuyền của nữ thì hình trái tim ở giữa có lỗ cho chìa khóa vào. Mặt dây chuyền của nam chỉ là chiếc chìa khóa. Điều đặc biệt ở đây là chỉ có chiếc chìa khóa của sợi dây chuyền nam mới mở được sợi dây chuyền của nữ " nó hơi loạn @@ ")

Cặp dây chuyền được đặc vào chiếc hộp màu đỏ có lót lụa mỏng ở dưới phía trên có một lớp sao và hạc giấy, và có chiếc nơ đỏ được đính trên hộp làm chiếc hộp cầu kì. Hân nhờ cô nhân viên gói kĩ để làm bất ngờ cho nó.

Đã mua xong quà để tỏ tình và sinh nhật nó hân lên xe trở về biệt thự. Hân lo chuẩn bị nào là hoa hồng nào thư tỏ tình nào là trang phục để hân mặc vào buổi chiều.. bla.. bla.. bla. Chuẩn bị xong hân leo lên giường đánh một giấc ngon lành.

Chương này với chương sau hơi sến

20. Chương 20: Tỏ Tình

Hân đang nằm ngủ ngon giấc trên phòng, đột nhiên nhớ ra điều gì đó quan trọng hân nhướn mày mở mắt đi vào VSCN rồi đến bệnh viện. Hân mặc chiếc áo sơ mi trắng và chiếc quần tây đen tất nhiên là hân không quên đem theo hộp dây chuyền. Chuẩn bị xong hân bỏ tay vào túi bước xuống lầu. Xuân Nhi ngồi ở chiếc xích đu trắng ngoài vườn nên cũng không thắc mắc hân đi đâu, từ khi Hàn Thiên nhập viện hân chỉ đến bệnh viện với nó và ở nhà. Chiếc BMW được rửa sạch sẽ và sáng bóng đậu ngay trước sân. Hân ngồi vào xe chạy đi mất dạng, Xuân Nhi nhìn theo chỉ mỉm cười cuối cùng ông anh bằng tuổi ngàn năm đã chiều có người yêu bỏ qua chuyện đó Xuân Nhi đờ người khi nghĩ đến nó sẽ làm chị dâu của Xuân Nhi, Xuân Nhi vừa vui vừa khóc trong lòng.

Hân đi đến tiệm hoa, lấy một bó hoa hồng đỏ đã đặc trước rồi chạy thẳng đến bệnh viện. Tay cầm hoa tay kia để vào túi quần hân bước đi để lại bao nhiêu cặp mắt của y tá, thân nhân trong bệnh ngó theo say đắm không rời mắt, muồn sắc máu mũi. (Au: Chém gió tý). Hân đã gặp viện trưởng bệnh viện để mượn cái sân thượng của bệnh viện không cho y tá hay bất cứ người nào lên. Hân bước lên sân thượng giấu bó hoa vào một góc nhỏ rồi xuống phòng bệnh của nó.

” Cạch ” tiếng cửa phòng mở ra 6 con mắt hướng về hân.

- Bách Dương đến rồi hả con - Ba nó

- Dạ, ba mẹ con con mượn Hàn Thiên tý được không - Hân nhìn nó.

- ukm, hai đứa đi dạo cho khỏe người - Mẹ nó như biết ý nên thêm lời.

Vì vết thương chưa lành nên việc đi lại với nó rất bất tiện, ba nó đi mượn một chiếc xe lăn rồi cùng hân đỡ nó ngồi vào xe, hân đẩy nó lên sân thượng đi bằng thang máy dành cho bệnh nhân. Ba mẹ nó thì về nhà chuẩn bị thức ăn. Lên sân thượng không khí trong lành nhiều đợt gió man mát thổi tới làm tóc nó bay. Hân đi lại phía góc mà hân giấu bó hoa, đi tới đưa bó hoa ngay trước mặt nó làm hai má nó đột nhiên ửng lên hai đám mây hồng, nó lấy hai tay cầm lấy bó hoa từ tay hân, bên trong bó hoa có một chiếc hộp đỏ và một bức thư nhỏ nhắn màu hồng, nó cầm bức thư tháo dây ra đọc môi cười chúm chím một nụ cười hạnh phúc nhìn nó bây giờ vô dễ thương, nó cầm trên tay hộp quà màu đỏ quay sang hỏi hân

- Em mở nha - Mặt nó ngượng ngùng

Hân gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nó mở ra bên trong là một cặp dây chuyền, hân nhanh tay lấy sợi của nữ đeo vào cổ cho nó. Đeo xong hân cúi người xuống nhìn nó chằm chằm như muốn nói ” Đeo vào cho chồng cô đi chứ ” hiểu ý nó liền cầm sợi dây chuyền còn lại đeo cho hân. Hân đứng phía sau ôm lấy cổ nó cúi đầu hôn vào tóc nó, mùi hương dịu nhẹ của hoa lải trên tóc nó thật dễ chịu. Cũng đã hơn 5h chiều gió bắt đầu thổi mạnh luồng không khí lạnh rất da, hân đưa nó trở về phòng vừa mở cửa phòng đã thấy Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vỹ Kiệt đang ngồi trên ghế sofa cười gian manh.

————— Tua lại lúc hân và nó trên sân thượng —————

Ở một góc tối có ba người, 6 con mắt đang chen nhau để theo dõi nó và hân.

- Tuấn Nam anh né sang một bên coi - Xuân Nhi nói nhỏ
- Vỹ Kiệt né sang đó nhanh lên - Tuấn Nam nhìn Vỹ Kiệt
- Hai Vợ Chồng bay im để tao nghe coi, bị phát hiện bây giờ - Vỹ Kiệt đang cầm cái điện thoại quay hình lại.

Vỹ Kiệt đi lại kể bên hấn và nó móc cái điện thoại từ túi ra mở đoạn video được quay lên sân thượng đe dọa.

- Một là bao tụi này một châu linh đình, hai là tớ sẽ tung clip này lên toàn trường - Vỹ Kiệt, Xuân Nhi và Tuấn Nam cười ranh ma. Còn nó và hấn mặt mày nhăn nhó tỏ vẻ khó chịu, đang bị thiệt nên hấn đành xuống nước.

- À rồi ôê, nhưng đợi Hàn Thiên xuất viện mới đi nha - Hấn nói giọng nhẹ nhàng nhưng thật ra trong lòng đang chửi thầm đứa em gái và hai thằng bạn thân khốn nạn.

Cũng vừa lúc đó cách cửa phòng mở ra ba mẹ nó cầm cả đồng đồ ăn thấy vậy Xuân Nhi chạy ra bê tiếp.

- Chào Ba mẹ / Hai bác - Cả đám đồng thanh. Nghe hai chữ " Ba mẹ " từ miệng hấn phát ra 6 con mắt nhìn nó chằm chằm.

- Tớ tính Định Hôn với Hàn Thiên - Hấn nhìn Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vỹ Kiệt nói.

Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vỹ Kiệt mắt chữ A miệng chữ O nhìn nó và hấn.

Để phá vỡ căng thẳng mẹ nó lên tiếng,

- Mấy đứa lại ăn cơm - Mẹ nó đẩy xe nó lại bàn.

E.....N.....D

21. Chương 21: Ra Mắt

Đã 1 tháng trôi qua nó cũng được xuất viện về nhà, tình cảm của hấn và nó rất hạnh phúc và tiến triển tốt đẹp hấn thức ba và dì hấn về nước. Nhận điện thoại của hấn ba và dì hấn cũng gạt đi công việc mà về nước.

———— Tại Biệt Thự của hấn ————

- Ba - Hấn nhìn ba hấn
- Sao con - Ba hấn hiền hậu nói
- Con muốn đính hôn - Hấn nói chắc nịch
- Chu..choa cứng cỏi cậu hotboy nổi tiếng lạnh lùng cũng có người yêu rồi à - Dì nó cười hiền hậu.
- Vậy con sắp xếp cho ba xem mặt con dâu tương lai đi - Ba hấn trêu.
- Vậy mai được không ba - Hấn nhìn ba nở một nụ cười hạnh phúc
- Tùy con vậy - Ba hấn gật đầu.

Về phía nó,

- Hả, cái gì có nhanh quá không - Nó ngạc nhiên.
- Thấy điệu bộ của em anh phải qua nói chuyện với ba mẹ cho rõ - Hấn nói xong cúp máy lái xe qua nhà nó.

* Ting..ting.* Chuông nhà nó vang lên, khỏi nói nó cũng biết hấn qua nó chạy ra mở cửa. Hấn đi vào nhà hơn hờ báo tin cho ba mẹ nó. Ba nó đang ngồi trên ghế sofa mẹ nó đang lụi cùi dưới bếp nghe hấn đến liền bỏ tạp dề ra, đi ra phòng khách

- Có chuyện gì mà con vui thế Bách Dương - Mẹ nó hỏi

- Ba mẹ con về nước bảo xem mặt Hàn Thiên - Hấn cười hơn hờ ôm nó.

- Thật sao? Chờng nào gặp ba mẹ con - Ba nó hỏi dồn

- Vâng, mai 5h chiều tại nhà hàng âu.

Ba mẹ nó gật gật đầu.

- Ba mẹ con chờ Hàn Thiên đi mua tý đồ nhé - Hấn kéo tay nó.

Hấn chở nó đến khu mua sắm kéo nó đi khu cả khu mua sắm mua nào là váy dạ hội, quần áo, đồ trang điểm bla..bla. nhiều cặp mắt đổ về nó mà lên vẻ ganh tị. Nó phải thử 6-7 đầm làm nó mệt cả người. Cuối cùng cũng mua xong đồ cũng là 8h tối hấn trở nó về nhà để nghỉ ngơi sáng đi học dù gì nó cũng nghỉ học hơn cả tháng. Nó về nhà đem đồ đạc lên phòng liền bay lên cái giường thân yêu quay qua quay lại lo lắng cho bữa ra mắt ngày mai. Trái ngược với nó hấn vô cùng vui vẻ mong ngày mai nhanh đến.

———— Sáng 6h ————

Hấn đã đứng trước cửa nhà nó, mẹ nó đang trong bếp làm bữa sáng cũng nhanh chân mở cửa cho con rể tương lai vào.

- Hàn Thiên cô ấy đâu rồi mẹ - Hấn nhìn mẹ nó

- Nó còn ngủ trên phòng để mẹ lên kêu - Mẹ nó nói mắt hướng lên lầu.

- Mẹ cứ tiếp tục làm bữa sáng đi con sẽ lên kêu cô ấy - Hấn chạy một mạch lên phòng nó.

Hấn lay người nó, rồi tới nhéo má nó, nhưng nó cũng không chịu mở mắt hấn đành dùng biện pháp mạnh

- VỢ ƠI THỨC DẬY - Hấn hét lớn đến nỗi mẹ nó dưới lầu cũng nghe thấy mẹ nó cười phì lắc đầu ngán ngẩm.

Nghe chữ ” Vợ ” nó liền chao mày, nhướn mắt tỏ vẻ mệt mỏi hấn đành cúi xuống hôn vào cái má phúng phính của nó, cảm nhận được môi hấn đang trên má nó, nó liền mở mắt xô hấn té ngã xuống sàn. Hấn chao mày xoa xoa cái lưng. Nó bước xuống giường VSCN để đến lớp, hấn xuống lầu ngồi trên ghế Sofa. Nó bước xuống với bộ đồng phục trường , tóc buộc lệch một bên nhìn nó vô cùng dễ thương, hấn ngơ người nhìn nó không rời mắt

- Hai đứa vào ăn sáng - Mẹ nó từ trong bếp vọng tiếng ra.

- Vâng - nó và hấn đồng thanh rồi đi vào ăn sáng.

- Hàn Thiên của ba mẹ hư lắm nha, kêu dậy còn đập con té nhào xuống sàn - Hấn méc rồi liếc mắt lườm nó. Làm ba và mẹ nó cười sặc sụa nó cầm đầu cầm cổ ăn cho xong bữa sáng. Thấy nó ăn xong bữa sáng hấn liền chạy lại tủ lạnh lấy sữa rót cho nó một ly đầy tràn, nhìn ly sữa nó trợn mắt nhìn hấn

- Anh đổi nghề sang nuôi heo rồi à - nó lườm hấn

- Uống nhanh để đi học trễ rồi - Hấn nhìn nó cười.

Nó đành cầm ly sữa uống hết một hơi rồi xách balô ra xe đi học.

———— Trước cổng trường ————

Chiếc xe BMW của hấn vừa dừng lại cả đám nữ sinh tụ lại vây quanh chiếc xe, hấn bước xuống xe đi lại cửa sau mở cửa cho nó xuống làm đám nữ sinh nhìn nó mà ganh tị, hấn nắm tay nó đưa nó lên lớp, phía sau là 2 người mặc vét đen đi sau lưng có vẻ là vệ sĩ mà hấn cho đi theo bảo vệ nó. Hấn đưa nó lên lớp đợi nó để balô xuống rồi cùng xuống căn tin.

Dưới căn tin nhiều lời bàn tán nhưng không phải nói về nó và hấn

- Lệ Quyên tuần sau chị ấy về nước rồi - Hs1
 - Lần này con Hàn Thiên không yên thân rồi - Hs2 bla...bla..bla
- Định về sớm hơn nhưng vì bận việc nên Lệ Quyên chuyển đổi ngày về nước.
- Hắn và nó đi lại bàn của Xuân Nhi, Vỹ Kiệt và Tuấn Nam.
- Anh hai biết gì chưa - Xuân Nhi lo lắng
 - Chuyện gì - Nó và hắn đồng thanh tập 1
 - Lệ Quyên tuần sau sẽ về nước - Xuân Nhi, Vỹ Kiệt và Tuấn Nam đồng thanh.

—— E.....N...D ——

Bye mị đi ăn mì

Ai đọc để lại cmt đi

22. Chương 22: Ra Mắt (2)

- Cô ấy về liên quan gì tớ - Hắn tát thẳng xô nước lạnh vào mặt Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vỹ Kiệt. Nó liền chen vào
- Lệ Quyên? - Nó ngơ ngác, nhìn thấy khuôn mặt ngơ ngác Xuân Nhi liền chen vào giải thích.
- Lệ Quyên là người yêu cũ của Bách Dương..bla..bla. - Xuân Nhi kể nó nghe. Nó chỉ gật đầu nhưng bên trong nó có một nỗi bất an,.
- * Reng.. reng..reng *. Tiếng chuông vào học vang lên nó kéo Xuân Nhi lên lớp để ba khuôn mặt ngơ ngác lác đầu.

Cả ngày học nó chỉ nằm dài trên bàn thở dài, cuối cùng tiếng chuông ra về cũng reo lên nó dẹp gọn tập vở ra về, nó vừa bước ra khỏi lớp 2 người vệ sĩ đi theo sau nó, ra trước cổng xe của hắn đang đậu nó mở cửa xe vào ngồi phía sau. Hai người vệ sĩ thì có xe riêng chạy theo hắn và nó. Về tới nhà hắn và nó ăn cơm cùng ba mẹ nó. Ăn trưa xong Bách Dương xin phép về để chuẩn bị và đặc nhà hàng, bóng xe hắn vừa khuất bóng nó chạy lên lầu đánh một giấc ngon lành.

——3h chiều ——

Con Heo Hàn Thiên thức dậy nào - Xuân Nhi lay người nó, nó nhướn mày mở mắt và nhà vệ sinh VSCN. Nó đi VSCN Xuân Nhi bày nào là Son, đồ trang điểm ra bàn kèm theo bộ váy dạ hội. Nó bước ra Xuân Nhi đưa nó bộ váy rồi kéo nó vô phòng vệ sinh thay đồ. Nó vừa bước ra Xuân Nhi kéo nó ngồi xuống ghế để trang điểm, làm tóc cho nó.

Khuôn mặt nó đã trắng hồng sẵn chỉ việc trang điểm nhẹ, Tóc buộc cao củ tỏi có vài sợi tóc mai được vét hết sang hai phía tai. Chuẩn bị xong Xuân Nhi kéo nó xuống phòng khách.

Nó mặc chiếc váy màu đỏ ngắn ngang đầu gối làn da trắng của nó làm cho chiếc váy đẹp hơn, chiếc váy không tay lộ rõ phần lưng trắng nõn của nó, khuôn mặt trang điểm nhạt, tóc búi củ tỏi. Hắn nhìn nó ngất ngây con gà tây. Ba mẹ nó cũng đã chuẩn bị xong bước xuống lầu thức.

- Đi thôi hai đứa - Mẹ nó giục

Xuân Nhi nhìn nó ra hiệu ” cổ lên ”.

Cả 4 người đi đến nhà hàng Âu mà hắn đặc trước, Xuân Nhi có hẹn với Tuấn Nam nên đã gọi Tuấn Nam đến đón.

——— Tại Nhà Hàng Âu ———

Hắn nắm tay nó đi vào nhà hàng nhìn một lượt hắn thấy Ba đang vẫy tay hắn liền đi lại..

- Chào hai Anh chị - Ba và mẹ nó đồng thanh

Ba nó bắt tay với ba hắn rồi cả 3 người ngồi xuống ghế

- Chào hai bác - nó cúi đầu lễ phép, Hắn kéo ghế cho nó ngồi xuống.

- Đây là bạn gái con tên là Hàn Thiên đúng không Bách Dương - Ba hắn nhìn nó

- Vâng, con muốn đính hôn với cô ấy, - Hắn nắm tay nó.

- Vậy ý anh chị thế nào - Ba hắn nhìn ba và mẹ nó.

- Nếu bọn nhỏ yêu nhau gia đình tôi cũng không cấm cản gì - Ba nó cười tươi

- Nếu anh chị đã nói vậy thì định lúc nào làm lễ - Ba hắn nhìn ba nó

- Ý hai con sao Bách Dương và Hàn Thiên - Ba nó nhìn nó và hắn

- Vậy một làm lễ được không ba? - Hắn nhìn ba nó và ba hắn.

Cả hai gia đình đồng ý gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Vừa nói xong thức ăn cũng được mang lên hai gia đình ngồi ăn vui vẻ.. trời đã tối ba mẹ nó về nhà trước, ba và dì hắn thì về công ty có tý việc trả lại khoảng không gian cho nó và hắn. Hắn và nó đi vòng quanh thành phố đi hóng gió trời cũng trở nên lạnh lạnh nên hắn trở nó về nhà. Trước cổng nhà nó hắn như không muốn xa nó hắn liền ôm lấy nó hôn vào cái má phúng phính của nó rồi lên xe chạy về biệt thự. Nó đứng ngơ người lắc đầu rồi đi vào nhà.

—E.....N.....D—

23. Chương 23: Đính Hôn (1)

Sáng 6h45 nó đã có mặt tại trường thân yêu, vừa mới bước chân vào mọi ánh mắt đều hướng về nó

- Chắc biết chuyện đính hôn vs Bách Dương đây mà - Nó nghĩ thầm trong lòng.

Nó vừa bước lên lớp cả đám quay quanh bàn nó hỏi xối xả

- Cậu đính hôn với Bách Dương à - Hs1

- Cậu hạnh phúc nhé - hs2

- Khi nào đính hôn nhất định tụ này sẽ tới - Hs3. Vân vân và mây mây.

Lúc đó Xuân Nhi cũng vừa vào lớp giải vây cho nó.

- Tổ nhớ các cậu thân với Hàn Thiên lúc nào vậy - Xuân Nhi cười khinh bỉ, cả đám chạy như ong vỡ tổ

- Xuân Nhi cảm ơn mày - Nó thở dài

- Chiều nay đi mua sắm với tao - Xuân Nhi giục. Nó không đáp ra hiệu ” Ok ”

” Reng... Reng.. RENG * Tiếng chuông vào học vang lên.

Tâm trạng nó khác tốt việc học 2 tiết đối với nó trôi qua rất nhanh, tiếng chuông ra chơi vừa vang lên thì hắn đã đứng trước phòng học của nó, làm ds nữ sinh trong lớp cứ ngó ra ngoài nhìn hắn, giáo viên vừa ra khỏi cửa hắn đi xuống bàn nó lôi nó và Xuân Nhi đi một mạch xuống căn tin. Trong căn tin hàng ghế khuất bóng phía trong có hai nam thần đang ngồi đó chính là Tuấn Nam và Vỹ Kiệt hắn nó, Xuân Nhi đi lại ngồi vào ghế. - Kéo xuống đây làm gì - Xuân Nhi chao mày

- Phân công việc - Hắn nói

- Việc gì - Vũ Kiệt lên tiếng
- Lễ Đính hôn của tớ và Hàn Thiên - Hấn nhìn nó
- Ở ờ nói đi - Vũ Kiệt vào thẳng vấn đề
- Cậu và Tuấn Nam phân người bảo vệ - Hấn nhìn hai thằng bạn
- Xuân Nhi sẽ Make-up cho Hàn Thiên và chuẩn bị đồ - Hấn nhìn Xuân Nhi
- Còn tôi sẽ lo nhà hàng và mời khách - Hấn nói chắc nịch.
- Cúp đi chán quá - Xuân Nhi cười nham hiểm
- Được đó, vợ anh số 1 - Tuấn Nam giờ mới lên tiếng
- Cậu còn thiếu một châu nhé - Vũ Kiệt ngó Bách Dương
- Ukm vậy đi - Hấn nhìn nó, nó gật đầu như đồng ý.

Cả 5 người đi ra cổng trường đã có 3 chiếc mô tô phân khối lớn đậu trước cổng.

Hấn nó một xe, Xuân Nhi và Tuấn Nam một xe, Vũ Kiệt một xe, cả ba chiếc xe bắt đầu lên ga đi mất. Chạy với tốc độ khác nhanh nên Hàn Thiên đành ôm hấn để không bị rơi xuống đường.

Đầu tiên là đi mua sắm cả ba chiếc xe dừng trước khu thương mại lớn nhất thành phố, cả 5 người đi khắp khu thương mại mua nào là trang sức, Quần Áo vân vân và mây mây vì mua nhiều đồ nên Bách Dương gọi điện cho người làm chạy đến mang đồ về để cả đám dễ đi ăn uống và đi chơi, dạo này quán Bar không có biển nên hấn dành tất cả thời gian để đi chơi với nó, đến nhà nó.

Đi mua sắm xong cả bọn vào một nhà hàng sang trọng để ăn món Á. Cả 5 người mới đi vào nhà hàng chưa được 5p thì nhà hàng đã đông nghẹt người phần lớn là các tiểu thư gia đình danh giá và để ngắm traii chứ ăn uống gì @@. Ăn xong rồi cả bốn kéo nhau vào khu vui chơi của thành phố chơi trò cảm giác mạnh.

Đầu tiên là chơi gấp thút, rồi đến tào lạng siêu tốc, nhà hơi vân vân và mây mây khi 5 người bước vào chơi trò gì là cả đám con gái mai trê đi theo sau làm nó cảm thấy khó chịu khi cứ nhìn vào Bách Dương cảm thấy điều đó hấn cúi người xuống nói nhỏ và tai nó

- Ghen à vợ - Hấn cười đắc trí
- Mơ à - Nó chối
- Công nhận có sức hút ghê - Hấn cười. Nhưng hấn đâu biết khi hấn cười có hàng tá đứa con gái mai trê đang sặc máu mũi.
- Đẹp trai đâu phải cái tội, thôi thì cho dân chúng họ ngắm - Vũ Kiệt vuốt vuốt tóc cười để lộ răng khểnh làm cho con gái ỹong khu vực gần đó ngất ngây con gà tây đôi mắt hiện lên trái tim rõ to.
- Ba người ngừng được rồi. Tội con người ta suy tình mấy anh chết mất - Xuân Nhi lên tiếng.
- Vào ăn kem đi - Nó giục
- vô, càng đẹp quán kem người ta mất - Hấn nhìn nó cười mỉm

Nhắc đến kem rồi nó với Xuân Nhi là hai đứa nghiện kem. Tuấn Nam Bách Dương và Vũ Kiệt chưa ăn hết một ly nó với Xuân Nhi xơi xong 5 ly. Ba chàng chỉ biết ngồi ngơ nhìn nó ăn rồi lắc đầu tôn làm sư phụ.

Cũng đã tối nó cũng thăm mệt thấy thế Bách Dương đưa nó về. Xuân Nhi Vũ Kiệt Tuấn Nam thì đi thẳng đến quán Bar để giải quyết một số chuyện

Chap sau sẽ có hai nhân vật mới. Bí mật từ từ bật mí

24. Chương 24: Đính Hôn (2)

Sáng cả năm người Hàn Thiên, Bách Dương, Tuấn Nam, Vỹ Kiệt và Xuân Nhi đều nghỉ học để chuẩn bị buổi lễ Đính Hôn buổi tối. Về phần thiệp mời hẳn đã phát cho tất cả cổ đông công ty giám đốc chi nhánh của Tập Đoàn Bách Gia vân vân và mây mây.. nên hẳn cũng rảnh rồi sáng hẳn đã qua đóng đô nhà nó. Xuân Nhi và hẳn đang chuẩn bị đến nhà nó.

- Xuân Nhi em chuẩn bị xong chưa - Hấn thúc
- Rồi rồi đang ra nè, mệt ghê - Xuân Nhi chao mày

Rồi cả hai lên con BMW đến nhà nó, tâm trạng hẳn lúc này vô cùng vui vẻ cứ hí ha hí hửng. Đạp ga chạy nhanh tới nhà nó.

Nó đang nằm trên phòng làm cô sâu lười, mẹ nó có kêu như thế nào đi nữa cũng không chịu thức.

Trường ..

- Chào các em, lớp chúng ta có hai bạn mới - Cô Thùy Dung cười hiền.

Cả lớp ngó ra cửa hóng học sinh mới,

- Không biết là trai hay gái nhỉ - hs1
- Mong là 2 em gái dễ thương - hs2
- Trai đẹp - Hs3 vân vân và mây mây...
- Hai em vào lớp đi - Cô Thùy Dung mắt hướng ra cửa.

Hai học sinh bước vào một nam và một nữ. Cậu con trai khá lạnh lùng nhưng rất điển trai, Cô gái nhỏ nhắn điệu hiền vô cùng dễ thương cả hai cùng lúc bước vào đã làm cả lớp ồ lên.

- Hai em giới thiệu đi - Cô Thùy Dung nhìn hai học sinh mới..
- Chào! Tớ là Nguyễn Hoàng Phong, hân hạnh làm quen - Hoàng Phong lạnh lùng nói.

Cả nữ sinh trong lớp nhìn đôi mắt hiền lên trái tim rõ to.

- Chào mấy bạn mình là Hoàng Gia Bảo Yến là hôn thê của Hoàng Phong hân hạnh làm quen - Bảo Yến vui vẻ nói..

Hoàng Phong nhìn Bảo Yến với ánh mắt lạnh lùng ra hiệu " Im miệng ". Nghe Bảo Yến nói Hoàng Phong là hôn phu của cô cả lớp trai gái mặt đen xầm lại.

- Tính của cô em đó - boy1
- Người ta là vợ chồng son đó - Girl2
- Hụ Hụ trai đẹp xa dần - Girl3

Hoàng Phong cúi sát tai Bảo Yến nói nhỏ đủ hai người nghe

- Cô thích cuộc hôn nhân được sắp đặt lắm à - Hoàng Phong tỏ vẻ cáu lên nhưng vẫn giữ thái độ lạnh lùng. Các học sinh trong lớp cứ tưởng hai người họ đang tình tứ chứ không phải vậy đâu.
- Hai em ngồi bàn thứ ba dãy hai tư dưới đếm lên nha, chúng ta bắt đầu tiết học - Cô Thùy Dung nói.

Hoàng Phong và Bảo Yến xuống chỗ ngồi để bắt đầu tiết học (ngồi trên nó và Xuân Nhi)

— Tại nhà nó —

Xe Xuân Nhi và hẳn đến, Mẹ nó đi ra mở cửa cho xe hẳn vào.

- Con chào mẹ/ bác - Hấn và Xuân Nhi đồng thanh.
- Hàn Thiên đâu bác - Hấn ngó xung quanh

- Nó còn ngủ trên lầu - Mẹ nó thở dài

- Để con lên xử lý nó cho - Xuân Nhi kéo tay áo hùng hổ bước lên phòng nó. Bách Dương lắc đầu ngán ngẩm cũng bước lên lầu xem con em gái xử Hàn Thiên.

- Cái Con Sâu Ngủ Kia Mà Có Chịu Thức Chưa Hả - Xuân Nhi đá vào mông nó @@. Nó vẫn không nhúng nhích.

- Thức dậy đi VỢ YÊU - Hấn đứng khoanh tay dựa vào tường.

Nó vẫn không cử động. Xuân Nhi đành leo lên giường lay người nó..

- Thức coi nào - Xuân Nhi lay nó cảm thấy người nó hơi nóng nên Xuân Nhi lấy tay đặt lên trán nó đo nhiệt độ.

- Chết rồi - Xuân Nhi hốt hoảng

- Chết gì - Hấn lo lắng.

- Hàn Thiên nó đang sốt cao - Xuân Nhi nhìn hấn.

- Anh xuống lấy chậu nước ấm cho em - Xuân Nhi nhìn hấn.

Hấn chạy xuống lầu, nhờ mẹ nó làm chậu nước ấm và kèm theo cái khăn bẻ lên lầu.

- Hàn Thiên nó sao thế - mẹ nó lo lắng.

- Cô ấy bị sốt cao - Hấn có vẻ lo lắng.

- Để mẹ nấu cháo xong rồi mang thuốc lên - Mẹ nó nhìn lên lầu.

- Vâng. Con bẻ chậu nước lên phòng - Hấn đi lên phòng nó.

Hấn đặt chậu nước xuống lấy khăn nhúng vào nước nóng vắt khô rồi cườm lên trán nó.

- Chắc tối ăn kem nhiều quá chứ gì, cái con nhỏ này - Xuân Nhi nói lí nhí.

- Lầm bầm gì đó - Hấn nhìn Xuân Nhi

- Không..không có gì - Xuân Nhi cười trừ.

Sau một tiếng cườm đá nó ngủ mê man giờ nó đã tỉnh nó vươn vai ngồi dậy.

- Xuân Nhi xuống lấy cháo và thuốc cho Hàn Thiên đi - Hấn giục.

—— Tại trường ——

- Chiều nay lễ đính hôn của Hàn Thiên và Bách Dương phải không - hs1

- Ủ! Gia đình tôi cũng được mời - hs2

- Tổ cũng có - hs3

- Chiều đi cùng nhé - hs4 vân vân và mây mây

Hoàng Phong và Bảo Yến vô tình đi qua mặt Hoàng Phong xâm lại

- Hàn Thiên? Không lẽ... - Hoàng Phong nói lí nhí.

——E.....N.....D ——

Hoàng Phong là NYC của nó đã được giới thiệu không có gì nói nữa...

Hoàng Gia Bảo Yến con gái út của Hoàng Vũ Quân, chủ tịch tập đoàn B&Y.

25. Chương 25: Đính Hôn (3)

Nhà nó Xuân Nhi cùng mẹ nó lên phòng bê theo tô cháo nóng bốc khói, thuốc và nước cho nó. Hấn chạy ra mở cửa phòng đỡ lấy tô cháo từ tay Xuân Nhi múc từ thìa thổi bớt nóng cho nó ăn, ăn được vài thìa nó lắc đầu không muốn ăn.

- Không ăn nữa đắng miệng lắm - Nó lắc lắc đầu che miệng.
 - Ăn vào mới uống thuốc được chứ - Hấn nhăn mặt, mắng yêu nó.
 - Ăn chút nữa đi rồi uống thuốc cho đỡ xót ruột - Mẹ nó nhìn nó mà lo lắng. Thấy thế nó đành nhắm mắt nhắm mũi ăn cho hết tô cháo.
 - Thuốc và nước đây - Xuân Nhi đưa Thuốc và nước cho nó..
- Nó uống xong nằm chùm chần lại ngủ, hấn xoa xoa đầu nó rồi cùng mẹ nó và Xuân Nhi xuống phòng khách.
- Haizz không biết chiều nó khỏe kịp không - Xuân Nhi lo lắng
 - Hai đứa đừng lo nó ngủ dậy xong là khỏe như trâu ấy - Mẹ nó trấn an.
 - Hai đứa uống gì, để bác làm - Mẹ nó cười phúc hậu.
 - Để con phụ bác - Xuân Nhi lanh chanh.
 - Cho con ly cafe - Hấn cười trừ.

Mẹ nó và Xuân Nhi bước vào bếp.

— Trường —

Từ khi nghe được tin nó sắp định hôn Hoàng Phong trở nên lạnh nhạt với Bảo Yến, trong lòng Hoàng Phong rất buồn, không tại cuộc hôn nhân được người lớn sắp đặt làm Hoàng Phong phải chia tay với nó, làm nó tổn thương làm nó đau khổ. Hoàng Phong càng nghĩ càng hận - - Bảo Yến, tại sao cô ấy lại xuất hiện để chia rẽ tình cảm của tôi và Hàn Thiên chứ - Hoàng Phong hét trong đầu.

— Tại Nhà Nó —

Nó thì ngon giấc rồi, hấn ở nhà nó không được nói chuyện hay chọc phá nó hấn đi qua đi lại trong nhà Xuân Nhi nhìn theo mà con người di chuyển qua lại làm Xuân Nhi đau đầu chóng mặt.

- Nếu anh nhớ nó thì mà lên ngủ với nó, anh làm em chóng mặt quá - Xuân Nhi cầu nài.

Hấn nghe Xuân Nhi vừa nói dứt câu hấn chạy lên phòng nó, thấy nó vẫn còn yên giấc ngủ hấn ngồi một bên nhìn nó, khuôn mặt nó khi ngủ vô cùng dễ thương và ngây ngô. Hấn sáng phải thức sớm để qua nhà nó nhưng nó lại sốt phải chăm nó cả buổi sáng hấn cũng thẫn mệt, hấn nhẹ nhàng leo lên giường nằm kế nó rồi từ từ kéo nó nằm trọn vào lòng của mình rồi ngủ thiếp đi lúc nào cũng chẳng hay..

Xuân Nhi thấy hấn lên phòng nó lâu rồi mà vẫn chưa xuống, Xuân Nhi tò mò đi lên xem, một cảnh tượng tình cảm đến nỗi Xuân Nhi phải bịt miệng lại để cười không thành tiếng tránh bị hấn thức giấc, Xuân Nhi lấy từ túi ra chiếc điện Thoại chụp lại cảnh hấn ôm nó ngủ rồi nhẹ nhàng bước ra cửa kèm theo nụ cười tình nghich ma mị.

— 4h Chiều —

Đôi mi nó bắt đầu run run để mở mắt, trước mắt nó là bờ ngực của hấn, nó nhướng mắt nhìn khuôn mặt hoàn mỹ của hấn đang ngủ ngon giấc một hồi lâu rồi nó từ từ tháo tay hấn ra đi thẳng vào nhà vệ sinh VSCN. Vừa bước từ phòng vệ sinh ra hấn đã vương người ngồi dậy lấy tay dụi dụi mắt rồi bước vào phòng vệ sinh rửa mặt cho tỉnh ngủ. Nó ngồi trên giường cười khúc khích vì vẻ dễ thương ngây ngô của hấn khi vừa thức dậy. Hấn bước từ phòng vệ sinh ra với khuôn mặt điển trai nhưng hơi lạnh lùng không còn ngây ngô dễ thương như lúc mới ngủ dậy. Nó và hấn cùng nhau bước xuống phòng khách.

- Hai đứa dậy rồi à - Mẹ nó cười phúc hậu.
- Dạ. Đói quá - Nó chao mào.

- Vào bếp mẹ hâm nóng đồ ăn cho hai đứa - Mẹ nó nhìn cặp vợ chồng son cười phúc hậu.
- Hai người dậy rồi à - Xuân Nhi từ từ bước vào nhà bếp
- Uk, may cũng vào ăn cơm cho vui - Nó giục
- Khỏi mời tao cũng ăn - Xuân Nhi trêu.

Sau khi ăn xong Xuân Nhi kéo nó lên phòng chuẩn bị cho lễ đính hôn. Hấn cũng đã về biệt thự để chuẩn bị đồ. Nó vào tắm rửa sạch sẽ Xuân Nhi chuẩn bị cho nó bộ váy xếp trắng dài đến đầu gối, phía trước có đính các hạt cườm và hoa nhai rất sang trọng. Nó bước ra với cái váy trắng tinh khôi. Xuân Nhi kéo nó lại ghế make-up và làm tóc cho nó.

Sau 1 tiếng make-up nó đã thành một công chúa xinh đẹp, make-up nhạt, nhẹ nhàng phơ lên làn da trắng của nó, tóc được uốn giả rồi búi lên, nhìn gọn gàng và vô cùng quý phái. Chuẩn bị cho nó xong Xuân Nhi cũng tự make-up làm tóc cho mình.

Xuân Nhi với cái váy màu vàng nhạt ngắn tới đầu gối, Make-up nhạt tóc buộc cao lệch về một bên, cổ đeo dây chuyền có đính hạt rubi nhìn Xuân Nhi bây giờ cũng không thua kém gì nó.

———— 6h Chiều ————

Hấn mặc bộ vest trắng kèm cà vạt tóc vuốt keo nhìn hấn bây giờ vô cùng lãng tử và điển trai. Hấn lấy con BMW đến trước nó.

—— Tại Nhà Nó ——

Nó vào Xuân Nhi vừa chuẩn bị xong là xe hấn đã đậu trước cổng nhà, Xuân Nhi và nó bước ra như hai nàng công chúa làm hấn nhìn nó ngây người.

Đi nhanh nào - Xuân Nhi lên tiếng làm hấn giật mình.

Ba mẹ nó và Ba và Di hấn đã đi trước để chuẩn bị.

———— Tại Khách Sạn Bách Gia ————

Hấn bước xuống xe mở cửa sau cho hai nàng công chúa bước ra. Hấn nắm tay nó lên lầu 20 nơi làm lễ đính hôn.

Kháng phòng khó rộng, ở cửa có treo bong bóng và đặc hai chậu hoa khá to,. Bên trong máy điều hòa đã được bật sẵn bữa tiệc làm theo kiểu party. Sân khấu có treo bong bóng và có đính chữ” Lễ Đính Hôn Bách Dương & Hàn Thiên ”. Toàn bộ cửa sổ được làm bằng kính trong suốt có thể nhìn thấy thành phố.

Đã 7h khách đến dự tiệc ngày càng đông, cả khán phòng đã đông nghẹt người. Vỹ Kiệt và Tuấn Nam đi tiếp khách bàn về việc kinh doanh. Đã đến giờ làm lễ Xuân Nhi đính lên đầu nó cái Vương miện nhỏ xinh.

- Cảm ơn mọi người đã dành ít thời gian quý báu để đánh đây dự lễ Đính Hôn của con gái tôi - Ba hấn nói. Mọi người mắt hướng về phía sân khấu vỗ tay.

Hấn và nó nắm tay nhau từ từ bước ra sân khấu mọi người nhìn nó với ánh mắt ganh tị,

- Họ đẹp đôi thật - người 1
- Cô gái xinh quá - người 2..bla..bla.

Hấn lấy từ túi ra chiếc hộp nhỏ, mở ra hấn quỳ xuống kiểu cầu hôn nói.

- Em có đồng ý làm bạn gái, làm vợ tương lai của anh không - Hấn nhìn nó nói.
- Em tất nhiên là... đồng ý rồi - Nó gật gật đầu hấn lấy từ trong hộp chiếc nhẫn đeo và ngón áp út của nó, nó cũng lấy chiếc còn lại đeo vào tay hấn nở một nụ cười hạnh phúc. Mọi người vỗ tay vang cả khán phòng.
- Hôn đi, hôn đi - mọi người vừa vỗ tay vừa nói. Không phụ lòng mọi người hấn nâng cằm nó lên, hôn nhẹ vào môi nó. Mọi người vỗ tay. Hấn nắm tay nó đi tiếp khách.

Phần lớn họ chỉ nịnh nọt khen này khen nọ để lấy lòng nhau rồi hợp tác làm ăn, nói chung nó rất giả tạo. Vì sự giả tạo ấy nên nó ít khi nào đi dự tiệc. Hấn là nhân vật chính nên bị mời rượu tới tấp hấn cũng đã say. Thấy vậy Ba hấn kêu người chở nó và hấn về biệt thự còn việc tiếp khách ba mẹ nó và Ba hấn sẽ lo.

——E...N....D ——

26. Chương 26: Gặp Lại

6h30

Tối uống khá say nên hấn vẫn trên phòng ngủ, thấy đã trễ nó lên phòng gọi hấn.

- Dậy đi học - Nó lay lay người hấn
- Tỷ nữa đi - Hấn nói giọng ngái ngủ.
- Không thức tở về nhà ba mẹ đấy - Nó quay đi.

Vừa nghe dứt câu của nó, hấn lờm cờm ngồi dậy vào phòng vệ sinh VSCN. Dưới bếp nó đang chuẩn bị đồ ăn sáng, Xuân Nhi đã đi đến trường với Tuấn Nam trước chỉ còn nó và hấn ở nhà. VSCN xong hấn bước xuống phòng khách đảo mắt nhìn một lượt.

- Bách Dương cậu vào ăn sáng - Tiếng nó từ trong bếp vọng ra.
- Tới liền, đói meo bụng - Hấn vừa đi vừa nói.

Bữa sáng nó chỉ làm các món đơn giản như trứng rán ăn cùng bánh mì nhưng đủ dinh dưỡng cho một buổi học. Ăn xong hấn và nó lên chiếc BMW đi đến trường.

— Trước cổng trường , ngày nào cũng vậy xe hấn vừa dừng lại là có cả tá học sinh quay quanh bàn tán, hấn nắm tay nó đi thẳng lên phòng hiệu trưởng. Để chuyển lớp học cho ba người hấn Tuấn Nam và Vũ Kiệt sang học cùng nó và Xuân Nhi.

Hấn không rõ cửa mà đi thẳng vào phòng hiệu trưởng.

- Hồ sơ chuyển lớp xong chưa - Hấn lạnh giọng nói.
- Xong rồi thưa thiếu gia, giờ cậu có thể lên lớp 11A1 học - HT nhẹ giọng kèm theo tỷ sệt.

Hấn là con trai của tập đoàn lớn Bách Gia, trường LQĐ chỉ là chi nhánh nhỏ của Tập Đoàn hấn vì muốn giữ chức HT nên ai cũng sợ hấn.

Hấn nắm tay nó lên lớp, vừa bước vào cả đám nữ sinh la lớn vì hôm nay cả ba hotboy trường đều chuyển vào A1. Hấn và nó ngồi chung, Xuân Nhi chuyển xuống phía dưới ngồi với Tuấn Nam Vũ Kiệt lẽ lờn ngồi bàn chót. Cùng lúc đó Hoàng Phong và Bảo Yến cũng vừa bước vào lớp. Hoàng Phong chạy lại phía nó.

- Hàn Thiên, là em sao? - Hoàng Phong nắm chặt tay nó
- Hai người quen nhau à - Hấn chao mày khó chịu.
- Ukm chào, lâu quá không gặp - Nó lạnh lùng nhìn Hoàng Phong nói.
- Chỉ là bạn bình thường thôi. - Nó nhìn hấn.
- Đây là... - Hoàng Phong nhìn hấn.
- Tở là Chồng tương lai của Hàn Thiên, - Hấn nhìn Hoàng Phong.

Bảo Yến từ phía sau chạy lại.

- Chào, tở là Bảo Yến, hôn thê của Hoàng Phong - Bảo Yến tươi cười.

- Chào bạn - Hân nó đồng thanh.

Khi nghe Bảo Yến là Hôn Thê của Hoàng Phong tim nó hơi nhói nhưng nó không có tí cảm xúc gì đối với Hoàng Phong. Xuân Nhi Tuấn Nam và Vỹ Kiệt đi lại kéo hân và nó xuống căn tin, bỏ lại Hoàng Phong với ánh mắt buồn nhìn theo bóng nó từ từ khuất.

Dưới Căn tin

- Mai Lệ Quyên về nước - Xuân Nhi lo lắng.

Hân vẫn ngồi thản nhiên khuấy ly cafe trước mặt, khác với tâm trạng của hân, nó vừa vui lại vừa buồn,. Tại sao ông trời lại cho nó gặp lại Hoàng Phong chứ, anh ta có Hôn thê chắc đó là lí do Hoàng Phong chia tay nó, nó ngồi ngơ người.

Trong lớp, Hoàng Phong của không khỏi suy nghĩ về nó và Bách Dương. Cô ấy có Hôn Phu và đính hôn rồi ư? Càng nghĩ tim Hoàng Phong nhói lên từng cơn, Hoàng Phong vẫn còn rất yêu nó, không vì cuộc hôn nhân được sắp đặt chắc bây giờ Hoàng Phong và nó là một cặp Trai Tài Gái Sắc. Nghĩ đến Hoàng Phong càng ghét Bảo Yến.

* Reng...Reng * Tiếng chuông vào học vừa vang lên cả 5 người từ căn tin bước vào lớp, ai về chỗ nấy.

Xuân Nghi và Tuấn Nam nhoi như con giòi quay lên quay xuống nói chuyện trên trời dưới đất, còn hân nắm chặt tay nó trong rất tình tứ, càng làm cho Hoàng Phong khó chịu.

— E.....n.....D —

27. Chương 27: Tôi Còn Yêu Em

Chắc vì hân tối uống hơi quá chén nên đâm ra nhứt đầu nên đã phóng là phòng Y Tế ngủ. Nhân cơ hội hân đi Hoàng Phong liền quay xuống nó.

- Tý lên sân thượng gặp anh tý - Hoàng Phong nói rồi quay lên để tránh bị nghi ngờ.

Nó không nói gì, vẫn lạnh lùng thế là tiết tữ nó cúp lấy cớ đi chăm Bách Dương thật ra là nó đi lên sân thượng. Đi được vào phút Hoàng Phong cũng đi ra khỏi lớp lên sân thượng gặp nó.

— Tại Sân Thượng —

- Anh kêu tôi lên đây làm gì - Nó nhìn về phía xa xôi mặt không tí cảm xúc

- Em Đính Hôn rồi à - Hoàng Phong nói giọng hơi sốc.

- Ừ, không phải anh cũng có Hôn Thê rồi sao - Nó nhìn Hoàng Phong với ánh mắt hình viên đạn.

- Cái đó là do gia đình anh ép buộc - Hoàng Phong nắm tay nó.

- Tùy, Anh có biết tôi đau khổ vì anh như thế nào không - Nó hất tay Hoàng Phong ra.

- Anh biết, nhưng anh còn yêu em - Hoàng Phong mặt ủ rũ.

- Haha! Anh về mà lo cho vị HÔN THÊ của anh đi - Nó cười nhếch mép rồi đi thẳng xuống phòng y tế. Bỏ lại Hoàng Phong một mình với đôi mắt buồn gọi lên một âm mưu.

- Rượu mời không uống muốn uống phạt à? Hàn Thiên - Nói xong Hoàng Phong lấy chiếc điện thoại gọi cho ai đó.

- Alô, Chiều nay có mặt tại Trường anh có tý việc nhờ chú mày - Hoàng Phong cười nhếch mép

- Vâng - Bên kia đầu dây.

(Giới thiệu thêm: Từ khi chia tay Hàn Thiên, chấp nhận cuộc hôn nhân do gia đình sắp đặt Hoàng Phong trở nên lạnh lùng và nhẩn tâm, hiện Hoàng Phong đang làm bang chủ Bang: Nhật Nguyệt. Tham gia thế giới ngầm Mafia)

Gọi điện tgoại xong Hoàng Phong rời khỏi sân thượng đi về lớp. Thái độ giận dữ kèm thêm khí lạnh Bảo Yến cũng nhận ra có điều không lành liên hồi

- Anh sao thế - Bảo Yến nhỏ giọng

- Không cần cô quan tâm - Hoàng Phong không tí cảm xúc

* Reng....reng...reng * Tiếng chuông kết thúc buổi học vang lên. Hoàng Phong đi thẳng ra sau trường, thấy thế Bảo Yến đi theo sau.

— Tại Sân Sau Trường —

Bảo Yến núp sau bức tường khá gần chỗ Hoàng Phong và Người con trai kia, nên có thể nghe thấy cả hai nói gì.

- Anh gọi em có chuyện gì - Cậu con trai đó nói.

- Chú mày cử 100 người ngày mai 5h chiều tại quán bar The King (Quán Bar của hần) phá cho tao - Hoàng Phong nói.

- Ok anh, Mai cử 30 người đến sân thượng bắt Hàn Thiên. Rồi giam ở căn cứ. - Hoàng Phong nói rồi đi thẳng ra sân sau trường về.

Bảo Yến nghe Hoàng Phong nói xong mặt tái xanh, Bảo Yến vừa lo cho Hàn Thiên vừa lo cho Hoàng Phong, Hoàng Phong là người khá nhẩn tâm nên lo là phải.

Tiếng chuông ra về réo lên cũng được nửa tiếng mà hần cứ ngủ miết nó đành lay người hần kêu hần thức giấc.

- Bách Dương sốt rồi - Nó lấy tay đặt lên trán hần đo nhiệt độ.

Nó lấy điện thoại gọi cho Xuân Nhi và Tuấn Nam.

- Allo. Mày hả mày với Tuấn Nam vào trường chờ Bách Dương về nè - Nó nói có chút lo lắng.

- Anh hai tao bị sao đấy. - Xuân Nhi lo lắng. - Bị sốt rồi - Nó ngán ngẩm

- Ô kê tao tới liền. - Xuân Nhi nói xong liền tắt máy gọi cho Tuấn Nam

- Qua nhà chờ em qua trường Bách Dương sốt rồi.. bla..bla - Xuân Nhi kể lại cho Tuấn Nam.

- Ô kê. Anh qua ngay - Tuấn Nam kê điện thoại vào tai vừa bước ra sân ngồi vào con BMW chạy đến nhà hần.

5p sau Xuân Nhi và Tuấn Nam đã có mặt tại trường.

Tuấn Nam công hần ra xe miệng không ngừng than vãn.

- Tên này ăn gì mà nặng như heo - Tuấn Nam cằn nhằn

Ra đến xe Xuân Nhi mở cửa Tuấn Nam hất thẳng tay hần vào xe không thương tiếc.

Tuấn Nam lái Xe Xuân Nhi ngồi ghế trước hần cà nó ngồi ghế sau.

Xe vừa đậu ở biệt thự hần Xuân Nhi gọi người làm đỡ hần lên phòng. Nó bê chậu nước nóng lên cườm cho hần để hạ sốt.

Haizzz không biết hần và nó ra sao

28. Chương 28: Mất Tích

Cả đêm hấn sốt cao nó phải canh cho hấn ngủ, cườm khăn ẩm cho giảm sốt. Đến 12h đêm hấn cũng đã hạ sốt nó vì quá mệt ngủ gục đầu lên giường.

— 6h —

Đôi mi hấn run nhẹ lên hấn chao mảy nhượng mắt thức giấc, định bước xuống làm VSCN đã thấy nó ngồi gục đầu ngủ về mặt mỗi. Hấn bế nó lên giường đắp chăn cho nó, hấn vào VSCN.

Hấn vừa bước vào làm VSCN nó cũng lật đật chạy về phòng VSCN chuẩn bị bữa sáng.

Vừa xuống lầu đã thấy bóng dáng nhỏ bé của nó đang lật đật dưới bếp, hấn cũng chạy vào bê thức ăn lên bàn tiếp nó. Dọn xong Xuân Nhi cũng lật đật chạy xuống ngồi vào bàn.

- Mây sao vậy Hàn Thiên - Xuân Nhi lo lắng
- Tao hơi mệt - Nó khuấy ly sữa đang làm cho hấn.
- Nhà mới có con Gấu trúc - Hấn trêu
- Ồm ồm chăm trai nó vậy, hừ - Nó về hơi cáu.

Hấn cứng họng chỉ biết cười trừ.

- Ăn nhanh đi mệt vợ chồng son mấy người quá - Xuân Nhi nói lí nhí.

Ăn xong cả ba người phóng lên chiếc BMW đi đến trường. Nó đi thẳng lên lớp, vào chỗ ngồi nằm dài trên bàn ngủ thiếp đi.

* Reng..Reng..Reng * Tiếng chuông vào học bắt đầu vang lên. Nó vẫn đang yên giấc.

Giáo viên Toán bước vào lớp khản giọng lên tiếng.

- Em Hàn Thiên vào lớp để ngủ à - Cô toán có vẻ bực -,-
- Muốn làm trong cái trường này thì đừng lèm bèm cho cô ấy ngủ - Hấn nhìn bà cô toán bằng ánh mắt hình viên đạn. Cả lớp dồn ánh mắt và nó và hấn tất nhiên là không thiếu ánh mắt của Hoàng Phong rồi.
- Cậu vô lễ với tôi ư? Tôi cũng đáng tuổi bame cậu đấy - Cô Toàn thể hiện sự bực tức.

Hấn lấy điện thoại gọi cho ai đó..

- Hiểu Trường à? Sa thải cô toán đang dạy lớp tôi ngay - Hấn quát lớn.
- Vâng Thiếu gia - Ông HT giọng run run.

Loa của trường vang lên: Cô Hoàng Quyên giáo viên bộ môn toán đang dạy lớp 11A1 xuống phòng hiệu trưởng nhận lương và hôm sau không cần đến dạy nữa.

Nghe xong thông báo cô Quyên run rẩy bước ra khỏi lớp làm cả lớp hét lên vì được nghỉ tiết.

Cô toán vừa bước ra khỏi lớp nguyên lớp la hét không thể nào ồn hơn nữa hấn liền lên giọng.

- Muốn giống bà cô đó à - Hấn lạnh giọng nói, làm cả lớp câm như hến.

———— 4h50 ————

Tất cả học sinh đã ra về, trong trường chỉ còn hấn nó, Tuấn Nam Xuân Nhi Vỹ Kiệt và Bảo Yến đang núp ở một góc

Nó ngủ cả buổi học. Chợt điện thoại hấn vang lên.

- Alô có chuyện gì không - Hấn nói
- Có người....phá quán bar anh à - bên kia đầu dây nói ngập ngừng.
- 5p nữa anh tới - Hấn nhìn nó khó xử.

- Chuyện gì vậy - Xuân Nhi lo lắng.
- Quán Bar có người phá - Hấn lạnh lạnh nói
- Đi đến quán bar thôi - Cả ba Tuấn Nam, Xuân Nhi và Võ Kiệt đồng thanh.
- Nhiệm vụ của Xuân Nhi à ở đây với Hàn Thiên - Nói rồi hấn cùng Tuấn Nam và Võ Kiệt chạy đến quán bar.

—— 6h ——

Xuân Nhi không thể không lo lắng cho ba người Bách Dương Tuấn Nam và Võ Kiệt, đôi mắt nó bắt đầu nhướn mở lên, nó nhìn xung quanh chẳng thấy ai ngoài nó và Xuân Nhi.

- Thức rồi à cô nương - Xuân Nhi lườm nó
- Về thôi - Nó dụi mắt
- Ủ - Xuân Nhi.

Vừa bước ra khỏi cửa phòng học có khoảng 30 người vây quanh nó và Xuân Nhi.

- Các người muốn gì - Nó lạnh giọng nói.

Hai tên to con đi lại lấy khăn tắm thuốc mê khổng chế nó, nó ngất đi hai tên to cn bế nó ra xe, Xuân Nhi dù có võ nhưng một mình Xuân Nhi không thể chống lại, Xuân Nhi bị đánh ngất rồi bị bê lên xe, chiếc xe từ từ lăn bánh đi.

Tại Quán Bar The Kinh

50 người nhóm của hấn chỉ giải quyết xong sau 10p. Hấn cùng Tuấn Nam và Võ Kiệt về biệt thự nhưng không có ai cả, hấn cùng Tuấn Nam và Võ Kiệt đến trường tìm nó và Xuân Nhi. Nhưng trên trường hầu như không có ai cả, Đi xung quanh lớp vô tình Tuấn Nam nhặt được một chiếc hoa tai, chính xác là của Xuân Nhi lúc đánh nhau làm rơi. Tuấn Nam đưa cho hấn.

- Không xong rồi - Hấn lo lắng.
- Đi tìm Xuân Nhi nhanh - Tuấn Nam lo lắng.
- Tuấn Nam điều động 100 người đi khắp thành phố tìm nó và Xuân Nhi.
- Về biệt thự định vị con chip của Xuân Nhi nhanh - Võ Kiệt kéo Hấn và Tuấn Nam đi.

—— Căn Cứ Bang Nhật Nguyệt ——

Đôi mắt nặng trĩu của nó bắt đầu nhướn lên nó nhìn xung quanh thì thấy Xuân Nhi đang nằm ở kế bên nó. Bóng dáng ba người mặc Vest đen bước vào, chính giữa là Hoàng Phong

- Em tỉnh rồi à - Hoàng Phong giọng lạnh lên tiếng.
- Sao anh bắt tôi - Nó cười nhếch mép
- Tại sao à? Tại vì tôi muốn em - Hoàng Phong bước ra khỏi cửa..
- Chăm sóc hai người họ - Hoàng Phong nói với hai tên mặc vest đen. Cánh cửa từ từ đóng lại không một chút ánh sáng.
- Xuân Nhi, Xuân Nhi - Nó lay Xuân Nhi..
- Xuân Nhi từ từ nhướn mắt nhìn.
- Đây là đâu vậy - Xuân Nhi lo lắng.
- Mình bị Hoàng Phong bắt - Nó ủ rũ.
- Chắc chắn anh hai sẽ tìm ra mình thôi - Xuân Nhi trấn an.
- Biệt Thự của hấn —

Tìm được họ chưa - Hấn lo lắng.

- Con chip bị nhiễu điện rồi, nên đã mất tính hiệu hoàn toàn - Vỹ Kiệt xoay người nhìn hấn..

- Đành đợi đến sáng mai vậy - Tuấn Nam thở dài.

- Bách Dương cậu nghỉ ngơi đi cậu còn bệnh mà - Tuấn Nam lo lắng..

- Ủ, để bọn này lo cho - Vỹ Kiệt nói chắc nịch.

Hấn đi vào phòng gọi điện thoại sai thêm người tìm tung tích nó và điều tra xem ai bắt Hàn Thiên.

E.....N.....D

29. Chương 29: Giải Cứu

Cả buổi tối cả 3 người Tuấn Nam Bách Dương và Vỹ Kiệt không thể chợp mắt vì lo cho nó cả 3 đã mệt như tử mắt bị thâm quầng. Cả 3 con gấu trúc đang ngồi ăn sáng.

- Tìm được Hàn Thiên Chưa - Hấn nhìn sang hai thằng bạn.

- Chưa - Tuấn Nam lắc đầu

- Ăn nhanh rồi đến trường - Vỹ Kiệt thúc.

Ăn xong cả 4 người đi ra sân leo lên con BMW đi đến trường. Không khí trong xe ẩm đậm đến lạnh sống lưng.

— Tại Trường —

Chiếc BMW vừa dừng trước cổng vẫn cảnh tượng đầu là, cả đám nữ sinh vây quanh la hét và không ngừng bàn tán. Thường ngày hấn không để tâm đến những lời dư luận ranh ghét nhưng hôm nay hấn vô cùng bức nói xấu nó..

- Hàn Thiên đâu - hs1

- chắc bị Bách Dương đá chứ gì - hs2.

Vân... vân...và..mây..mây

Vừa vào lớp hấn quần chiếc balô xuống bàn làm phát ra âm thanh vô cùng lớn khiến tất cả học sinh trong lớp lạnh sống lưng tránh xa hấn.

— Về Phía Nó —

Toàn Thân nó đau nhứt nó cố gượng người cởi trói ở tay, cổ tay nó sưng đỏ lên sau mỗi lần lỏng dây ra. Dây càng ngày bị nó tháo lỏng nên nó dễ dàng thả tự do cho hai cái tay đang sưng tấy đỏ lên nó cuối xuống tháo dây ở chân. Nó đi lại phía Xuân Nhi.

- Xuân Nhi - Nó lay người Xuân Nhi.

- Gì vậy - Xuân Nhi mệt mỏi đáp.

- Ngồi dậy tao cởi trói cho - Nó nói đủ hai người nghe.

Xuân Nhi gượng người ngồi dậy cho nó mở trói, được giải cứu hai cái tay Xuân Nhi xoa xoa cái khuỷu tay đang tấy đau.

- Mà có võ đúng không - Nó hỏi Xuân Nhi

- ờ - Xuân Nhi nói.

- Trốn khỏi đây nhanh lên - Nó giục.

Nó nắm lấy tay Xuân Nhi xem tình hình bên ngoài. Có 2 tên vest đen đang đứng ngay ở cửa. Nó hét lên, hai tên to con từ từ mở cửa ra, nó để hai tay sau lưng giả vờ vẫn bị trói. Cánh cửa mở toan ra nó và Xuân Nhi chạy thẳng ra ngoài, không quên tặng cho tên vest đen to con một đạp khiến tên đó ngã ra đất, tên còn lại cũng song vào nhưng bị ăn một cú đánh sau gáy bất tỉnh nhân sự.

Phía trên, căn phòng màu chủ đạo toàn màu đen, hình dáng người con trai thanh tú tai đeo khuyên khuôn mặt băng lạnh đang ngồi tựa lưng ngã ra sau như một vị chúa tể, tên vest đen vừa chạy vừa thở hộc hộc bước vào

-hai con bé đó đang trốn thoát - Tên vest đen đỏ mồ hôi lạnh, mặt cúi xuống không dám nhìn chàng trai đang ngồi trên ghế.

- Bắt họ lại - Khuôn mặt băng tảng khôngvtí cảm xúc.

- Vâng - Tên vest đen nói xong bước thẳng ra cửa

Bóng của tên đó vừa khuất chàng trai mặt lạnh như băng bước ra khỏi phòng tai vịn vào lang can xem tình hình, đôi môi nhếch lên một đường cong hoàn hảo đầy ma mị không ai khác đó là Hoàng Phong.

Nó và Xuân Nhi đang chạy thực mạng thì phía trước có một hàng người đứng chặn ngang đường, với sức của hai đứa con gái yếu đuối như nó và Xuân Nhi đã bị đánh tới tả bất tỉnh nhân sự.

Nó đang lơ mơ thì cả một xô nước tát thẳng vào mặt nó và Xuân Nhi làm nó nhướng mắt lên nhìn.

- Tỉnh rồi à? Có can đảm chạy trốn à - Tên to con vừa nói vừa giáng cho nó cái tát đau điên, khóe mi máu đang rỉ ra. Rồi đi thẳng ra ngoài cửa.

- Canh cẩn thận không thì chết hết - Hắn răn đe hai tên mặc vest đen đứng trước cửa.

* Reng...reng.* Tiếng chuông giờ ra chơi vang lên.

2 tiết học mà hắn cứ lo lắng, không yên tâm kéo dài như 2 năm nhìn phía kế bên đã không còn hình bóng nhỏ bé của nó lòng hắn càng đau thắt lại. Hôm nay Hoàng Phong cũng không đi học làm cho hắn và Bảo Yến không thôi nghỉ ngơi.

Hắn cùng hai thằng bạn thân Tuấn Nam và Vỹ Kiệt đang lê bước xuống căn tin điện thoại hắn rung lên, hắn cầm điện thoại kê tai vào nghe.

- Alô có chuyện gì tìm ra họ chưa - Hắn lo lắng.

-.....- Bên kia đầu dây

- Chuẩn bị xe đến đó - Hắn khuôn mặt không tí cảm xúc.

- Vâng - Bên kia đầu dây.

- Tìm được họ rồi à - Tuấn Nam hỏi gấp

- Ừ. Ở căn cứ ở ngoại thành của bang Nhật Nguyệt- Hắn nói

- Chờ gì nữa đi thôi - Vỹ Kiệt giục. Cả 3 người ra cổng trường lên con BMW chạy đi với tốc độ ánh sáng.

Ở một góc nhỏ Bảo Yến đã nghe thấy hết cuộc trò chuyện của 3 người Bách Dương. Nhật Nguyệt là bang của Hoàng Phong nên Bảo Yến không lạ lắm gì nữa, nhanh chóng ra xe đuổi theo xe Bách Dương.

Xe Bách Dương đi trước phía sau là 5-10 chiếc mô tô phân khối lớn tgeo xa và 3 chiếc xe BMW của vệ sĩ lao nhanh khiến người đi đường phải tránh không thì châu trời với anh ” Vương ” tất nhiên là không quên vũ khí rồi.

Sau 15p ngồi trên xe hắn đành xuống xe đi bộ theo sau là Tuấn Nam Vỹ Kiệt và 40-50 tên vệ sĩ to con. vì con đường mòn khá nhỏ không thể chạy xe vào.

Về Phần của Hoàng Phong thì đã nhận được tin hần đang tới ra lệnh cho các tên Vest đen ra tiếp đãi. 50 tên lau vào như con thiêu thân được người của hần dọn dẹp sạch sẽ nằm dưới đất bất tỉnh. Hoàng Phong thấy tẻ liền bước xuống võ tay.

- Khiong ngờ các người tìn ra nơi đây nhanh đến vậy - Hoàng Phong nhếch mép.
- Thả Hàn Thiên và Xuân Nhi ra - Tuấn Nam lên giọng
- Bước qua xác thằng này đi rồi tính - Hoàng Phong lấy từ túi quần ra cây súng chìa thẳng vào đầu hần.
- Hô ghê vậy - Vỹ Kiệt tay cầm súng nhắm thẳng vào Hoàng Phong. Bây giờ Hoàng Phong mới xúng người nhìn xung quanh, có 40-50 cây súng đang nhắm vào mình.
- Hàn Thiên quan trọng nhỉ - Hoàng Phong cười nhếch mép.
- Thả cô ấy ra - Hần bắt đầu hết kiên nhẫn.
- Hàn Thiên là của tôi - Hoàng Phong khuôn mặt băng tảng nhìn hần ánh mắt viên đạn.
- Cửa cậu, tôi nghe có lầm không - Hần nhếch môi cười.
- Không vì cuộc hôn nhân gia đình ép buộc tôi và cô ấy sẽ hạnh phúc - Hoàng Phong hét lớn.
- Giờ có thả người không - Tuấn Nam càu lén.

1s...

2s...

3s....

* Pằng * Tiếng súng vang lên nhắm thẳng và người Hoàng Phong từng giọt máu đỏ rơi xuống...

30. Chương 30: Xin Lỗi Em

Máu từng giọt rơi lã đã xuống đất, không phải máu của Hoàng Phong, Bảo Yến đỡ cho Hoàng Phong một phát đạn làm Hoàng Phong ngơ người hồn vía lên mây. Bảo Yến khụy xuống đất máu từ ngực trái càng ra nhiều thấm cả chiếc áo trắng, bây giờ Hoàng Phong mới tỉnh hồn bẽ Bảo Yến ra xe gấp rút mượn xe hần, nhờ một vệ sĩ chở vào bệnh viện.

Hần và Tuấn Nam nhanh chân chạy lên lầu tìm nó. Nó ở trong căn phòng không tí ánh sáng, nằm dưới đất bất tỉnh, hần bế nó, Tuấn Nam bế Xuân Nhi, khỏe miệng nó còn động máu khi bị tên to con đó tát, cái má trắng của nó đã má sưng tấy đỏ, cổ tay do cổ mở trời đã rướm máu. Xuân Nhi không sao chỉ trầy ngoài da. Cả hai bế Xuân Nhi và nó nhanh chóng lấy xe chạy thẳng đến bệnh viện.

————— Tại Bệnh Viện ———

Xuân Nhi và nó không có gì nghiêm trọng, cả hai được bác sĩ kiểm tra và băng bó vết thương cẩn thận. Nó đang lim dim mùi thuốc xác trùng phấp phổi trước mũi nó rất khó chịu, nó chao mảy mở mắt liết xubg quanh nó nhận ra nó đang trong bệnh viện. Nhìn qua giường bên cạnh là Xuân Nhi đang nằm im trên giường nó ngượng người dậy lúc đó hần vuài bước vào phòng.

- Sao em lại ở đây -Nó gấp rút hỏi.
- Tất nhiên là chồng em cứu rồi - Hần nhún vai
- Sao anh biết em ở đó mà cứu còn Hoàng Phong - Nó hỏi

- Em nghĩ chồng em là ai mà hk biết. Hoàng Phong không sao, Bảo Yến đỡ đạn giúp Hoàng Phing nên ở phòng cấp cứu.. bla...bla - Hấn đi lại ghế ngồi kể nó kể từ A-Z

- Em muốn ra xem Bảo Yến như thế nào - Bó vừa nói vừa bước chân xuống giường.

- Không được - Hấn chao mày

- Sao lại không - Nó nhìn hấn đầy tò mò

- Nằm đấy nghỉ đi, em nhìn lại mình đi kìa, thương tích đầy mình - Hấn mắng yêu nó.

- Đi mà - Nó nài nỉ

- Không

- Đi mà

- Không

- Đi mà, nha.. Nha

- Chịu thua em luôn, một tý thôi nhé - Hấn nhìn nó cảnh cáo

Nó gật đầu lia lịa. Hấn đỡ nó ra phòng cấp cứu.

— Tại Phòng Cấp Cứu —

Cửa vẫn sáng đèn chưa có giấu hiệu bác sĩ ra khỏi cửa, Hoàng Phong ngồi lo lắng hai tay đan xen nhau mặt không tí cảm xúc nhưng trobg lòng thì như lửa đốt, ba mẹ của Bảo Yến hốt hải chạy vào về mặt đầy lo lắng. Mẹ Bảo Yến nước mắt rơi ròng rã ba Bảo Yến cứ thấp thỏm đi lui đi tới. Y tá thay phiên nhau chạy ra chạy vào tấp nập làm cả ba người Hoàng Phong, ba mẹ Bảo Yến vô cùng xót ruột. Cùng lúc đó hấn và nó đi lại, nó lấy tay vỗ vai hấn thay kèm lời an ủi.

- Hoàng Phong anh đừng lo Bảo Yến không sao đâu - Nó nhìn Hoàng Phong ánh mắt không còn lạnh lùng nữa.

- Hàn Tgiên lmem không giận tôi vì chuyện đó chứ - Hoàng Phong về mặt hỏi lỗi.

- Ủm, không sau đâu, Bảo Yến nhất định sẽ không sao - Nó nhìn về phía phòng cấp cứu.

- Ủm - Hấn vỗ vai Hoàng Phong.

- Hai cậu không giận tôi chứ - Hoàng Phong mặt rủ rựi

Nó và hấn gật gật đầu làm cho Hoàng Phong đỡ ái náy phần nào..

Một vị bác sĩ bước ra về mặt lo lắng lên giọng trầm:- Ai là người nhà bệnh nhân - Bác sĩ trầm vọng về lo lắng đan xen nhau

- Tôi - Va mẹ Bảo Yến chạy tới.

- Viên đạn còn 1cm nữa là vào tim, mong người nhà chuẩn bị tâm lý. - Bác Sĩ lắc đầu quay vào phòng cấp cứu.

Mẹ Bảo Yến nghe như sét đánh ngang tai liền khụy xuống ngất xỉu. Ba Bảo Yến điều người vợ thương con gái và một phòng trống rồi ông ở lại chăm sóc. Trước khi đi còn quay lại nói với Hoàng Phong

- Nếu có tin gì báo cho ta nhé.

1 tiếng.... trôi qua..

2 Tiếng trôi qua...

3 Tiếng trôi qua cửa phòng vẫn chưa có dấu hiệu mở ra..

4 Tiếng....

Phòng cấp cứu đã tắt đèn, bác sĩ đi ra nhẹ nhàng tháo găng tay và khẩu trang thở phào nhẹ nhõm.

- Cô Bảo Yến, ai là người ngà của bệnh nhân - giọng bác sĩ vang lên.

- Tôi - Hoàng Phong chạy lại, vô cùng mất bình tĩnh.

- Viên dẫn chỉ còn 1cm nữa sẽ đâm thẳng vào tim. Bây giờ cô ấy đã thoát khỏi tình trạng nguy kịch. Bây giờ y tá sẽ chuyển cô ấy vào phòng hồi sức.

Nghe xong tin Hoàng Phong cùng hấn và nó thở phào nhẹ nhõm.

- Đi về phòng nghỉ ngơi nào, khi nào Bảo Yến tỉnh chúng ta sẽ sang thăm - Hấn vỗ vai nó đưa về phòng.

Vừa bước chân vào phòng nó và hấn chết xững khi nhìn thấy một cặp đôi vô cùng tình tứ, chàng trai thổi từng thìa cháo đúc cho cô gái. Không ai khác đó là Tuấn Nam và Xuân Nhi nhà ta.

- Hình như mình vào lộn phòng - Hấn nhìn nó cổ nhin cười.

- Xuân Nhi mày làm tao gato quá nha - Nó lườm sang hấn.

Tuấn Nam và Xuân ngưng công việc của mình lại nhìn nó và hấn Xuân Nhi bất ngờ trên má hiện hai đám mây hồng cười trừ.

—E....N.....D—

31. Chương 31: Sự Trở Lại Của Lệ Quyên

Một tuần đã trôi qua nó hầu như đã khỏe hấn nên quyết định xuất viện. Bảo Yến cũng đã tỉnh và hồi phục. Trước khi về nó hấn, Xuân Nhi Tuấn Nam và Vũ Kiệt ghé sang phòng Bảo Yến thăm nhỏ xú.

” Cạch ” tiếng mở cửa đi vào, Hoàng Phong và Bảo Yến mắt điều hướng về phía cửa.

- Chào - nó hấn Xuân Nhi Tuấn Nam và Vũ Kiệt đồng thanh.

- Mọi người được ra viện rồi à - Hoàng Phong nhìn nó.

- ukm - nó gật đầu.

- Báo cho mọi người tin vui - Bảo Yến hớn hở

- Tin gì - Hấn lên tiếng.

- Tuần sau tớ và Hoàng Phong sẽ đính hôn - Bảo Yến cười tươi như hoa.

- Wow! Chúc mừng -Tuấn Nam chen vào.

- Tối bữa đó các cậu đến chung vui với bọn mình - Hoàng Phong ra lời mời, nắm chặt tay Bảo Yến.

- ồ. Bữa đó tổ chức đi chơi gì đi chứ - Mắt nó sáng rực.

- Tối ngày ăn với chơi - Vũ Kiệt trêu nó.

- Kệ người ta - nó lay tay hấn về mặt cầu cứu.

- Vậy cậu không đi thì tụ này đi - Hấn lên tiếng bênh.

- Được rồi, có dịp tớ mời các cậu đi về biệt thự của tớ ở ngoại ô - Bảo Yến giải vây

- Đồng ý - cả đám đồng thanh.

- Thôi cậu nghỉ ngơi đi bọn mình về trước - Nó xong cả 5 người bước ra khỏi phòng trả lại khoảng không gian riêng cho Hoàng Phong và Bảo Yến.

Trong suốt thời gian Bảo Yến bất tỉnh Hoàng Phong đóng đô ở bệnh viện luôn, trong thời gian chăm sóc Bảo Yến cảm thấy nhỏ rất dễ thương và Hoàng Phong dần có tình cảm nên cả hai quyết định Đính Hôn.

— Quay về với 5 người hần, nó —

- Được về nhà sướng thật - Xuân Nhi vươn vai.

- Đi đâu chơi đi - Nó sáng mắt

- Đi chơi chó gì - Hần trên.

- Đi biển nướng thịt đi - Xuân Nhi giục.

- Nướng thịt ra sau vườn cũng được mà - Tuấn Nam lên tiếng.

- Vậy quyết định nướng thịt - Vỹ Kiệt cũng tham gia.

- oh yeah - Nó hứng thú.

- Haizzz ăn cho thành heo - Hần lắc đầu.

- Anh..Anh - Nó nói không lên tiếng.

- Anh sao - Khuôn mặt thản nhiên đáp

- Heo có người thương mới gē - Nó quay mặt kiêu dỗi. Làm cho cả đám Xuân Nhi Tuấn Nam và Vỹ Kiệt cười ầm lên.

Chiếc xe từ từ chạy vào sân cũng biết thụt. Dừng xe hần nó Xuân Nhi Tuấn Nam và Vỹ Kiệt bước ra, hai hàng người hầu đứng trước cửa trang nghiêm.

- Chào Thiếu Gia Thiếu gia phu nhân, các cô cậu chủ đã về. - Hai hàng người hầu đồng thanh. Hai người vệ sĩ xách đồ lên phòng.

Người đàn ông trung niên ông ta là quản gia nhà hần bước ra lễ phép chào hỏi - Cô, cậu chủ đã về.

- Chuẩn bị thịt chúng ta sẽ nướng thịt sau vườn - Hần nói

- Vâng -Quản gia liền đi gọi người chuẩn bị.

Cả 5 người ngồi vào ghế Sofa cô hầu gái mang 5 ly cafe ra bàn. Nhâm nhi ly cafe hồi lâu ông Quản gia đi vào báo.

- Thịt đã chuẩn bị chu đáo các cô cậu có thể ra vườn nướng thịt - Quản gia.

Cả 5 người nghe xong liền kéo rít nhau ra vườn. Gió thổi nhẹ mát rượi đúng là nướng thịt ở đâu không có gì bằng.

Tuấn Nam và Vỹ Kiệt nhiệm vụ nướng thịt. Nó và Xuân Nhi gọt trái cây để tráng miệng. Hần làm mỗi nhiệm vụ nằm trên ghế tay cầm ly cafe đợi ăn .

- Aaaaaa - Nó cắt trúng tay =...=. Hần đang cầm ly cafe nghe nó la liền bỏ ly cafe xuống Xuân Nhi Tuấn Nam và Vỹ Kiệt chạy lại xem sao. Hần cầm tay nó lên xem vết thương không sâu mà máu thì cứ vô tư tuôn ra.

- Quản Gia đâu lấy hộp cứu thương cho tôi - Hần giọng vẫn điềm tĩnh.

Quản gia chạy gấp rút trên tay cầm theo hộp cứu thương.

- Đây thiếu gia - Quản gia đưa hộp cứu thương cho hần. Hần lấy bông gòn lau cho hết máu rồi lấy thuốc đỏ chấm bông gòn khử trùng cho nó rồi dùng băng cá nhân cầm máu cho nó. Sắp xếp hộp cứu thương lại hần liền cốc đầu nó, làm nó la in ỏi.

- Đau...đau định giết người à - Nó chao mảy vì đau

- Hậu đậu hết chỗ nói - Hần nhìn nó.

- Mùi gì khét khét vậy - Nó thỉnh mũi ngửi

- Chết rồi, thịt của tui - Tuấn Kiệt hét lên.

- Đúng là giao cho hai ông tướng này không ổn - Nó lắc đầu.
- Cả 5 người cười tươi vui vẻ trêu nhau. Tiếng chuông vang lên Quấn Gia vội vàng ra sau vườn.
- Thừa Thiếu gia.....Cô Lệ Quyên đến. - Quấn Gia ngập ngừng
- Cứ mời cô ta vào - Hấn không tí cảm xúc.
- Xuân Nhi cũng chạy lại xem tình hình, quấn gia nói tiếp.
- Cô ấy nói sẽ ở đây - Quấn gia lo lắng.
- Cứ chuẩn bị phòng cho khách ở. - Xuân Nhi khoanh tay trước ngực nói kèm nụ cười khinh bỉ.
- Đúng là đồ mặt DÀY -Xuân Nhi nói lí nhí hấn nghe được nhưng vẫn im lặng.

END

32. Chương 32: Ghen

Lệ Quyên chạy xe vào sân ra lệnh cho hai tên vệ sĩ mang đồ vào nhà. Như chứng tỏ mình là chủ của căn nhà làm Xuân Nhi vô cùng ngứa mắt. Lệ Quyên nhào lại ôm hấn chặt không chịu buông, lần này không phải một mình Xuân Nhi ngứa mắt nó cũng không kém. Nó đi một mạch lên phòng. Làm cho hấn Xuân Nhi Tuấn Nam và Võ Kiệt ngơ ngác.

* Rằm *

Tất cả người hầu điều hoảng hồn vì tiếng đóng cửa của nó, Bách Dương nhìn lên lầu vai khẽ run, lần đầu tiên hấn thấy nó như vậy. Nó đóng cửa lại với sức vô cùng mạnh nhìn kĩ lại bây giờ cái cửa nó đã nứt một đường dài. Nó lên phòng nằm trên giường khóa trái cửa lấy cả chìa khóa dự phòng lên làm hấn đành bó tay đứng ở ngoài

Còn Xuân Nhi dưới nhà hiểu được cảm giác của nó nên liền nói móc.

- Buông Anh hai tôi ra, cô không thấy chị dâu tôi khó chịu với thành động của cô à - Xuân Nhi nhếch mép khinh bỉ.

- Chị dâu? - Lệ Quyên nhếch môi cười.

Bách Dương như không thể chịu được nữa lấy xô Lệ Quyên làm nhỏ ngòi bịch xuống đất.

Lệ Quyên trong mắt nổi lên một tia hận nó.

Cả 2 người Tuấn Nam và Võ Kiệt mất hứng bỏ về. Hấn chạy vào nhà xem nó lên phòng đã bị khóa trái cửa làm hấn nóng đến run vai.

- Hàn Thiên - hấn rõ cửa.

-.....- Im lặng

- Mở cửa nào - hấn chao mày

-.....- Im lặng.

Thật ra nó chùn chân lại ngủ thiếp đi lúc nào cũng chả hay. Làm hấn lo lắng mặt đầy sát khí nhìn chăm chăm vào Lệ Quyên.

- Cô đến nhà tôi có việc gì - Khuôn mặt lạnh nhìn Lệ Quyên.

- Em...Em nhớ anh mà - Lệ Quyên giả mắt cún con.

- Nghe có nhầm không vậy. Cô nên nhớ tôi đã đính hôn rồi, với lại nhà tôi cũng không phải là " Khách Sạn " cho cô ở - Hấn nhếch môi cười khinh bỉ.

- Em....Em - Lệ Quyên giả vờ khóc.

- CÚT - Khuôn mặt hiện rõ đang giận dữ.

Lệ Quyên không đi mà lảng lảng bước lên lầu định vào phòng hấn nhưng Xuân Nhi nghe lớn tiếng nên đi ra xem, Lệ Quyên vừa chạm vào núm khóa thì nghe giọng Xuân Nhi nên ngừng lại.

- Cô định vào phòng ngủ với anh hai và chị dâu tôi à - Xuân Nhi liếc mắt sang Lệ Quyên. (Thật ra hấn và nó ở phòng riêng nha đừng đen tối)

- À xin lỗi, vậy tôi ở phòng nào - Lệ Quyên làm vẻ mặt như sắp khóc.

- Phòng ở tầng 3 dành cho người làm hình như còn dư một phòng - Xuân Nhi nhìn nhếch mép.

- Đối xử với khách như vậy sao - Lệ Quyên nói móc.

- À vậy cô qua phòng cuối cùng kế phòng tôi đi, tôi sợ con rắn độc như cô làm hại chị dâu tôi - Xuân Nhi cười mỉa mai

Tối mọi người đều có mặt trên bàn ăn chỉ thiếu mặt nó, nó cũng không xuống ăn cơm tối, làm cho mọi người điều lo lắng, hấn có kêu cửa có như thế bảo đi nữa nó cũng không chịu mở cửa, hấn đành nhờ cô hầu gái lên kêu hấn thì đứng bên ngoài.

- Thiếu Phu Nhân mời cô xuống ăn cơm - Tiếng cô hầu gái vang lên

- Em không muốn ăn, bảo mọi người ăn trước đi - Giọng nó nhỏ vang lên..

Cô hầu nhìn sang hấn, hấn ra hiệu cho cô hầu ứng xử làm sau cho nó ra khỏi phòng.

- Thiếu gia đang sốt nằm trên phòng, thiếu phu nhân qua xem thiếu gia đi ạ - Cô hầu giọng dầm thẳm.

Vừa nghe dứt câu nó liền leo xuống giường mở cửa phòng qua phòng hấn, mới bước ra cửa đã bị hấn bế xóc đi xuống lầu. Nó cố dẩy dựa thoát ra nhưng không thể, mặt nó giờ đỏ như trái cà chua chín vì ngượng.

- Thả em xuống - Nó chao mảy.

- Không, Lì với anh hả - Hấn cười đắc trí.

Lệ Quyên nhìn thấy cảnh đó thì vô cùng tức đến run vai, Xuân Nhi thấy được liền cười thầm, thêm dầu vào lửa.

- Chị dâu kì lắm nha làm nũng với anh hai em à - Xuân Nhi liếc mắt qua nhìn Lệ Quyên, nó nhìn như hiểu ý của Xuân Nhi.

- Anh thả em xuống coi, có khách kìa - Nó nói lí nhí.

Hấn thả nó ngồi vào bàn ăn, hấn gấp thức ăn qua chén nó chất trông như núi, Lệ Quyên thấy nó và hấn tình tứ xem như nhỏ chưa tồn tại, ăn cơm nuốt cũng không xuống Lệ Quyên bỏ đĩa xuống

- Mọi người ăn ngon miệng em no rồi - Lệ Quyên đi một mạch lên phòng. Xuân Nhi ngồi đắc trí cười hả hê.

- Thấy có ác quá không - Nó chao mảy

- Ác con khỉ - Xuân Nhi vười ma mị.

- Thôi lo ăn đi nói nhiều - Hấn lườm Xuân Nhi.

- Tối anh cho Hàn Thiên qua phòng anh đi, em không yên tâm khi nó ngủ một mình - Xuân Nhi lườm hấn

- Thế anh mảy ngủ ở đâu - Hấn chao mảy.

- Anh ngủ dưới sàn, nó ngủ trên giường - Xuân Nhi nói chắc nịch.

- Ô - Hấn ngơ như con bò mang nơ.

Tối 8 giờ không có gì làm nên Xuân Nhi bày đĩa phim ma xem, tắt hết đèn chỉ còn màn hình tivi âm thanh chỉnh Full làm cho bộ phim càng rùng rợn tất nhiên là nhỏ không quên rũ Lệ Quyên rồi.

Cả 4 người ngồi xem nó là đứa sợ bóng tối mỗi cảnh hơi kinh dị là nó cứ la in ỏi úp mặt vào người hấn, còn Lệ Quyên ngồi kế Xuân Nhi mỗi cảnh nào có phần u ám là nhỏ ôm Xuân Nhi cứng ngắt không chịu buông.

- Cô làm gì ôm tôi dữ vậy - Xuân Nhi cự mình khó chịu.

- Tôi...hơi sợ - Lệ Quyên như sắp khóc.

Thấy bộ dạng Lệ Quyên lúc này Xuân Nhi vô cùng đặc ý cười ròn rã trong lòng

Còn nó thì ngồi dựa vào vai hấn ngủ thiếp đi có lẽ vì vai hấn vững chắc và ấm áp nên mỗi khi dựa vào là nó ngủ không biết trời biết đất gì hết. Hết phim ai về phòng nấy, nó chung phòng với hấn. Nó ngủ ngon không nỡ kêu hấn bế nó vào phòng, kéo chăn đắp cho nó rồi cả hai ngủ thiếp đi.

Về phần Lệ Quyên khó chịu không can tâm liền nghĩ cách hại nó, Tíng bóng đèn 220V hiện lên. Lệ Quyên cười nhếch môi rồi cũng chìm vào giấc ngủ mai lập kế hại nó.

END.

33. Chương 33: Xui Xẻo

Sáng như một cỗ máy được lập trình sẵn chỉ mới 5h45 nó đã nhướng mày thức giấc, nó cảm nhận được mùi hương quen thuộc của hấn, đôi mắt hấn vẫn nhắm nghiền ngủ say, nó nhẹ nhàng tháo tay hấn ra khỏi người mình rồi rời về phòng VSCN. Nó thay đồ rồi đi thẳng xuống bếp mang tạp dề vào rồi nó bắt tay vào làm bữa sáng, Nhà có đầy người hầu kẻ hạ nhưng nó một mực đòi đảm nhiệm làm buổi sáng cho cả nhà.

Lệ Quyên cũng bước xuống nhà thấy nó đang lúi cúi dưới bếp làm đồ ăn. Một ý nghĩ lé sáng trong đầu Lệ Quyên. Lệ Quyên nhếch môi cười rồi xuống bếp. Trong phòng hấn đang khuya mình thức giấc làm VSCN.

Nó đang cắt thịt Lệ Quyên Xuống lấy cơ phụ nó.

- Hấn Thiên tớ phụ cậu nhé - Lệ Quyên mắt chớp chớp.

- Không cần đâu tớ làm được - Nó vẫn tiếp tục cắt thịt.

- Đi mà xin cậu đấy - Lệ Quyên ra vẻ cún con

- Thôi được rồi cậu cắt thịt hộ tớ nha - Nó cầm lưỡi dao đưa cán dao về phía Lệ Quyên. Vì nó sợ Lệ Quyên đứt tay.

Lệ Quyên nhân cơ hội nào tay cầm cán dao giật mạnh xuống tay nó, máu bắt đầu nhỏ xuống từng giọt.

Aaaaa - Nó hét lên vì đau.

- Ô.. tớ xin lỗi. Tớ xin lỗi - Lệ Quyên làm vẻ mặt hối lỗi nhưng thật ra trong bụng đang cười hả hê.

Nghe thấy tiếng nó la hấn và Xuân Nhi vội vàng chạy xuống bếp, thấy bóng hấn và con bạn thân xuống nó đưa cái tay đang chạy đầm đìa máu ra phía sau giấu.

- Em sao thế, có sao không - Hấn lườm Lệ Quyên.

- Không...có... sao - Nó nhăn mặt

- Cái gì máu me dưới sàn không vậy - Xuân Nhi nhìn nó nghi ngờ.

- Đứa tay kia ra - Hấn mặt nhăn nhó

- Không có....gì..mà - Nó giấu.

- Như vậy mà không có gì hả - Xuân Nhi tiến lại kéo cái tay nó giấu sau lưng ra.

- À...ờ tại..tớ vô..ý - Nó gãi đầu.

- Xuân Nhi đi lấy hộp cứu thương - Hấn kéo nó lại vòi nước rửa tay. Rồi kéo ra ghế Sofa.

Xuân Nhi bước đi không quên lườm Lê Quyên một cặp mắt sắc bén, lạnh lùng. Xuân Nhi lấy hộp cứu thương ra ngồi xuống lấy OXY gà đổ vào tay nó để sát trùng, nó đau đến mức nước mắt nước mũi chảy ròng rã la in ỏi làm các cô hầu chạy vào xem. Rồi lấy bông gòn lau sạch rồi dùng băng cá nhân băng lại cho nó, bây giờ 5 ngón tay của nó đều bị thương.

- Chị vào nấu bữa sáng giúp em - Nó nói với cô hầu

- Vâng Thiếu Phu Nhân - Cô hầu cúi đầu rồi đi vào bếp.

Thấy tay nó bị thương Lê Quyên mát lòng mát dạ cười hả hê trong lòng.

- Bữa sáng đã chuẩn bị xong mời cô cậu và ăn - Cô hầu giọng nhỏ nhẹ cúi đầu nói.

Cả 4 vào phòng ăn, 5 ngón tay nó bị bầm bóa đau thấu da thấu thịt, hiểu được ý hấn dứt từng thìa cho nó, nó ngại đến đỏ mũi ngược lại Lê Quyên đang hả hê bắt trọt co rúm lại vì tức, vì nó được hấn chăm sóc tận tình.

Ăn xong cả ba người đi lên con BMW đến trường.

Cũng như mọi hôm xe hấn vừa dừng lại là bao nhiêu nữ sinh " Trê Mai " bu quanh chỗ bàn tán ồn ào. Hấn và nó nhanh bước lên lớp.

Thấy tay nó đầy vết thương Hoàng Phong và Bảo Yến quay xuống hỏi " Nhiều chuyện "

- Tay cậu sao thế - Bảo Yến hỏi

- Đứt tay ngoài da thôi - Nó đáp.

- Con gái gì đâu cần thận chứ - Hoàng Phong nheo mày.

- Con heo này chúa hậu đậu - Hấn trêu.

- Hừ - Nó ngược mặt đi chỗ khác.

Về con nít của nó là cho vợ chồng son Hoàng Phong cười sặc sụa

* Reng...Reng..Reng * Tiếng chuông vào lớp reo lên. Tiết đầu là Văn. Nó nhìn lại tay mình thở dài lắc đầu. Hấn hiểu ý nên chỉ cho nó ngồi không còn hấn viết bài cho nó, làm đám nữ sinh cùng lớp ngưỡng mộ đán xen ghen tị. Nó ngồi chả biết làm gì chúm đầu xem hấn viết bài, bà cô biết nó là vợ son của Bách Dương nên cũng chẳng dám hó hé.

* Reng...reng...reng * Tiếng chuông ra chơi vang lên. Cả nhóm Hoàng Phong Bảo Yến, hấn, nó, Xuân Nhi và Vỹ Kiệt bước xuống căn tin.

- Kiểm gì ăn đi - Nó xoa xoa cái bụng.

- Mọi người ngồi vào bàn đi tớ mua cho - Hoàng Phong nói.

Sau 5p dùng vẽ mỹ nam Hoàng Phong cầm về nào là bánh mì, bim bim, nước, bla..bla. Hấn chẳng cho nó động tay động chân vào thức ăn. Hấn ngồi dứt từng miếng bánh cho nó cứ y như con nít 1 tuổi làm nó ngượng đỏ mặt. Đám nữ sinh thì ngưỡng mộ sặc máu mũi vì gato.

- Há miệng ra - Hấn cầm miếng bánh dứt nó

- Chăm sóc con heo này kĩ nhỉ - Hoàng Phong trêu.

- Vợ tớ mà, vỗ cho mụp như heo - Hấn nhúng vai.

- Anh...anh hai người nói quá - nó phòng má.

- Chứ gì nữa mày heo rồi. - Xuân Nhi nhún vai
 - Heo dễ thương mà Hàn Thiên - Vỹ Kiệt giờ mới lên tiếng
 - Hừ - Nó quay mặt chỗ khác.
 - Mấy người thôi ăn hiếp babe của tớ đi - Bảo Yến bênh.
 - Mai mọi người nhớ đến dự tiệc đính hôn của hai tớ nhé. - Hoàng Phong cười ngượng ngùng
 - Ồk - Cả đám đồng thanh
- * Reng...reng...reng * Tiếng chuông kết thúc giờ giải lao cả 6 người bước lên lớp. Vẫn tiếp tục như cũ nó ngồi chơi, hần viết bài.

END

34. Chương 34: Đính Hôn Của Hoàng Phong

Bao nhiêu ngày chờ đợi, cuối cùng cũng là ngày hạnh phúc nhất của Hoàng Phong và Bảo Yến.

Bữa tiệc được đãi ở một biệt thự đặc biệt do Hoàng Phong tự thiết kế, nói đúng hơn là một lâu đài tráng lệ.

Trong vườn có nào nào hồ nước trong xanh, hoa hồng, hoa lưu ly và nhiều các loại hoa và cây cảnh khác. Trước sân là một sân khuyen vũ vô cùng bắt mắt. Các món ăn thơm phức cũng được bày biện ra theo kiểu patty.

Nó khoác lên mình cái váy xòe xanh nhạt, viền váy được kèm thêm các hạt cườm lấp lánh, nhìn đơn giản nhưng tạo nên sự thuần khiết. Tóc uốn nhẹ được buộc cao gọn gàng. Hần thì vest đen tóc vuốt keo tạo sự bông bênh nhìn rất lãng tử.

Trong biệt thự của Hoàng Phong bây giờ đã đông nghẹt ông to bà lớn các tiểu thư dài cát ông ọ. Hần nắm tay nó bước vào theo sau là Xuân Nhi Tuấn Nam Vỹ Kiệt và LỆ QUYÊN. Nó và hần bước vào mọi ánh mắt đều nhìn vào cặp trai tài gái sắc hết lời khen ngợi, nhưng thật chắc toàn là lớp bọc của sự giả tạo.

- Chắc mấy bạn đang thắc mắc tại sao có Lệ Quyên -

Tại biệt thự của hần.

- Chuẩn bị nhanh đi kéo trẻ - Giọng hần vang lên.
- Mọi người đi đâu thế - Lệ Quyên trở mắt nhìn hần.
- Đi dự tiệc Đính Hôn - Nó từ trên lầu bước xuống với bộ váy kiêu sa.
- Tớ đi cùng được không - Lệ Quyên gãi cằm
- Àm..ờ được - Nó cười trừ.

Thế sau đó Lệ Quyên lên thay đồ rồi đi cùng nó và hần.

Trở về thực tại.

- Cảm ơn mọi người đã đến đây dự buổi tiệc này - Giọng MC vang lên. Làm mọi người hướng về sân khấu.
- Hãy vỗ tay chào đón đôi trai tài gái sắc Hoàng Phong và Bảo Yến - MC vừa dứt lời cả khán phòng rộn rã tiếng vỗ tay. Hoàng Phong nắm tay Bảo Yến từ tốn bước ra. Phải nói hôm nay Bảo Yến vô cùng xinh, xinh

như một nàng công chúa, khoát lên mình chiếc váy trắng xòe ngắn ngang đầu gối, tóc uốn nhẹ ở đuôi sã bông bênh. Hoàng Phong mặc bộ Vest màu trắng kem nhìn vô cùng lãng tử. Quay sang nhìn Bảo Yến nói.

- Xin lỗi vì thời gian qua đã lạnh nhạt với em, làm em buồn nhiều lần nhưng em vẫn không giận anh. Hôm nay anh muốn nói là Anh Yêu Em. Em làm Vợ anh nhé (hơi sến nha bà con =...=)

Bảo Yến từng giọt nước mắt lăn trên má, giọt nước mắt của hạnh phúc. Nhìn Hoàng Phong gật đầu kèm theo câu Em đồng Ý.

Hoàng Phong lấy chiếc nhẫn đeo và tay Bảo Yến, Bảo Yến cũng lấy chiếc còn lại đeo vào ngón áp út của Hoàng Phong, Không đợi đám đông reo hò lên Hoàng Phong đã Khóa môi Hàn Thiên á lộn Bảo Yến nụ hôn nồng cháy. (Bách Dương: Tác giả muốn chết hả =...= #Au: Em đâu có làm gì..gì. Bách Dương: Hàn Thiên của ca nhé =...= ngừng ghi nhầm #Au: Vâng * 1-2-3 Xách dép lên và chạy * cho t/g tuki tỹ)

Đã hoàn thành các nghi thức Hoàng Phong cùng Bảo Yến đi tiếp khách.

- Hey - Nó gọi Hoàng Phong và Bảo Yến

- Hai người hạnh phúc nhé - Nó cười tươi

- C.ơn 2 cậu đã đến dự - Bảo Yến cười hiền.

Vừa lúc đó Lệ Quyên Tuấn Kiệt và cặp đôi Xuân Nhi và Tuấn Nam đi về phía nó và hấn

- Chào mọi người - Bảo Yến vui vẻ

- Chào. Hôm nay trông cậu xinh lắm - Lệ Quyên nói ngọt như đường.

- Hỳ. Mai chúng ta đi ra biệt thự nhà tớ chơi đi - Bảo Yến nói

- Được - Mắt nó sáng lên.

- Ukm vậy ngày mai bọn tớ đợi cậu ở trường - Hấn cười.

- Okay - Cả đám đồng thanh.

- Mọi người chơi vui vẻ, tớ với Hoàng Phong đi đây - Bảo Yến nói rồi nâng ly với 7 người uống ly rượu vang rồi đi mất bóng giữa đám đông.

Đi chơi à, thú vị đấy, tôi sẽ làm cho cô nhớ mãi chuyến đi này. Hàn Thiên - Lệ Quyên nghĩ trong lòng.

Trời cũng đã mờ tối cả 4 người Hấn nó Xuân Nhi và Lệ Quyên trở về biệt thự của hấn.

Về đến biệt thự nó vào phòng tắm thay đồ rồi qua phòng hấn, xem hấn như thế nào, hấn vừa về nhà cũng thay bộ vest ra thay vào đó là quần short ngắn và áo thun trắng. Nó qua hấn nằm như ngủ nó vừa ngồi xuống giường đã bị hấn kéo xuống ôm vào lòng như một đứa bé to bự ôm con gấu bông nhỏ.

(Hàn Thiên: Gấu bông cái đầu mày tác giả bla...bla #Au: Em có tội tình gì * giả ngơ *, Hàn Thiên; Thiên xinh đẹp mà kêu gấu bông. #Au: có sao ghi vậy. Dương Ca: Biến cho vợ chồng ca ngủ =...= #Au: * Xách Dép lên và Chạy)

35. Chương 35: Đi Chơi

Sáng 6h nó đã vươn mình nhướng mày thức giấc. Nó với tay nhéo má hấn một cái rồi đau rồi chạy về phòng VSCN. Bị nhéo lúc đang mơ đẹp đau đến hấn mở mắt không thấy nó đâu, nếu nó còn ở đó hấn sẽ cho nó một trận tơi bời vì cái vụ tấn công khi đang ngủ. Bị phá giấc ngủ hấn đành ngồi dậy vò đầu bứt tóc rồi đi VSCN.

Nó sau khi VSCN xong thì xuống làm bữa sáng, hôm nay nó chỉ cho ăn trứng chiên với bánh mì làm khá nhanh, nó dọn ra bàn rồi kêu người lên kêu Xuân Nhi và Lệ Quyên. Hắn từ trên lầu bước xuống thấy nó đang ngồi ghế Sofa liền.

* Cốc *

Cốc vào trán nó một cái rồ đau vì cái tội tấn công người khác khi ngủ làm nó ôm trán.

- Sáng sớm ăn hiệp người ta là sao - Nó nhăn mặt
 - Cái tội tấn công người khác khi ngủ - Hắn cười hả hê vì trả được thù.
 - Tổ có biết gì đâu mà tấn với công - Nó giả ngơ chối.
 - Không có hả, cốc một cái nữa cho nhớ - Hắn tiến lại nó, nó thì ôm đầu tránh.
 - Sáng sớm hai người lộn xộn quá hà - Xuân Nhi trên lầu đi xuống theo sau là Lệ Quyên.
- Mai mà con bạn thân của nó xuống kịp không thì cái trán nó nổi lên hai cái bánh cam -...-.

- Mọi người vào ăn sáng đi - Nó đánh trống lảng.

Trong bữa ăn không ai nói gì với nhau, ăn xong rồi cùng nhau đến điểm hẹn để đi chơi. Vừa dọn dẹp xong Tuấn Nam đã đến trước biệt thự của hắn để đón Xuân Nhi.

- Em đến chỗ hẹn trước nha - Xuân Nhi nhí nhảnh chạy ra.

Nó dọn dẹp xong lên phòng thay đồ rồi xuất phát. Nó mặc quần bò áo thun bụi giày adidas nhìn rất thoải mái và năng động. Hắn vẫn như thường ngày quần Jean áo sơ mi.

Nó và hắn đi chung một xe, hôm nay hắn cho vệ sĩ lái. Lệ Quyên đơn thân một xe.

Trên đường đến điểm hẹn nó ghé vào một cửa hàng tự chọn mua nào là nước ngọt, bim bim, Bánh bla...bla nó bê vào xe hắn ngồi trợn mắt nhìn đồng hồ nó mua.

- Mua gì nhiều vậy, ai đâu ăn cho hết - Hắn nhìn đồng hồ ăn ngán ngẩm
- Mua để mọi người ăn cùng - Nó cười.
- Bỏ tay con Heo này - Hắn lắc đầu.

Trước cổng trường 5 xe đã tập hợp đông đủ và Xuất Phát.

Trên xe nó ngồi xử lý các đồng thức ăn vừa mua. Nó ăn bim bim không quên đút cho hắn rồi, về con nít của nó làm ông vệ sĩ lái xe nhìn kính hậu nhìn chăm chăm vào đôi vợ chồng son.

- Muốn nghỉ việc - Hắn lên tiếng làm ông vệ sĩ run người quay lại tập trung lái xe.

Nó sau khi xử lý 1 chai sting 2 bịch bim bim với vài cục kẹo xong, dựa vai hắn ngủ ngon lành. (#Au: Nuôi vài tháng nữa bán được nèk ca =...=).

2 Tiếng ngồi trên xe hắn nhìn nó không rời mắt, khuôn mặt nó lúc ngủ ngây thơ vô cùng, dễ thương như đứa con nít 3 tuổi. Cảm giác có người nhìn mình nó nhún vai mở mắt nhìn hắn.

- Nhìn đủ chưa - Nó dụi mắt
- Ô vợ anh anh có quyền nhìn - Hắn thản nhiên đáp.
- Hứ - Nó nhìn ra cửa sổ, bây giờ trước mặt nó bây giờ không phải hình ảnh của các biệt thự cao tầng mà chỉ có cây cảnh, núi non hùng vĩ làm nó không thể nào rời mắt.

* Kít * Xe đột ngột thắng lại.

- Thừa thiếu gia chúng ta tới nơi rồi - Vệ Sĩ báo cáo.

Hắn và nó ra xe vệ sĩ thì bụng bê đồng hành lí và đồ ăn của nó. Lúc đó Xuân Nhi Tuấn Nam Vũ Kiệt, Minh Anh, Hoàng Phong, Lệ Quyên và Bảo Yến cũng đồng thời bước ra khỏi xe.

Có bạn nào thắc mắc nv MINH ANH không?.

Chương sau sẽ giới thiệu.

36. Chương 36: Đi Chơi (2)

Căn biệt thự nhà Bảo Yến khá đơn giản, làm theo phong cách cổ điển nhưng vô cùng bắt mắt. Khi cả nhóm đang đi vào viện thư có người đàn bà trung niên nét mặt phúc hậu ra chào đón.

- Cô Chủ mới về - Người đàn bà trung niên là Quấn Gia căn biệt thự này.
- Chào dì năm, dì khỏe chứ - Bảo Yến liền hỏi thăm.
- Dì vẫn khỏe, mọi người vào trong nghỉ mệt rồi ăn cơm - Quấn Gia cười phúc hậu.
- Bọn con đi picnic, Dì chuẩn bị đồ dùm nha - Bảo Yến nói rồi cùng mọi người bước vào trong.

Nam một phòng, nữ 1 phòng. Sắp xếp đồ đạc xong cả nhóm đi ra khu rừng đi picnic.

Tại điểm Picnic.

Xung quanh toàn là cây với cây, phía xa xa có vài ngọn núi, thác nước đổ về con suối, nước trong veo, bầu trời cao xanh khác xa với thành phố,.

- Wow đẹp thật - Xuân Nhi ngó xung quanh.
- Dọn đồ ra đi mọi người - Bảo Yến lên tiếng.
- Để tớ phụ cậu - Minh Anh nói.
- Umk - Bảo Yến cười tươi.

Tất cả đồ ăn đã được dọn ra trên tấm bạt. Cả 9 người ngồi thành vòng tròn. Nó ngồi kế hần, Xuân Nhi ngồi kế Tuấn Nam, Vỹ Kiệt ngồi với Minh Anh, Hoàng Phong ngồi cùng Bảo Yến và một mình lẻ loi Lệ Quyên.

- Vỹ Kiệt người này là ai vậy - Hần nhìn Minh Anh.
- Giới thiệu với mọi người đây là Minh Anh, bạn gái tớ - Vỹ Kiệt nắm tay Minh Anh
- Thằng này, có bạn gái mà giấu há - Hoàng Phong ra vẻ hờn dỗi.
- Đúng đúng, - Xuân Nhi
- Kì nha - Bảo Yến cũng lên tiếng trêu
- Kiểm tra gì chơi đi - Nó ra ý kiến.
- Hát đi - Tuấn Nam mắt sáng rực.
- Ôke - Cả bọn đồng thanh. Tuấn Nam lấy cây đàn gita được chuẩn bị trước.
- Ai hát trước đây - Tuấn Nam lên tiếng.
- Vỹ Kiệt giấu bạn gái bị phạt hát trước - Hần lườm Vỹ Kiệt
- Ôk.. ok - Vỹ Kiệt dở khóc dở cười

Tiếng đàn vang lên.. (Cái đó mấy bạn tự tưởng tượng nha)

My whole world changed from the moment I met you

And it would never be the same

Felt like I knew that I'd always love you
From the moment I heard your name
Everything was perfect, I knew this love is worth it
Our own miracle in the makin"
"Til the world stops turning
I'll still be here waiting
and waiting to make that vow that I'll...
I'll be by your side, "til the day I die
I'll be waiting "til hear you say I Do
Something old, something new
Something borrowed, something blue
I'll be waiting "til I hear you say I Do
Smiles by the thousands, ya tears have all dried out
"Cos I won't see you cry again
Throw pennies in the fountain,
and look at what comes out
Sometimes wishes do come true
Everything was perfect, I knew this love is worth it
Our own miracle in the makin"
"Til the world stops turning
I'll still be here waiting
and waiting to make that vow that I'll...
I'll be by your side, "til the day I die
I'll be waiting "til hear you say I Do
Something old, something new
Something borrowed, something blue
I'll be waiting "til I hear you say I Do
Always better than worse, protect you from the hurt
I'll be waiting "til hear you say I Do
I Do love you, yes I Do love you
I'll be waiting "til hear you say I Do
Coz I love you, love you...
I'll be by your side, "til the day I die
I'll be waiting "til hear you say I Do
Something old, something new
Something borrowed, something blue

I'll be waiting 'til I hear you say I Do
We're shining like a diamond, just look at us now,
I wanna hear you say I Do

...

(I do -911)

Dứt lời bài hát cả đám trầm trồ vỗ tay.

- Tối lượt Hàn Thiên - Lệ Quyên lên tiếng cười nhếch mép.

- Ôk - Nó cười

Trên trái đất muôn vạn tỉ người nhưng em chỉ có 1

Số 1 và là duy nhất người cho em biết cảm giác thật sự của iu thương

Compa tuy nhiều hướng nhưng tâm chỉ có ở 1 nơi

Cũng như qanh e có nhiều lựa chọn nhưng nó chỉ hướng về a thôi

Nếu người cũ a từng quen lấp lánh hoàn hảo như mặt trời

Thì em chỉ xin được là mặt trăng, im lặng soi sáng cho a ở 1 nơi xa vời

Những khi cơ thể của a rơi vào nơi tăm tối

Sẽ luôn có ánh sáng là em dẫn lối dõi theo bước a đi

Cơ thể đôi khi hay nghịch lý

Ng càng lạnh nhạt càng vô tình thì làm cho mình iu quên cả lý trí quên cả bản thân

Còn người luôn cạnh bên qtam chăm sóc từng li thì chẳng nhận được cái gì

Buông cũng không thể mà giữ thì càng đau

Vẫn biết là ngu là dại mà cứ cố chấp đâm đầu lần sâu

Say trong cơn say biết bao nước mắt cho ai đây

Tim e loay hoay muốn nói hết ra nỗi lòng này

Đặt bút... E sẽ viết nên lời nhạc..

1 bài rap đơn giản là món quà dành cho a

Viết gì đây.. sao tâm trí e cứ lan mang

Hay để e vẽ ra những câu hỏi trong lòng

Những khoảng không mà từ khi quen nhau anh bỏ trống

Em chỉ muốn anh biết và hiểu 1 điều

Để tìm 1 người thực sự iu thương mình và chấp nhận tất cả không dễ đâu anh

Có bao giờ a iu 1 người mà bên ngoài giả vờ như không

Có bao giờ chỉ 1 hành động của ai đó làm anh đau thất trong lòng

Có bao giờ anh thấy muốn khóc khi người iu của a buồn không

Có bao giờ anh thấy nhọc lòng vì những cuộc say quên lối của người mà a thương iu không

Có bao giờ anh bỏ mặc tất cả chỉ hướng đôi mắt về ai đó

Có bao giờ anh cảm thấy lo lắng bồn chồn không biết người iu mình ra sao như thế nào

Có bao giờ anh ko quan tâm nắng gió hay mưa chỉ cần biết người ấy cần mình là sẽ chạy đến
Có bao giờ anh ngồi chờ ai đó hàng giờ liền vì ng a iu có công việc
Có bao giờ anh chịu lắng nghe hết những nỗi lòng của ng con gái iu anh a ko
Có bao giờ anh thấy ích kỉ khi muốn quá nhiều thứ cho riêng mình
Anh muốn những cuộc vui với bạn bè hay đi cùng những sở thích mới mẻ
Nhưng vẫn muốn có 1 nơi sau những cơn say.. chán chê cuộc vui để cho anh tìm về
Và quan trọng nhất.. có bao giờ anh nghĩ đến e.. quan tâm e như cách e đã từng ko
Có bao giờ ko.. a hỏi lòng a đi
Có thật e là tất cả ko.. a hỏi lòng anh đi
Vì 1 thứ gọi là tình iu nên e chấp nhận đủ điều
dù mang tiếng phiền tiếng lụy
Nhưng chẳng ai điên mà bận lòng vì 1 người ko quan trọng
Mọi thứ đều có giới hạn r sẽ có 1 ngày e chai sạn đi
Lúc đó tình iu trong e ko còn ý nghĩa gì nữa
Lời anh hứa đã bao lần.. a thực hiện đc chưa?
Chỉ thấy có 1 đũa tin tưởng và trông chờ
Ừ! Thì thôi vậy, mặc kệ đi, e qen rồi
Và điều cuối cùng cho tất cả những nghĩ suy
Nếu 1 ngày tất cả bỏ mặc anh mà đi
Thì vẫn luôn có nhỏ khờ đờ a đứng đây
Hiểu anh nhất và iu anh nhất chẳng ai khác là em đây
Hp ở trong tay anh muốn giữ hay bỏ thì tùy a vậy
Yêu thì em cũng đã yêu a hết tình
Nhưng nếu mình lạc mất nhau
Em sẽ ko cho a cơ hội tìm thấy đâu
(có bao giờ không anh / Như hexi)

Cả 8 người trơ mắt nhìn nó một cách ngưỡng mộ. Chỉ ra dấu ” Tuyệt ”

Hát vui chơi xong ai cũng thấm mệt. Hấn nằm dài trên cỏ non xanh nhắm hờ mắt. Nó thì ra suối nghịch nước đứng phía sau là Lệ Quyên. Hoàng Phong, Vỹ Kiệt và Tuấn Nam leo lên cây bẻ trái dại. Còn ba cô gái thì ở dưới chỉ chỗ hứng trái.

Nó đang ngồi nghịch nước Lệ Quyên đứng sau lưng lấy tay đẩy nó ngã nhào xuống suối, các viên đá nhọn theo lực nó rơi xuống mà đâm vào chân phải nó. Nước suối bây giờ hòa cùng máu nó hiện lên màu đỏ tươi. Minh Anh đứng phía cuối nguồn nước, thấy nước suối có màu đỏ nhạt của máu liền kéo tay Xuân Nhi và Bảo Yến đi lại xem. Nó đang ngồi phệp xuống dòng nước mát lạnh, máu ở chân thì không ngừng ra. Minh Anh hoảng hồn chạy lại kêu Hấn, Xuân Nhi thì kêu Hoàng Phong Vỹ Kiệt và Tuấn Nam.

- Bách Dương - Minh Anh lay người hấn.
- Gì thế - Hấn nheo mắt
- Hấn..... Thiên..không xong rồi - Minh anh ngập ngừng như muốn khóc.

- Cô ấy bị sao - Hấn hơi sock.

- Cậu đi theo tớ nhanh lên - Minh Anh chỉ đường cho hấn.

Đến nơi nó đang ngồi trên thảm cỏ, xung quanh máu từ chân chảy loang lổ trên cỏ, mặt trắng bệch như kiệt sức. Cùng lúc đó Xuân Nhi, Bảo Yến Hoàng Phong Vũ Kiệt và Tuấn Nam chạy đến, hấn bế nó lên trở về biệt thự. Ai cũng lo lắng chạy theo trừ Lệ Quyên vẫn đi ung dung cười hả hê trong lòng. Xuân Nhi thấy thái độ của Lệ Quyên đã biết ngay là cô ta làm liền tát cho Lệ Quyên một bạt tai in 5 ngón tay trên mặt.

* Chát *

- Là cô hại Hàn Thiên đúng không - Xuân Nhi nắm cổ áo Lệ Quyên.

- Là tôi thì sao, không phải tôi thì sao - Lệ Quyên cười nhếch môi

- Cô không yên với tôi đâu - Xuân Nhi nóng hầm thực đuổi Bách Dương về biệt thự.

Lệ Quyên ôm cái má đỏ hồng vừa bị tát môi vẫn nở nụ cười đắc trí.

- Còn phòng nào không Bảo Yến - Hấn lo lắng.

- Còn - Như hiểu ý hấn Bảo Yến mở phòng khác cho hấn bế nó vào.

- Để tớ gọi bác sĩ riêng của gia đình - Bảo Yến lấy điện thoại gọi cho đó.

5p Sau bác sĩ đã có mặt tại biệt thự bảo yến. vào vào phòng băng bó vết thương lại cho nó.

- Bạn ấy sao rồi bác Hùng - Bảo Yến hỏi bác sĩ.

- Hiện giờ không sao rồi nhưng không được đi lại nhiều, tý bác sẽ đưa to thuốc - Bác sĩ nói.

Hấn sẽ chung phòng với nó. ở chung phòng với Lệ Quyên nó sẽ gặp nhiều nguy hiểm.

End

37. Chương 37: Sinh Nhật Hàn Thiên

Suốt cả tuần qua, Lệ Quyên luôn tìm đủ mọi cách để hại nó, để thuốc vào sữa, làm nó bệnh, trên người nó giờ toàn các vết thương nhỏ lớn đều có. Nó vốn là người hiền lành nên không nói gì với hấn và Xuân Nhi, nên Lệ Quyên có thể không ngừng lại làm các trò xấu xa hơn.

— Tại một căn phòng nhỏ nói chính xác hơn là phòng của Xuân Nhi —

- Mai là sinh nhật của Hàn Thiên mọi người tính sao? - Xuân Nhi nghiên đầu.

- Mai hả - Bảo Yến ngạc nhiên.

- ưm. Vậy phân công làm cho nó cái sinh nhật bắt ngờ đi - Hoàng Phong

- Vậy Bảo Yến với Minh Anh lừa nó ra ngoài - Xuân Nhi nhìn hai cô nàng Bảo Yến và Minh Anh.

- Okay bêê =...= - Bảo Yến và Minh Anh đồng thanh.

- Tớ, Bách Dương, Vũ Kiệt, Hoàng Phong lo trang trí - Tuấn Nam phân công cho 3 chàng nhà ta =...=

- Thế em ở không - Xuân Nhi mắt sáng rực.

- Mơ đi cô - Minh Anh

- Xuân Nhi cậu chuẩn bị đồ ăn và bánh kem - Bảo Yến nhìn Xuân Nhi ” triều mến ”

- Và chuẩn bị kem không để trét - Vũ Kiệt cười nham hiểm.

- Dơ thấy bà - Hấn bác bỏ

Bàn bạc xong mọi người chia ra, đi từng khu mua sắm khác nhau mua quà cho nó. Và đồ trang trí. Nhưng họ không hay biết là có cái VỆ TINH BIẾT NÓI nghe hết tất cả và một âm mưu hiện ra. (Mấy bạn biết ai rồi đúng không)

Mua đủ các thứ cần thiết Xuân Nhi đem giấu ở tầng ba để tránh nghi ngờ.

— Tua nhanh khúc này nha =...= —

Sáng nó vừa mở mắt ra là Bảo Yến với Minh Anh đã ngồi trên giường nó, Bách Dương có vẻ đi ra ngoài sớm.

- Sao hai cậu ở đây - Nó trở mắt nhìn.

- Đi shopping đi - Bảo Yến viện cớ.

- Bữa này không đi học à - Nó nghiêng đầu.

- À hôm nay trường cho nghỉ - Minh Anh giải vây.

- Ukm..Ukm. Thay đồ nhanh đi - Bảo Yến đẩy nó vào nhà vệ sinh. Ở nhà thì Bảo Yến và Minh Anh đập tay nhảy tưng tưng =...=,...

10p sau nó bước ra với quần short và áo ba lỗ khoát bên ngoài là chiếc áo sơmi sộc carô, tóc buộc lệch một bên, mang giày Adidas nhìn nó vô cùng năng động. Rồi cả ba bước ra cửa đi shopping. Bóng xe vừa khuất hẳn Tuấn Nam, Hoàng Phong và Xuân Nhi bước từ lầu 3 xuống, cả dàn người hầu ra ra vào vào chuẩn bị đồ ăn, trang trí.

Nó bị hai cô tiểu thư Bảo Yến và Minh Anh dẫn đi từ chỗ này đến chỗ khác, đi khắp khu mua sắm mua nào là bánh, nước ngọt bla..bla. Đến khu trang sức Bảo Yến trở mắt nhìn cái lắc tay hình gấu kitty nhìn đơn giản nhưng khác đẹp.

[Mình sẽ mua cái này cho Hàn Thiên, hí hí - Bảo Yến]

Đi vòng quanh khu mua sắm ba nàng quyết định ghé vào Khu ăn uống cả ba ngồi vào bàn gọi thức ăn.

- Các cậu ăn gì - Bảo Yến hỏi.

- Tớ phần gà rán và pesi - Nó

- Tớ cũng vậy - Minh Anh.

- Các chị dùng gì? - cô phục vụ hỏi kèm theo cái menu.

- Ba phần gà rán, 1 Pizza cỡ lớn, 3 phần khoai tây và 3lon Pesi lạnh - Bảo Yến.

- Chị đợi tý - Cô phục vụ đi vào.

- Mình đi WC tý nha - Bảo Yến lấy cớ để mua chiếc lắc.

- Ukm. Nhanh về - Nó cười.

Bảo Yến đi về phía khu Trang Sức.

- Tôi lấy cái này - Bảo Yến chỉ vào chiếc lắc. - Vâng - Cô phục vụ lấy chiếc lắc đặt vào cái hộp màu vàng kim, có lụa mỏng bên dưới gói cẩn thận.

- Đây ạ - Cô nhân viên.

- Chiếc lắc bao nhiêu - Bảo Yến lấy ví.

- 6tr500 - Cô nhân viên nói.

- Đây - Bảo Yến đưa cái thẻ tính dụng.

- C.ơn - Cô nhân viên quẹt thẻ rồi trả lại Bảo Yến. Bảo Yến quay lại bàn.

- Tớ về rồi - Bảo Yến cười trừ.

- Cậu làm gì lâu thế, mua cái gì đây - Nó tò mò.

- À mình mua xú đồ cho Hoàng Phong - Bảo Yến cười trừ.

Cô phục vụ bê phần thức ăn ra bàn.

- Ăn thôi - Minh Anh

Ba cô nàng ăn ngấu nghiến bỏ quên vẻ thực nữ của mình. Ai cũng nhìn chăm chăm làm nó ngượng nên nhanh chóng kéo tay hai con bạn hám ăn đi.

- Mình về đi - Nó chán nản

- Đi khu vui chơi nhé - Minh Anh

- Ukm..Ukm - Bảo Yến nắm tay kéo nó vào xe.

Ở nhà chuẩn bị sắp hoàn tất nào là bóng bay, giỏ cánh hoa, đồ ăn thì đang được các đầu bếp giỏi nấu thơm phức, bánh kem thì đang trang trí khéo léo, Kem dùng để trét thì đầy màu sắc Xanh, Đỏ, Vàng...

——- 5h ——

Đã chuẩn bị hoàn tất nhưng còn bãi chiến trường trong bếp, ruy băng đầy nhà, bữa bọn. Mọi người nhanh chóng dọn dẹp một cánh nhanh nhất.

——- 6h tối ——

Nó bị Bảo Yến với Minh anh kéo đi đủ chỗ nào là Công Viên Nước, Xem Phim, đi ăn kem bla..bla. nó mệt lã người

* ting...ting * Bảo Yến có tin nhắn từ Hoàng Phong.

- Mọi người về nhà được rồi.

- Mình đi về thôi, mệt chết được - Bảo Yến

- Ukm. Đi thôi - Nó. Yến

Chiếc xe mui trần đã dừng trước cửa. Căn biệt thự tối ồm, cửa không khóa, không có một người, vệ sĩ người hầu đi mất dạng. Nó đẩy cửa bước vào nhà nó ngó ngang ngó dọc không thấy hân. Có ánh đèn cầy từ lầu 2 đi xuống nó sợ hoảng loạn ôm mặt vào Bảo Yến, Bảo Yến với Minh Anh thì cười không nhặt được mồm.

1.....

2.....

3.....

Ánh đèn được bật lên. Hai hàng người hầu đồng thanh...: Happy birthday Thiếu Phu Nhân.

Làm nó vô cùng xúc động nhìn xung quanh được trang trí, chiếc bánh kem 3 tầng được đặt trên bàn.

Xuân Nhi, Hoàng Phong, Bách Dương, Bảo Yến, Tuấn Nam, và Vỹ Phong đứng từ phía sau tay đầy kem trét vào mặt nó == Lệ Quyên cũng thừa cơ hội đó trên tay có nắm kem đi lại trét và mặt nó, thật ra là tán mạnh vào mặt nó nó không quan tâm. Nó cũng không vừa đi lại phía bàn Kem không cầm cả mắt rượt rheo trả thù. Bấy giờ cái biệt thự xinh đẹp đã dính đầy kem.

* Kítttt * Tiếng Thắng xe. Hai chiếc xe thắng lại bước vào là ba mẹ nó và Di và ba hân. Bước ra khỏi xe trên tay cầm đồ hình như là quà của nó.

- Ông...- Ba hân ra hiệu cho tên vệ sĩ im lặng.

Cả 4 bậc tiền bối bước vào là khung cảnh mặt đĩa nào cũng dính đầy kem, như bãi chiến trường chiến tranh thế giới thứ 3

- Vui nhĩ - Ba hân lên tiếng rung vai như tức giận.

cả bọn nhìn ra phía âm thanh vang lên trở mắt núp phía sau Bách Dương. Hân chỉ biết cười gãi đầu.

- Nó nhanh chân chạy vào phòng vệ sinh rửa mặt chạy ra ôm chăm lấy ba mẹ nó.

- Ba mẹ về khi nào ấy - Nó nhìn 4 bật tiền bối.
- Sinh nhật con nên baba về - Ba nó cười hiền.
- Các con đi rửa tay sạch sẽ đi rồi vào ăn cơm - Dì hần cười phúc hậu.
- Vâng - Cả đám đồng thanh chia ra hai hướng vào nhà vệ sinh.
- 5p các gương mặt sáng láng đã trở lại.
- Quà của hai con đây - Ba mẹ nó đưa túi về phía nó.
- Đây là quà của bà và dì - Dì hần cười.
- Quà con đâu - Xuân Nhi làm nũng.
- Đây quà của Xuân Nhi - Ba nó đưa túi về Xuân Nhi.
- Đây của con - Ba hần đưa cho Xuân Nhi hộp quà nhỏ.

Xuân Nhi mắt sáng lên, mọi người cũng tặng quà cho nó. Nó vui hết sức.

Ăn uống xong mọi người ai về nhà nấy. Bách Dương thì phải bê cả đồng quà lên phòng.

Tuấn Nam tặng nó cái đồng hồ hello kitty. Hần thì đặt con gấu to dùng trên phòng. Xuân Nhi tặng nó cái túi xách, ba và dì hần mua cho nó cái laptop....bla..bla (Nhiều quà quá kể mệt =...=)

E.....N.....D

38. Chương 38

Giới thiệu nhân vật: Lâm Hoàng Gia Bảo là anh nuôi của nó, nó quen trong một lần nó bị đám côn đồ vây quanh, do Gia Bảo cứu nó và hai người nói chuyện khác hợp nên nó xem Gia Bảo như anh nuôi và Gia Bảo cũng xem nó như đứa em gái. Gia Bảo 2 năm trước đã theo gia đình định cư ở Columbia, Gia Bảo cũng nằm trong Thế Giới Ngầm Mafia nên có nhiều vệ sĩ được huấn luyện vô cùng khắc nghiệt, là chủ tịch của tập đoàn G&B trong khi chỉ mới 23tuổi. Tên tiếng anh thường gọi là Kelvin nhưng nó lại đặc biệt danh cho Gia Bảo là Ker và Gia Bảo đặc cho nó cái tên thân mật là Joy.

Lâm Thiên Vũ là bạn thân của Kelvin. Thiên Vũ cũng nghe Kelvin nói về nó khá nhiều và gặp mặt khi về Việt Nam thăm gia đình, là cánh tay đắc lực của Kelvin, Thiên Vũ chuyên phẩm mềm điện thoại lẫn máy tính.

Cả ngày dù đi đâu bao nhiêu người vẫn không tìm kiếm được tung tích của nó, dù chỉ một tý, hần cử người đi khắp thành phố cùng các thành phố ngoại ô nhưng kết quả chỉ là von zero. Bây giờ biệt thự của hần là " Căn Cứ " đi học xong là Tuấn Nam, Vỹ Kiệt, Hoàng Phong, Minh Anh, Bảo Yến..đi hần đến biệt thự của hần có khi ngủ lại, dùng con chip mà Xuân Nhi đưa cho nó vẫn không mò ra chỗ nó bị giam, ca này khó..hừmmm.

- Có tung tích của nó chưa - Hoàng Phong nhìn hần. Hần không nói gì chỉ lắc đầu.

Nó mất tích cũng gần được một tuần, hần vẫn như mọi ngày nhưng ăn cơm ít hơn có khi bỏ ăn nữa, người càng tiêu tụy không ai tin Bách Dương Hotboy No. 1, một trường danh tiếng mà có ngày như vậy, thường nổi nóng và trở về làm một tảng băng ngàn năm... ngủ chung với nó cũng được 2tháng giờ thiếu vắng nó căn phòng lạnh lẽo trở nên lạnh hơn. Các ngày nó mất tích hần cũng chẳng tới trường.

Tại căn nhà hoang trên núi.

Nó cũng không khác gì hân, một ngày nó chỉ ăn ít bánh và nước mà Lệ Quyên cho người đem vào, trên người nó đầy đầy các vết thương lớn nhỏ đều có do roi da gây ra hai cái má trắng phúng phính của nó bây giờ chỉ còn một màu đỏ do bị tán một lực mạnh trong nhiều lần, mỗi khi Bách Dương cáu giận hay lạnh lùng với Lệ Quyên thì nó là chỗ cho Lệ Quyên xả giận. Điện thoại thì cũng đã hết pin tia hy vọng cuối cùng cũng đã tắt. Hừm... nó chỉ biết mong hân mau tìm ra nó.

Kelvin đang chuẩn bị đồ sắp xếp để về Việt Nam giải số một số việc ở công ty và thăm đứa em gái. Từ trước cổng Thiên Vũ chạy vào.

- Kelvin cậu về Việt Nam à? Cho tớ theo với tớ cũng nhớ Hàn Thiên lắm rồi - Thiên Vũ kéo theo Vali ở phía sau.
- Uhm, sáng mai chúng ta xuất phát, tớ cũng nhớ cái má của Joy lắm rồi - Kelvin cười híp mắt.
- Vậy cho tớ ăn nhờ, ngủ nhờ nhé - Thiên Vũ cười ranh mãnh.
- Okay thẳng bạn - Kelvin kéo vali lại.

" Cách " Cánh cửa mở ra, một tí ánh sáng mờ ảo đi qua khe cửa rơi vào mặt nó, gương mặt tiêu tụy, xanh xao của nó. Lệ Quyên bước vào theo sau là 2 tên vệ sĩ..

- Ở đây bọn thuộc hạ của tao chăm sóc mày tốt chứ - Lệ Quyên cười nhếch môi.
- Tốt lắm, tốt đến " KHINH BỈ " - Nó nhấn mạnh hai chữ cuối.
- Bách Dương đang tìm mày đấy, - Lệ Quyên nâng cằm nó lên.
- Nếu là cô bị bắt chắc chúng tôi đang ngồi " Ăn Bánh Làm Tiệc Chúc Mừng " ấy - Nó cười nhếch mép.
- Để tao giết mày xem thử Bách Dương có yêu mày nữa không - Lệ Quyên trợn mắt.
- Dù cô có giết chết tôi, Bách Dương sẽ không yêu con ÁC Quỷ như cô - Nó nghiêng đầu
- Tao sẽ cho mày sống dở chết không dở - Lệ Quyên tát thẳng vào má nó

(Sr bày bê ;_;;, hơi ác nhưng chịu)

Lệ Quyên vất tay ra hiệu cho hai tên vệ sĩ dùng roi đánh nó, nó chỉ ngồi yên không la hét, nó đau lắm nhưng nó không muốn mình lộ vẻ yếu đuối [Bách Dương à anh ở đâu chứ - Nó khóc thầm trong lòng]. 15p bị roi da quất vào da thịt, người nó vết thương cũ vết thương mới đều đang rỉ máu, nó đau thấu xương thấu thịt.

[Mình không thể chết ở đây được - Nó]

Nó cố cự mình nói lỏng dây trói với tới cái điện thoại, điện thoại của nó chỉ chế độ im lặng nên bật nguồn nó chẳng ra tiếng.

[Còn 6% mai quá - Nó trầm nghĩ].

Son Tin Nhắn: Anh tới cứu em,... nó nhấn gọi nhưng gọi nhầm cho Kelvin.

- 10%...50%.....100% qua rồi - nó vui muốn nhảy tung lên. Nó nhanh chóng tắt màn hình điện thoại đẩy sang giấu ở sau lưng.

* Ting....Ting...Ting * Tiếng tin nhắn vang lên.

Tin nhắn: Anh tới cứu em..được gọi từ Joy.

[Joy đang gặp nguy hiểm sao - Kelvin lo lắng]

Sau khi nhận được tin nhắn từ nó Kelvin kéo Thiên Vũ về Việt Nam ngay.

- Cậu cố định vị chỗ Hàn Thiên đi - Kelvin chăm chú lái xe ra sân bay.

- Okay. Cứ giao cho mình - Thiên Vũ cũng lo lắng không kém...

E....N.....D

39. Chương 39

Thiên Vũ mất không rời cái laptop và cái điện thoại trên tay sau 15p gỡ mã khóa điện thoại của nó, cuối cùng chữ ” Đã Mở Khóa Thiết bị định vị thành công ”. Thiên Vũ liếc sang cái Laptop đang tải dữ liệu định vị được.

- Có rồi - Thiên Vũ cười híp mắt.

- Joy ở đâu - Kelvin lo lắng.

- Ở trong căn nhà hoang của khu núi XXR ở Việt Nam. (tác giả tự sáng tác cái tên núi)

- Hình như tớ có biết chút ít về chỗ đó. - Kelvin.

- Ukm. Về nhanh đi, tớ lo cho Joy lắm rồi - Thiên Vũ.

Bây giờ hai người Kelvin và Thiên Vũ đang đứng trước sân bay Columbia vào xét vé. Tuy đã lên máy bay nhưng Thiên Vũ mất vẫn không rời chiếc laptop để tìm hiểu về khu núi XXR.

- Núi XXR là khu núi vùng phủ sóng cực yếu nên các thiết bị định vị như con chip sẽ không bao giờ mò ra,..bla..bla - Thiên Vũ nói một tràng.

- Alô, ông chuẩn bị xe và 10 vệ sĩ xuất sắc nhất đến sân bay thành phố nhanh - Kelvin gọi cho Quân Gia.

- Vâng Cậu Chủ - Quân gia

Tút...tút đã tắt máy.

Hắn đã đi đủ nơi trong thành phố nhưng mọi dấu tích điều không có, giống như nó đã biến mất hoàn toàn ở cái thế giới này, đầu hắn như muốn nổ tung ra.

Còn về phía nó sau khi gửi được cái tin nhắn nó luôn cầu trời khẩn đất cho nó thoát khỏi cái nơi quỷ quái này.

[5 phút nữa máy bay sẽ hạ cánh. Quý khách vui lòng thắt dây an toàn.....]

Kelvin và Thiên Vũ nhanh bước ra sảnh. Trước sảnh đã có đủ xe như Kelvin yêu cầu.

- Chào cậu chủ - Quân gia

- Đem hành lý về Biệt Thự trước cho tôi. - Kelvin.

- Vâng - Quân gia

Đưa tất cả hành lý cho quân gia hai người nhanh chóng ngồi vào xe đến cứu nó.

- Chạy hết tốc độ đến Khu Núi XXR - Kelvin.

- Vâng - Vệ sĩ

Các chiếc xe phóng nhanh như chớp, người đi đường phải ép xát lề để không về đất mẹ =...=

Đường núi khá nhỏ khó mà chạy xe lên Kelvin và Thiên Vũ chia hai hướng để lên phục kích.

Lệ Quyên nghĩ nơi hoang vu như vậy khó ai tìm đến nên chỉ cho canh rác lỏng lẻo có khoảng 20 tên.

* Rầm...Bịch....Phịch....Pằng *

Một lượt 20 tên xông vào tay cầm gậy, dao rầm.. Lúc Kelvin đang đánh đấm hăng say có một tên định đâm sau lưng, Thiên Vũ nhìn kịp nên đã đánh ngã tên đó kèm theo phát súng.

Sau 10 phút đã xử lý xong 20 tên Vệ Sĩ

Một tên thủ lĩnh mai mắn thoát được liền gọi điện cho Lệ Quyên.

- Alo con bé đó có người đến cứu rồi chị, cần điều người đuổi theo không - Tên Thủ Lĩnh.

- Không cần, hãy bám theo rồi send cho địa chỉ nhà - Lệ Quyên.

[Cuộc chơi gần kịch tính rồi đây - Lệ Quyên.].

Kelvin chạy vào phòng nó bị nhốt bế nó lên, nhìn nó mà Kelvin và Thiên Vũ sốt vô cùng, đứa em xanh xao người đầy vết thương.

- Nhanh ra xe thôi - Thiên Vũ.

- Ukm - Kelvin bế nó.

Kelvin ngồi ghé sau để lo nó, Thiên Vũ ngồi ghé trên.

- Mình đến Bệnh Viện hay về Biệt Thự cậu chủ - Vệ Sĩ.

- Đi thẳng về biệt thự - Kelvin.

Kelvin lấy điện thoại gọi cho Quân Gia

- Alô, gọi bác sĩ đến biệt thự gấp, tôi đang trên đường tới nhà - Kelvin.

- Vâng, cậu chủ - Quân gia.

Chiếc xe dừng lại trước cổng một biệt thự khá cầu kì, xung quanh có vườn hoa. được xây theo kiểu cổ điển.

- Bác Sĩ đâu -Kelvin

- Trên phòng của cậu chủ - Quân gia.

Kelvin bế nó lên phòng.

- Khám cho cô ấy giúp tôi - Kelvin.

- Vâng - Bác Sĩ.

Kelvin đứng trước cửa phòng đi qua đi lại lo lắng, thấy thể Thiên Vũ trấn an.

- Xuống uống Cafe với tớ đi, Hàn Thiên không sao đâu - Thiên Vũ.

- Ukm - Kelvin.

15 phút sau bác sĩ đi xuống

- Cô ấy sao rồi - Kelvin và Thiên Vũ đồng thanh.

- Cái vết thương đã được băng bó cẩn thận, nghỉ ngơi vài hôm sẽ khỏe - Bác Sĩ.

- C.ơn bác sĩ - Thiên Vũ.

- Nấu cháo cho Joy đi chị Dung - Kelvin.

- Vâng cậu chủ - Cô hầu gái cúi đầu

Tên thủ lĩnh đang núp dưới lùm cây gọi điện cho Lệ Quyên.

- Alô chị đến biệt thự ở nhà họ Lâm ở đường QW - Tên thủ lĩnh.

* tút.... tút...* nghe xong Lệ Quyên tắt máy xuống phòng khách chỗ hắn đang ngồi uống cafe.

- Em biết Hàn Thiên ở đâu rồi - Lệ Quyên.
- Thật sao - Hấn bật đứng dậy
- Ukm. Ở biệt thự nhà họ Lâm ở đường QW em đến đó với anh - Lệ Quyên.
- Ukm....- Hấn.

Kelvin và Thiên Vũ bước vào phòng xem nó.

- Hmmm..- Thiên Vũ thở dài
- Anh đi có 2 năm mà em bị hại đến vậy sao - Kelvin.

Nghe tiếng nói thân thuộc nó liền nhướn mày thức giấc, thấy nó ngồi lên Thiên Vũ kê gối cho nó ngồi dậy.

Hấn và Lệ Quyên đã đến nơi, Hấn và Lệ Quyên leo lên một cây cổ thụ cao gần phòng của nó đang nằm. Lệ Quyên lấy cái ống nhôm đưa cho hấn như đã được chuẩn bị sẵn.

- Anh Ker - Nó ôm lấy Kelvin
- Em chưa khỏe nằm xuống nghỉ đi - Kelvin cũng đáp lại cái ôm của nó.
- Em chỉ quan tâm Gia Bảo thôi sao - Thiên Vũ phồng má giận dữ
- Anh Vũ - Nó với tay ôm Thiên Vũ nhưng chỉ là cái ôm xã giao.
- * Cốc...Cốc * Cháo đây thưa cậu chủ. Thiên Vũ ra mở cửa đón lấy bát cháo từ tay cô hầu kèm theo nước và thuốc
- Em ăn tý cháo rồi uống thuốc - Kelvin thổi cho cháo bớt nóng rồi đút cho nó ăn. Thiên Vũ có điện thoại nên đã xuống lầu.
- Sao anh biết em ở đó thế - Nó nói nhỏ
- Em gửi tin nhắn cho anh, anh Thiên Vũ định vị, vị trí của em - Kelvin
- Hỳ. Phiền hai ai từ Columbia bay về cứu em - Nó ngượng đỏ mặt.

Nói chuyện qua lại vài câu nó cũng ăn xong bát cháo và uống thuốc. Kelvin bước ra khỏi phòng để nó nghỉ ngơi. Tất nhiên nó ôm Kelvin và Thiên Vũ hấn nhìn thấy tất cả kể cả Kelvin đút nó ăn cháo, Lệ Quyên không quên lấy điện thoại ra chụp lại hình và nói khích hấn.

- Vợ của Anh ghê nhỉ - Lệ Quyên

Hấn không nói gì, leo xuống khỏi cái cây rồi về thẳng biệt thự, khuôn mặt lạnh lùng băng cốc đến lạnh sống lưng.. Còn Lệ Quyên thì cười hả hê

[Bách Dương sớm là của tôi thôi - Lệ Quyên]

40. Chương 40

1 tuần trôi qua, sáng nào cũng vậy nó vừa nhướn mắt thức giấc thì đã có người mang đồ ăn sáng cho nó, Kelvin rất hiểu đũa em nghịch ngợm của mình nó mà chịu yên ở trong phòng mới lạ. Kelvin đưa cho nó chiếc laptop có cài sẵn game, và các ứng dụng khác để khi nó chán có thể lấy chơi game hay nghe nhạc.

” Cạch ” Kelvin và Thiên Vũ mở cửa bước vào phòng. Nó đang ngồi trên giường không thèm liếc bữa ăn sáng

- A.. anh Ker với anh Thiên Vũ - Nó cười híp mắt.
- Em khỏe chưa - Thiên Vũ.
- Em muốn về nhà, em sợ Bách Dương lo lắng - Nó ủ rũ.
- Ukm, ăn sáng với uống thuốc xong đi, hai anh hộ tống em về - Kelvin
- Vâng - Nó.

Từ khi thấy nó ôm Kelvin với Thiên Vũ hẳn càng lạnh lùng, Lệ Quyên dốc sức nói sock hẳn. Hẳn bỏ bê không đến trường. Khoảng cách của hẳn và Lệ Quyên ngày càng gần làm cho Xuân Nhi khó chịu và xót cho nó

..

- Em thay đồ xong rồi đi thôi - Nó.
- Ukm, - Thiên Vũ.

Cả ba người nó Thiên Vũ và Kelvin lên chiếc xe mu trần đỏ chở nó về nhà. Trên xe nó rất vui vì được gặp hẳn.

- Khi nào hai anh về Columbia - Nó
- Chắc tuần sau - Kelvin xoa đầu nó.
- Hân Thiên em phải cẩn thận nha, không thì lại bị bắt - Thiên Vũ nhìn nó bằng đôi mắt lo lắng.
- Vâng em biết rồi, hìhì - Nó cười híp mắt.
- Em vào nhà đi, hai anh có công chuyện, cần gì cứ gọi nhé - Kelvin đưa nó tấm danh thiếp và chiếc điện thoại mới tinh.
- Vâng - Nó.

Nó bước xuống xe, hai tên vệ sĩ mở cổng cho nó bước vào, người hầu thấy bóng nó xếp thành hai hàng cúi chào.

- Thiếu Phu Nhân mới về - Người hầu.
- Bách Dương đâu - Nó
- Thiếu gia trên phòng - một cô người hầu nói.
- Làm cho em ly cafe và đồ ăn sáng nha - nó.
- Vâng.

Nó lại ghé sofa ngồi nhìn xung quanh ngôi nhà thân quen, nó muốn ôm cả ngôi nhà hà hôn =...=

- Thức ăn đây ạ - Người hầu.

Nó nhận khay thức ăn từ tay cô người hầu rồi đi thẳng lên phòng hẳn, đi đến trước cửa phòng, phòng không đóng chỉ khép hờ lại có một khoảng nhìn vào là có thể thấy bên trong nó đưa mắt vào, cảnh tượng trước mặt nó là hẳn đang ngủ cùng LỆ QUYÊN. Tim đập mạnh tay nó run rẩy vô tình làm rơi mâm thức ăn.

* Xoãng *

Hắn nghe tiếng đồ đổ vỡ liền mở cửa phòng thấy nó đang thu dọn đồng đồ ăn vừa rơi. Nó cúi mặt xuống không để hẳn nhìn thấy nó đang khóc.

- Thu dọn xong xuống phòng khách tôi có việc cần nói - Hân lạnh lùng đóng cửa lại. Lệ Quyên cũng vừa thức nghe thấy toàn bộ câu chuyện nhếch môi cười. Nó dọn dẹp xong liền xuống phòng khách.

Nó ngồi trên ghế sofa nó không khóc nữa, nó ngồi yên như người mất hồn cảnh tượng đó cứ vây quanh đầu nó, hẳn từ lâu hai đi xuống.

- Mấy bữa qua đi chơi vui không - Hấn nhếch môi.
- Nó không nói gì chỉ im lặng, hấn lấy mớ hình Lệ Quyên chụp lại đưa cho nó. Nó trố mắt nhìn.
- Cái này.. - Nó vẫn ngơ người.
- Cô giải thích sao với tôi - Hấn nghiêng đầu.
- Mọi chuyện không như cậu nghĩ đâu - Nó.
- Không như tôi nghĩ? Vậy giải thích mấy bức hình đi - Hấn.
- Tổ bị Lệ Quyên bắt cóc,...- Nó chưa nói dứt câu thì hấn đã giơ tay đánh vào má nó lực của hấn rậpa mạnh làm nó té nhào phía cạnh ghế sofa, trán nó đụng trúng nên rách một đường nhỏ, máu bắt đầu tung ra. Nó ôm cái má bị người mình yêu thương nhất đánh.
- Cậu tin tớ đi, là Lệ Quyên bắt tớ - Nó mắt như sắp khóc.
- Cô rút ra khỏi nhà tôi ngay - Hấn.
- Bách Dương cậu tin tớ đi mà - Nó.
- Chuyện hôn ước xem như bỏ - Hấn.
- Cậu không tin tớ sao - Nó.
- Không, tôi cho cô 5 phút thu dọn đồ đạc - Nói xong hấn bỏ lên phòng, Lệ Quyên thì cười hả hê cho chiến thắng của mình.
- Nó ngồi khụy xuống nền đất lạnh, lấy tay quệt những giọt nước mắt trên má rồi lên phòng dọn đồ. Bây giờ nó mới nhận ra trên trán nó đang chảy máu, nó vào phòng VS rửa hết máu chảy dài trên mặt rồi tự sơ cứu vết thương.
- Nó chẳng lấy gì cả, nó để sợi dây chuyền và chiếc nhẫn bỏ vào một hộp nhỏ màu vàng kim có lót lụa ở dưới rồi bước xuống lầu. Lệ Quyên đang ngồi trên ghế Sofa cười lớn.
- Coi như là cô THẮNG CUỘC - Nó nhếch môi cười.
- Nó đi thẳng về biệt thự, nó không ăn uống gì hết, cả ly nước đầy nó uống 4 ngày mới hết nó đột ngột lên sốt cao. Kelvin và Thiên Vũ hay tin nhanh tới nhà nó, cửa nó chỉ khép hờ không thêm khóa.
- Joy...Joy em sao thế - Kelvin vỗ vai nó.
- Anh Ker. - Nó ôm lấy Kelvin khóc như một đứa con nít bị mất cây kẹo.
- Em sao thế, có chuyện gì kể anh nghe - Thiên Vũ xót cho nó lắm.
- Nó quệt đi giọt nước mắt ngồi kể lại mọi chuyện cho hai người anh nuôi nghe.
- Thôi em đừng buồn nữa, đi Columbia sống với anh - Ker xoa đầu nó.
- Vâng, em sẽ nói với ba mẹ - nó.

41. Chương 41

Kelvin bà nó trên phòng nói chuyện còn Thiên Vũ thì đi nấu cháo, mua thuốc cho nó.

Trên phòng nó đang cầm cái Iphone Kelvin mới đưa bấm số gọi cho ba mẹ nó.

- Alô - Mẹ nó bên đầu dây bên kia.
- Alô, mẹ hả con Hàn Thiên nè. - Nó.

- Ủm. Con gái yêu gọi có gì không - Mẹ nó.
 - Con muốn đi DU HỌC - Nó nhấn mạnh
 - Con chắc chứ? Mà định học ở đâu - Mẹ nó ngạc nhiên.
 - Con sẽ qua Columbia với anh nuôi Gia Bảo - Nó.
 - Còn Bách Dương - Mẹ nó chưa hay chuyện.
 - Kết thúc rồi mẹ à, - nó cười nhạt
 - Con nói mẹ nghe nào - Mẹ nó
- Nó kể mọi chuyện cho mẹ nó nghe,
- Là vậy đó - Nó.
 - Ukm. Vậy con đi cẩn thận - Mẹ nó.
 - Con tự chăm sóc được mà hì hì - Nó.
 - Ukm. Con nghỉ ngơi đi mẹ đi có chút việc - Mẹ nó
 - Vâng - Nó.

Cuộc nói chuyện với mẹ nó kết thúc, Thiên Vũ vừa vào phòng bê theo bát cháo và ly sữa nóng.

- Nè, em ăn đi cho khỏe - Thiên Vũ
- Anh nấu à - Nó ngạc nhiên
- Ukm - Thiên Vũ gãi đầu.
- Vũ, Joy sẽ đi Columbia với chúng ta - Kelvin.
- Thật sao? Vậy tớ sẽ dọn đồ qua nhà cậu ở luôn - Thiên Vũ cười híp mắt.
- Mai em muốn tới trường chào mọi người - Nó.
- Ukm, vậy mai chúng ta về sớm hơn dự định, mà em đã tính học trường nào chưa - Kelvin.
- Em chưa biết nữa, chắc em sẽ học trường The Royal - Nó.
- Ukm - Kelvin.

Sau khi nhận cuộc điện thoại của nó, mẹ nó vô cùng lo lắng.

- Không biết Hàn Thiên nó sao - Mẹ nó.
- Yên tâm đi, con nó lớn rồi - Ba nó.
- Chuyện hôn ước vậy chúng ta sẽ hủy - Mẹ nó.

Tối nó chuẩn bị sắp xếp đồ đạc vào vali xong nó lăn ra giường ngủ một giấc, nó mệt mỏi lắm rồi, đôi mắt nó nhắm nghiền lại. Hắn thì vẫn ăn uống bình thường, vẫn tươi cười vui chơi cùng bọn Xuân Nhi, mai có điều gì đó khiến hắn muốn đi học.

Sáng 6h15

Nó thức dậy làm VSCN rồi thay đổi đến trường chia tay với lớp, nó mặc chiếc áo thun bụi và quần short ngắn khoát thêm chiếc áo sơ mi sọc nhỏ bên ngoài, mang giày Nike, hai tay kéo hai vali to tướng, nó vừa kéo ra cửa thì chiếc xe mui trần của Kelvin đậu trước cửa đi theo là Thiên Vũ.

- Đi thôi, không trễ chuyến bay - Kelvin.
- Đưa Vali cho anh - Thiên Vũ.

Sắp xếp vali xong nó ngồi vào xe đi tới khu thương mại mua quà chia tay rồi đi đến trường

——- Trường ——

Chiếc xe mui trần dừng lại trước cổng trường, nó và hai anh nuôi Kelvin và Thiên Vũ bước xuống thu hút nhiều ánh mắt nhìn tò mò vây quanh. Nó và Kelvin vừa bước ra khỏi xe thì xe của Hấn, Xuân Nhi, Hoàng Phong, Bảo Yến, Tuấn Nam, Vũ Kiệt, Lệ Quyên và Minh Anh cũng vừa đến.

- Hàn Thiên mây / cậu đi đâu thế - cả đám đồng thanh trừ Lệ Quyên và Bách Dương.
- Mình đi Du Học ở Columbia cùng với Anh Thiên Vũ Và Kelvin.
- Sao cậu bỏ bọn tớ - Minh Anh.
- Tớ sẽ về thôi, tớ muốn quên một số chuyện. Thôi mình đi trước, gặp các cậu trên lớp - Nó.

Nó bước về phía phòng hiệu trưởng theo sau là Thiên Vũ và Kelvin đang kéo 2 vali của nó.

Làm xong thủ tục và rúc học bạ xong nó lên lớp. Lớp nó vẫn như vậy chỉ có điều bây giờ Lệ Quyên và Hấn ngồi cùng một bàn, nó chỉ liếc nhanh ngang hai người. Nó đi xuống bàn của mấy đứa bạn của mình, nó mở vali ra lấy trong đó 8 món quà đưa mỗi người một hộp. Nó ôm ba cô bạn thân của mình rồi vọng giọng nói lớn.

- Cảm ơn mọi người đã giúp mình trong thời gian qua - Nó nói xong cúi đầu rồi ra cửa đi cùng với Kelvin và Thiên Vũ. Cả lớp khuôn mặt ngạc nhiên mang chút buồn vì mất đi một cô nàng xinh xắn như nó. Lệ Quyên thì nhếch mép cười. Hấn thì nhìn bóng nó khuất dần.
- Hai người có chuyện gì à - Hoàng Phong.

Lệ Quyên lấy sắp hình đưa cho cả đám xem, Hoàng Phong bắt trợn ôm bụng cười.

- Có gì vui à - Hấn.
- Cậu đang ghen với hai anh nuôi của nó à - Hoàng Phong không nhịn được cười.
- Anh Nuôi - Hấn ngơ ngác quay lên không bận tâm.

——- Tại Sân Bay Thành Phố ——

[Chuyến bay từ Việt Nam đến Columbia sắp khởi hành, hành khách nhanh chóng vào máy bay....]

Ba người Nó, Kelvin và Thiên Vũ đã vào trạm xét vé và đi thẳng lên máy bay. Ba người đã nhanh chóng kiểm được ghế của mình và yên vị trên máy bay..

[Tạm biệt Việt Nam, Tạm biệt Bách Dương, chúc cậu hạnh phúc_nó] Nó nhắm hờ mắt.

42. Chương 42

3 Tháng trôi qua khá nhanh, bây giờ nó là Hotgirl No.1 trường The Royal vì vẻ xinh đẹp và cái tính lạnh lùng băng cốc của nó, hành tích học tập được xếp vào bảng vàng 10 học viên ưu tú. Mỗi giờ nghỉ trưa là nó cứ lạnh lùng bước đi lên sân thượng, nó vừa tìm được cái chỗ lý tưởng để nghỉ trưa, nó nằm dài trên đất lạnh, đôi mi nhắm hờ lại, đôi lông mi dài cong vút lên đôi mắt ngây thơ đã biến chất hoàn toàn đôi mắt của nó mang màu hổ phách nhìn vào như chiếc hố không đáy, trên sân thượng cũng là nơi các cậu ảm tỏ tình với nó, nhưng bị từ chối thẳng thừng bằng cái liếc mắt băng cốc của nó.

Về phần Bách Dương sau khi ba và di hấn biết chuyện liền hủy hôn, mà ngược lại cố ghép đôi cho hấn và Lệ Quyên.

Bây giờ là lúc gia đình hấn đang ăn cơm chiều

- Bách Dương nếu con không có ý kiến vậy tuần sau con Đính hôn vs Lệ Quyên. Dù gì bên hai gia đình cũng môn đăng hộ đối - Ba hấn.

- Tùy ba và dì - Hấn khuôn mặt băng lãnh đáp.

Lệ Quyên thì vui trong lòng, cuối cùng cũng có được hấn.

- Vậy chuẩn bị đi là vừa - Dì hấn cười phúc hậu.

— Quay về nó —

Kelvin đến trường rước nó,..

- Em hay tin gì chưa - Kelvin.

- Chuyện gì anh Ker? - Nó đôi mắt hồ phách hướng về nơi xa sâm.

- Bách Dương sẽ đính hôn với Lệ Quyên tuần sau - Kelvin

- Liên quan? - Nó thẳng thừng trả lời.

- Em không quan tâm thật à - Kelvin hơi ngạc nhiên trước thái độ của nó.

- Nhường món " ĐỒ CHƠI " thôi mà anh - Nó vẫn không bộc cảm xúc.

- Tính của em làm Xát Thủ Mafia được nè - Kelvin đùa cợt.

- Nếu có thể em cũng muốn thử - Nó.

- Em đủ tự tin? - Kelvin

- Đời em còn cái gì để mất nữa đâu anh - Nó nhếch môi.

- Vậy em tính về thăm gia đình với cái tiệc đó không - Kelvin.

- Tại sao lại không? Em muốn xem họ hạnh phúc như thế nào - Nó nói có chút khiêu khích

- Được vậy 2 ngày nữa ta về, còn chuyện làm Xát thủ coi như anh chưa nói gì - Kelvin.

- Chuyện học làm Xát Thủ em sẽ cho anh ưu tiên dạy võ cho em - Nó cười nhạt.

- Okay, nếu em muốn - Kelvin.

Sau khi đưa nó về Biệt Thự liền kiếm chỗ để gọi điện thoại cho Hoàng Phong (Hoàng Phong quen Kelvin khi còn quen nó)

- Alo có gì không anh Bảo - Hoàng Phong

- Hai ngày nữa anh, Thiên Vũ và Hàn Thiên sẽ về Việt Nam. Nhưng...

- Sao? - Hoàng Phong thắc mắc.

- Joy.. nó quyết định học làm XÁT THỦ - Kelvin nhấn mạnh.

- Anh có đùa không - Hoàng Phong đờ người.

- Mặt nó lúc đó rất cương quyết - Kelvin.

- Ukm, em hiểu tính cô ấy mà - Hoàng phong.

- Ukm, Anh có tỷ việc bye, hai ngày nữa gặp - Kelvin

Khi nghe Kelvin nói Hoàng Phong triệu tập mọi người sang nhà hấn.

- Có chuyện gì - Hấn

- Tớ mới nhận được tin...Hàn Thiên...- Hoàng Phong

- Hàn Thiên sao - Xuân Nhi sốt ruột

- Cô ấy.... quyết định làm XÁT THỦ - Hoàng Phong

- Cái gì - Cả đám đồng thanh.

- Hai ngày nữa họ sẽ về Việt Nam - Hoàng Phong.

Sau khi nghe Hoàng Phong nói hẳn vô cùng Sock, nó nói " Hàn Thiên là một đứa con gái Mạnh Mẽ khi trở về " không lẽ là ý đó, Lệ Quyên thì chả có gì bận tâm, bây giờ Lệ Quyên chỉ có hứng thú với việc đính hôn với hẳn.

(Hết chương 41)

43. Chương 43

Nó thu xếp đồ đạc chuẩn bị về Việt Nam, nhưng trước khi về nó lấy điện thoại cho ba mẹ nó.

- Alô, có gì không con gái- Mẹ nó

- Nhà mình có tiệc từ Tập Đoàn Bách Gia không mẹ? - Nó.

- Có, ý con nói là tiệc Đính hôn đó à - Mẹ nó

- Đúng rồi, - Nó

- Ba mẹ đang đi công tác nên không dự được.. - mẹ nó.

- Để con đi cho, con và anh Ker mai sẽ về Việt Nam - nó cắt ngang lời mẹ nó.

- Con chắc chứ - Mẹ nó sợ nó sẽ buồn.

- Mẹ yên tâm, con đi cùng anh Ker và Vũ. - nó.

- Ukm, đi cẩn thận nhé - Mẹ nó.

Sắp xếp đồ đạc xong nó khẽ nhếch môi cười cho buổi tiệc tối mai. Nó lên giường lăn qua lăn lại rồi thiếp mắt ngủ.

— Sáng 6h30 —

- Joy... em không muốn về Việt Nam à - Kelvin.

- Cái gì thế, mới sáng sớm đã nhoi - nó nói giọng ngái ngủ.

- Anh bỏ em về Việt Nam một mình đây - Kelvin mất kiên nhẫn.

[Về việt nam, à đúng rồi - nó]

Nó bước xuống giường làm VSCN rồi thay đồ đi đến sân bay. Vẫn phong cách thường ngày, quần bò rách và áo thun bụi.. chuẩn bị xong nó xách chiếc balô lên vai rồi đi thẳng ra xe đang chờ ngoài cổng.

- Việt Nam thẳng tiếng - Nó tươi cười

- Em vui đến vậy sao.? - Kelvin ngạc nhiên

- Tất nhiên - nó thẳng thừng nói.

— Sân Bay Columbia —

15 phút nữa đến giờ máy bay khởi hành nó Kelvin và Thiên Vũ nhanh chóng vào làm giấy tục rồi lên máy bay.

Nhà hẳn thì đang bận rộn chuẩn bị cho buổi tiệc đính hôn, Lệ Quyên vui hơn trúng số, cả đêm không ngủ được vì cái ngày này.

Xuân Nhi, Võ Kiệt, Bảo Yến Minh Anh, Tuấn Nam, đi theo Hoàng Phong đến biệt thự của Kelvin.

- 10 phút nữa họ về tới - Hoàng Phong ngóng ra cửa.
- Không biết nó thay đổi sao đây - Bảo Yến vò đầu
- Nhớ nó thật - Minh Anh.

Mấy bà hội ông hội ngồi tán dóc trọt Vỹ Kiệt lên tiếng

- Về rồi kìa.

Ba cô nàng Xuân Nhi, Bảo Yến và Minh Anh, nó vừa đặc chân xuống xe là ba nhỏ lại ôm nó.

- Trời, mới về muốn ám sát ta à - Nó khuôn mặt lạnh như tiền.
- Tao nhớ mày quá mà - Xuân Nhi vỗ vai nó
- Trưa rồi mọi người vào ăn cơm trưa cùng nhé - Thiên Vũ lên tiếng.
- Cảm ơn nhưng bọn em có việc nên xin phép về trước - Tuấn Nam.
- Ukm, mấy đứa về cẩn thận - Kelvin.
- Vào ăn cơm này Joy - Thiên Vũ

Nó nhí nhảnh chạy vào ăn cơm, ăn xong nó ngồi trên ghế sofa nhắm hờ mắt lại hai tay xoa hai vầng thái dương tỏ vẻ mệt mỏi.

- Em mệt lên phòng nghỉ đi, khi nào tới giờ anh gọi - Kelvin.
- Hai anh ngồi chơi em đi ngủ - Nó nháy mắt tinh nghịch.

— 5h —

- Joy dậy nào - Thiên Vũ lấy gối đánh vào người nó.
- Vâng - nó nhường mắt ngồi dậy.
- Em thay đồ nhanh đi, anh sẽ dẫn đi salon.- Kelvin dựa tường nó.
- Yes - Nó nói rồi bay thẳng vào VSCN

Thiên vũ và Kelvin mặc vest đen đơn giản nhưng vô cùng điển trai. Nó từ lầu bước xuống trâm trở.

- Anh Ker và Anh Vũ nhà ta đây sao - Nó trêu
- Thấy anh đẹp trai quá hả - Thiên Vũ vuốt tóc
- Thôi đi ông ơi, đi nhanh.- Kelvin đập tắt sự tự sướng của Thiên Vũ.

cả ba ra chiếc xe mui trần thân quen, chiếc xe chạy xé gió nó nhìn cảnh vật xung quanh

- Mới đi 3 tháng mà thay đổi rồi nhỉ - Nó nhận xét
- Cảnh vật không thay đổi, chỉ là con người thay đổi thôi - Kelvin.

Chiếc xe dừng lại trước một tiệm thời trang, Thiên Vũ và Kelvin bước xuống với bộ vest đen, nhân viên nữ trâm trở khen khôn nết lời.

- Làm cho cô ấy xinh như công chúa - Kelvin
- Anh nói quá làm em ngượng chết đi được - Nó vờ đổi.
- Hai anh sẽ khiến hần hối hận khi bỏ em - Thiên Vũ tay đặc lên vai nó **LIÊN TƯỢNG**.

Nó đi theo cô nhân viên vào trong..

Sau 1 tiếng 30 phút nó bước ra với cái váy đen bó sát người, tóc được uốn nhẹ phần đuôi rồi buộc cao, make-up nhạt tôn lên làn da trắng của nó trên người có vài món nữ trang đắt tiền

- Wow, Joy của anh đây sao - Kelvin trợn mắt.

- Kelvin tao sấp sặc máu mũi =...= - Thiên Vũ đứng không vững.
- Anh, anh.. hai anh làm quá không hà - Nó khoanh tay
- Đi thôi - Kelvin cốc đầu Thiên Vũ.

——- Khách Sạn Bách Gia ——-

Bữa tiệc được diễn ra ở tầng 20 của khách sạn. Nhìn thấy cảnh này rất giống lúc nó và hấn đính hôn, như khác có một chỗ là nhân vật chính không phải là nó, Nó khẽ nhếch môi cười khinh bỉ.

Lệ Quyên mặt chiếc váy ngắn hồng nhạt, tóc buộc lệch một bên, hấn chỉ Vest đen.

Thấy dáng nó đang đứng Lệ Quyên kéo tay hấn về phía nó. Nhưng không nhanh bằng nó.

- Chúc Hai Cậu Trăm Năm HẠNH PHÚC - Nó nhấn mạnh hai chữ cuối.
- Hai cậu hạnh phúc - Thiên Vũ và Kelvin đồng thanh.
- Cảm ơn ba cậu đến chung vui với tụ mình - Lệ Quyên xiết chặt tay hấn.

[Còn tâm trí chúc tớ hạnh phúc à - hấn]

Nó không quan tâm, đôi mắt băng cốc, hỏ phách nhìn chằm chằm vào hấn nhanh chóng liếc sang chỗ khác nó cầm ly rượu lắc lắc trên tay rồi uống nốt. Thiên Vũ và Kelvin thì chia ra nói chuyện làm ăn, Lệ Quyên đưa ly rượu vang đỏ về phía nó và Bách Dương, uống xong nó liền lấy ly khác đi về phía cửa kính trong suốt, tay không ngừng lắc rượu lâu lâu đưa lên môi nhấp một ngụm nhỏ, đôi mắt hỏ phách nhìn phía thành phố phồn hoa. Đôi mắt nó đột nhiên như muốn sụp xuống nó, không phải vì nó say, vì nó đang đau đầu, không biết vì sao dạo này nó hay choáng váng và đau đầu như búa bổ. Nó nhanh bỏ ly rượu đang uống dở trên tay chống đi tìm Kelvin. Kelvin đang đứng chung với Bách Dương và Lệ Quyên nó nhanh chạy lại, bước chân khập khễnh.

- Anh Ker em đau đầu quá - Nó.
- Em sao thế - Kelvin lay nó.
- Em không biết - nói xong nó gạt trên vai Kelvin.
- Để mình đưa em ấy về, nếu có gặp Thiên Vũ nhắn giúp tớ nhé - Kelvin bế nó ra xe.

Hấn không nói gì, chỉ biết nhìn theo bóng nó và Kelvin khuất dần.

[Hàn Thiên sao thế - Hấn]

44. Chương 44

Sáng 5h nó đã qua từng phòng lôi cổ Kelvin và Thiên Vũ thức dậy

- Ker thức dậy về Columbia - Nó lay người.
- Ồm..à anh thức đây, sao em đòi về sớm vậy,? - Kelvin trở mắt nhìn nó.
- Em muốn qua đó để học võ vậy thôi - nó nhún vai
- Ukm, em kêu Thiên Vũ đi anh vào VSCN. - Kelvin dụi mắt

Nó hí hửng qua phòng Thiên Vũ.

- Thiên Vũ - Nó lấy gối đập vào người Vũ.
- Sao, gì thế Joy - Thiên Vũ nói giọng ngái ngủ.
- Đi về Columbia nhanh đi anh - Nó lay.

- Ổ - Thiên Vũ ngồi dậy đi vào phòng VSCN.

(Công nhận bà Thiên ghê thật =...= kêu một tiếng là thức)

Nó hí hửng xuống phòng khách đợi hai ông anh,

- Nhanh Lên - Nó dùng chiêu hổ rầm.

Thiên Vũ và Kelvin vừa mặc áo vừa chạy xuống lầu (Thiên ác quá).

- Anh sợ em luôn rồi - Kelvin

- Đi nhanh - Nó

- Vâng, tiểu cô nương - Thiên Vũ đi ra xe.

—— Sân Bay Thành Phố ——

Hai anh chàng nhà ta bị nó phá giấc ngủ vừa lên máy bay thì ngủ như chết, nó ngồi quay qua quay lại cửa kính xem bầu trời trong xanh của buổi sáng, cơn đau đầu lại diễn ra, nó lấy hai tay xoa nhẹ vầng thái dương.

Sau 4 tiếng ngồi trên máy bay cuối cùng nó cũng về đến Columbia.

- Anh Ker muốn học võ học ở đâu - Nó lay ta Ker.

- Anh dạy em, - Kelvin vỗ vai nó.

- Được không đó - Nó liếc mắt nghi ngờ.

Kelvin lái xe đến căn cứ Bang Black roses, Căn cứ là nơi để các Vệ Sĩ được huấn luyện nghiêm khắc,

- Bang chủ - Các vệ sĩ gặp Kelvin đều gọi 2 chữ.

- Wjnn đâu, - Kelvin

- Anh kêu em? - Wjnn

- Từ giờ em sẽ dạy cho Joy các kĩ năng bắn súng và phi tiêu, cậu kêu Jun đến ngay - Kelvin.

- Vâng, - Wjnn đi ra ngoài.

Từ ngoài cửa chàng trai bước vào, đáng cực kì mem lỳ.

- Bang chủ gọi em - Jun

- Cậu sẽ đảm nhiệm dạy Joy học võ và tôi sẽ tiếp cậu - Kelvin

- Vâng Bang chủ. - Jun.

Ngày nào cũng vậy sao khi đi học xong, nó và Kelvin đều đến căn cứ để học học làm sát thủ. Người nó ngày nào tập xong người đầy vết thương nhưng nó không cần nhả gì hết, càng kêu Kelvin mạnh tay hơn,, Kelvin phải đau đầu vì sự ương bướng của nó.

- Hoàng Phong ơi chắc anh chết với Joy quá - Kelvin

- Sao thế - Hoàng phong.

- Em đang ở đâu ấy, anh cho xem - Kelvin.

- Đang ở nhà Bách Dương, - Hoàng Phong

- Gọi Video lại cho anh - Kelvin.

Tút...tút... Hoàng Phong tắt máy và gọi lại cho Kelvin. Kelvin đưa điện thoại về phía nó đang học võ,

Cách tượng đập vào mặt của Xuân Nhi, Bách Dương, Lệ Quyên, Tuấn Nam, Bảo Yến, Hoàng Phong, Minh Anh và Vỹ Kiệt là nó ” ĐẤU VẬT ” với tên vệ sĩ to con, người đầy vết thương nhưng nó không bỏ cuộc dù ngã bao nhiêu lần nó điều cổ gượng đứng lên.

- Trời...Trời - Xuân Nhi

- Kelvin sao anh không ngăn nó lại - Vỹ Kiệt nói.
- Có phóng vô cũng bị nó đá ra - Kelvin khóc ròng rã
- Hắn xem xong liền bỏ lên phòng, miệng lầm bầm
- Hàn Thiên cô là đồ ngu ngốc.

45. Chương 45

Nhiều lúc nó tập luyện bị thương đến nỗi phải vào bệnh viện, ở trong bệnh viện có một ngày thì nó lại nặng nề đòi về, làm Kevin và Thiên Vũ phải đau đầu vì nó.

Lâu lâu Kelvin bảo mấy tên vệ sĩ cho nó đánh thắng, mỗi lần Kelvin làm vậy nó đều biết hết, ánh mắt băng tảng nhìn liếc qua khiến Kelvin rùng mình lạnh sống lưng. Cơn đau đầu của nó thì cứ thay phiên nhau hành hạ nó, nó quyết định đi bệnh viện.

Vào bệnh viện nó phải khám tổng quát nào là thử máu, chụp X-quang vân..vân và mây mây. Nó lụi lụi trong bệnh viện cả ngày để lấy kết quả.

- Hàn Thiên là ai? - Cô y tá.
- Tôi - Nó.
- Mời cô vào phòng bác sĩ có tý việc - Y tá.

Trong lòng hiện giờ rất lo sợ về bệnh tình của nó, nó tự trấn an mình lại cùng với khuôn mặt băng cộc bước vào phòng bác sĩ.

- Đây là phần kết quả của cháu - Bác sĩ đưa nó xấp giấy.

Tay nó lật nhanh qua từng trang ” Kết Quả: Khối U ở Tủy sống lưng ”

- Khối u? - nó hỏi lại.
- Đúng, chỉ mới giai đoạn đầu thôi, mong cháu đến làm phẫu thuật ngay - bác sĩ.
- Có để lại di chứng hay gì không - Nó
- Vì khối u chèn trên dây thần kinh ở tủy nên có thể mất đi 1/3 kí ức - Bác Sĩ.
- cháu chưa muốn phẫu thuật bây giờ - nó
- Nếu vậy ta sẽ đưa thuốc giảm đau - Bác Sĩ.

Nó bước ra khỏi phòng bác sĩ khuôn mặt bất thần, nó bước nhanh ra khỏi bệnh viện đi về biệt thự,

[Tại sao mọi điều tồi tệ nhất lại đến với tôi chứ - Nó]

Về đến biệt thự, Kelvin ngồi trên ghế Sofa đọc báo, thấy nó bước đưa như người mất hồn liền chạy theo, tờ giấy xét nghiệm nó hất tay quăng lên bàn. Kelvin bước vào phòng nó, tờ giấy trên bàn có đều gì đó lạ lạ Kelvin cầm lên xem, Kelvin cũng rất Sock không thua nó.

- Cái này là sao - Kelvin lay nó.
- Là thể đó, anh đọc hiểu mà - Nó cúi đầu.
- Nhập viện liền cho anh - Kelvin kéo tay nó.
- Em không muốn, em còn nhiều chuyện chưa làm - Nó
- Vậy em muốn làm gì - Kelvin.

- 4 năm sao em sẽ làm phẫu thuật, bây giờ em muốn học làm sát thủ để không ai làm hại em được em phải mạnh mẽ, anh giúp em chứ - Nước mắt lăn trên má nó, những hạt trân châu đứt dây. (Ý nói nước mắt á =...=)

- Anh giúp em chứ - Nó nhìn Kelvin.

- Ukm anh sẽ giúp em - Kelvin.

- Bệnh tình của em anh không được kể cho bất kì ai - Nó

- Ủ. Anh hứa. Nó lấy ngón út ngéo vài ngón út của Kelvin.

Kelvin ra khỏi phòng nó để cho nó nghỉ ngơi, vì đã hứa với nó nên Kelvin không kể cho bất cứ ai, kể cả Thiên Vũ. Nó cố vui vẻ như hằng ngày để tránh Thiên Vũ và Kelvin lo lắng cho nó. Nó vẫn đến các cứ để tập như mỗi ngày, nhưng Kelvin chỉ cho nó tập 3 tiếng rồi về.

46. Chương 46

2 Năm Sau

Trong căn phòng bao trùm một màu đen, có vài ba tia ánh sáng mặt trời yếu ớt rọi vào làm căn phòng thêm mờ ảo. Nhưng vẫn nhìn thấy giữa phòng có ba cái ghế cao to được điêu khắc hoa văn sắc sảo nhưng không kém phần huyền bí, cái ghế chính giữa cao hơn so với hai cái còn lại. Kelvin ngồi trên đó, vẻ mặt lạnh lùng không kém phần ma mị, cái ghế bên tay trái là nó đang ngồi bất chân chữ Ngủ đôi mắt hổ phách nhắm hờ lại. Còn cái ghế bên tay phải là Thiên Vũ đang ngồi, tay cầm tách cafe nhâm nhi. Ba vị trí ngồi tượng trưng cho nó và Thiên Vũ là cánh tay đắc lực của Kelvin.

" Cạch " tiếng cửa phòng mở ra, phía sau là 5 tên côn đồ bụi bặm bị đánh đập tơi tả..

Quá Khứ..

Nó đến quán bar giải quyết một số chuyện của Bang, trên đường về nó bị 5 tên côn đồ vây quanh.

- Cô em đi đâu thế - Tên cầm đầu nói.

- Biến ngay khỏi mắt tao - Nó khuôn mặt lạnh đơ mắt hổ phách nhìn chằm chằm vào đám côn đồ.

- Mạnh miệng nhỉ, vào đánh nó cho tao - Hấn ra lện cho 4 tên đàn em.

- Hôm nay đụng lằm người rồi - Nó nhếch mép cười

5 tên côn đồ được nó ví là " Tép riu " cả chục tên vệ sĩ được Kelvin huấn luyện còn không nhằm nhò với nó, tên một tên hai... nhào vào bị nó đánh tơi tả. Tên cầm đầu kiêu ngạo nói.

- Mà biết tao là Bang nào không - Tên cầm đầu nói

- Quan Tâm? - nó

- Bang tao là Bang Tử Thần (Bang của Bách Dương) - Tên côn đồ ngạo mặt.

- Ô thế à, tao không ngờ bang đây lại huấn luyện mấy tên nào phẳng như mỳ - Nó vênh mặt, nó đập tên đó một cái ngát xỉu nhân sự.

- Alô, dẫn chúng về - Khuôn mặt lạnh như tiền.

Hiện Tại.

- Ai muốn " Chơi " tên này - Nó quay ánh mắt sát khí về tên cầm đầu.

- Em, thưa chị hai - Wjnn lên giọng, nó khuất tay ra hiệu lùi đi.

4 tên còn lại thì run lên...

- Tha....cho tôi - Tên côn đồ.

- Tha? Được thôi - Nó cầm trên tay 4 cái phi tiêu được tẩm độc quay sang Kelvin và Thiên Vũ.

- " Chơi " không,? - Nó đưa phi tiêu cho Kelvin.

Kelvin phóng tất 4 cái phi tiêu nhưng đều không trúng, vì Kelvin cố ý làm vậy.

- Anh phóng tệ vậy - Nó nhìn 4 cái phi tiêu dính vào bê tông.

Nó lấy từ túi ra 4 lon Tăng lực và 3 gói thuốc bao gồm (Thuốc ngủ, thuốc lắc, và thuốc kích thích) gã đều đổ vào 4 lon tăng lực rồi đi về phía 4 tên côn đồ.

- Làm ơn tha cho chúng tôi, - Một tên côn đồ lên tiếng, cùng lúc đó Wjnn đưa tên cầm đầu vào, mắt nhem nhuốc máu.

Nó đưa 4 lon nước ra trước mặt đám côn đồ.

- Uống hết tao thả - nó

4 tên cầm lon nước uống hết, nói thật là rất là khó uống, uống xong cả 5 bất tỉnh nhân sự, nó ra hiệu đem chúng ném ra đường. Thiên Vũ và Kelvin không có gì gọi là ngạc nhiên trước trò chơi của nó, vì nhiều tên bị nó làm thảm hại hơn.

- Em thả chúng dễ dàng vậy à, Joy của anh đâu mất rồi - Kelvin nói có chút thất vọng.

- Nó là người bang của BÁCH DƯƠNG - nó nhấn mạnh

- Anh hiểu ý em rồi - Thiên Vũ.

- Em định về việt nam không - Kelvin

- Em định không về - Nó

- Kelvin cậu định giao quán bar cho Joy à - Thiên Vũ

- Ukm, tớ tính về giải quyết một số chuyện - Kelvin.

- Vậy thì về - Nó.

Nó lấy được bằng cấp hạng A ngành Quản Lý Kinh Doanh, nó được ba mẹ giao cái chức Giám Đốc của tập đoàn Hàn Gia.

Sau hai năm được huấn luyện nó là đàn chị trong bang Black Roses, là tay phải đắc lực của Kelvin. Nó hiện đang quản lý 2 Quán Bar lớn ở Việt Nam do Kelvin giao lại. Và trong tay nó hiện đang có 300 tên vệ sĩ được chính tay nó và Kelvin huấn luyện trong 500 tên chỉ đạt được 300 tên đủ năng lực.

47. Chương 47

Cả ba người lên con mui trần về biệt thự chuẩn bị hành lý về việt nam,

- Anh Ker em muốn cho người của em về Việt Nam - Nó

- Em có đùa không vậy =...= 300 người về cho phá sản - Kelvin trố mắt.
- Em lo phí máy bay - Nó.
- Tùy Em - Thiên Vũ.

Nó gọi cho vệ sĩ thân cận của nó báo cho các người khác về chuẩn bị hành lý.

Nó về biệt thự chỉ lấy vồn vện vài bộ đồ và đồ dùng cá nhân rồi đi ra sân bay.

- Anh Ker em muốn đi làm tóc cho nó khác tý - Nó nhìn Kelvin hì chớp mắt
- Ukm, - Kelvin dừng xe tại một tiệm làm tóc lớn,
- Chào quý khách - cô nhân viên
- Nhuộm tóc màu đỏ nhạt cho tôi - Nó nói.

1 tiếng ngồi ngửi mùi thuốc nhuộm khó chịu vô cùng, nó bước ra với mái tóc màu đỏ làm Kelvin và Thiên Vũ không khỏi xúng người.

- Đi thôi, hai anh muốn trễ à - Nó
- À..ờ đi thôi - Kelvin giục

Ở sân bay nhìn sơ qua toàn là tảng băng vest đen, thấy nó Kelvin và Thiên Vũ tới liền cúi đầu chào rồi lần lượt đi xét vé rồi lên máy bay trở về Việt Nam.

Về phần Bách Dương hẳn được thừa kế tập đoàn Bách Gia, Bang Tử Thần ngày càng đi xuống các bang khác có thể đánh sập bất cứ lúc nào.

Hắn đang ngồi trên ghế sofa mắt dán vào cái laptop lo chuyện của công ty.

* Reng.....Reng..*

- Alô, đại ca em bị con bé Sahara (*) bang Black roses tra tấn, giờ nó đang bay về Việt Nam - Tên cầm đầu.
- Địa điểm? - Hắn
- Quán Bar World Night - Tên cầm đầu.
- Ok - Hắn.

Đạo gần đây hẳn thường đi War khi bang nào đụng tới đàn em của hắn.

— Sân Bay Thành Phố —

Khi đến Việt Nam nó và hai anh nuôi đi trước phía sau một đội vệ sĩ làm người trong sân bay hoảng hồn, nó mái tóc đỏ nhạt, khuôn mặt baby lạnh như tiền không tí cảm xúc, nhưng có nhiều chàng mê mẩn nhìn theo không chớp mắt.

Về đến Việt Nam nó về thẳng biệt thự của Kelvin. Còn vệ sĩ thì nó cho về Bang để nghỉ ngơi chỉ còn 2 tên đi theo nó.

- Joy nghỉ ngơi tý đi rồi anh dẫn đến bar - Kelvin.
- Ukm, - nó đi thẳng lên lầu vừa lên giường nó đã mơ màng ngủ.
- Hắn thì đi gọi cho Tuấn Nam Vỹ Kiệt và Xuân Nhi đến quán bar World Night.
- Có chuyện gì - Tuấn Nam.
- Tối nay đến quán bar World Night phá một bữa - Hắn
- Chắc chứ - Xuân Nhi.

- Ukm, Có đứa mới báo nó bị đánh bên Columbia - Hấn.

- Đi thì đi, lâu quá không phá - Võ Kiệt.

Ba và Dì hấn vừa đi công tác về tới nhà, Lệ Quyên từ trên phòng chạy ra vờ làm " Vợ hiền dâu thảo " xách vali tiếp dì hấn.

- Ba và Dì mới về - Lệ Quyên.

- Chào hai bác - Tuấn Nam và Võ Kiệt đồng thanh.

- Chào hai cháu, vào ăn cơm chung cho vui - Ba hấn.

- Xin phép hai bác cháu về có việc bận - Tuấn Nam kéo Võ Kiệt đi.

- PaPa có mua quà cho con không - Xuân Nhi

- Không - Dì hấn

- Ba và Dì vào ăn cơm - Lệ Quyên.

Bữa cơm lúc nào Dì hấn cũng nói khờ thúc Hấn và Lệ Quyên cưới nhau để có cháu bồng nhưng hấn không đồng ý, làm Lệ Quyên buồn thê thảm.

———— 6h ————

Tại quán bar World Night.

- Anh Bảo - Quân là quản lý quán

- Từ giờ Sahra sẽ chủ quán bar này, nhớ đấy - Kelvin.

- Vâng - Quân

- Chào chị, em là Quân. - Quân cúi người

- Đi vào trong ngồi đi - Thiên Vũ.

Lúc này cả nhóm Bách Dương, Xuân Nhi Tuấn Nam và Võ Kiệt đang đi vào quán bar.

- Chủ quán này là ai - Hấn hét lớn.

Quân nhanh chóng chạy vào phòng V.I.P kêu nó.

- Chị hai có người quây quán - Quân thở dốc

Cả ba người nó, Kelvin và Thiên Vũ bước ra sảnh.

- Là tôi - Nó lên tiếng, đôi mắt hổ phách nhìn thẳng vào hấn.

- Chủ Tịch Bách lâu quá không gặp - Nó nói kèm chút mỉa mai.

- Cô là....Hàn Thiên phải không - Xuân Nhi ấp úng.

- Hàn Thiên? - Nó giả ngơ.

- Vào vấn đề chính đi - Nó.

- Sao cô đánh đàn em của tôi - Hấn.

- Đơn giản " Tôi Thích " - Nó mặt lạnh như tiền nói.

- Nếu anh muốn phá quán đừng trách tôi không khách sáo - Nó nhún vai.

- Joy.. vào trong thôi - Kelvin nủi tay nó.

- Joy? Chắc chắn cô là Hàn Thiên rồi - Tuấn Nam lên tiếng.

- Phải - Nó nhìn Tuấn Nam.

- Nhưng bây giờ thì không - nó nói tiếp.

- Vậy Sahra là ai - Hấn.
- Tôi - Nó nhếch môi
- Mà khác rồi, - Xuân Nhi nói giọng thất vọng.
- Thôi mọi người vào phòng ngồi đi - Thiên Vũ làm tắt không khí căng thẳng

48. Chương 48

Cả 7 người vào phòng V.I.P, nó không quên kêu Quân mang vào một chai rượu vang đỏ.

Nó ngồi dựa lưng trên ghế, khí phách của một người đàn chị, mặt không biểu hiện cảm xúc vẫn lạnh như tiền, tay lắc lắc ly rượu hồi lâu rồi đưa lên miệng nhấp một ngụm. Không khí trong phòng không ai nói lời nào, tiếng Kelvin vang lên phá vỡ bầu không khí im lặng.

- Mai đi chơi công viên nước đi - Kelvin sáng mắt
- KHÔNG-HỨNG-THỨ - Nó nói tay vẫn lắc ly rượu. (Không phải không muốn đi là vì nó sợ trái tim nó lại lệch nhịp nhớ lại cái quá khứ đầy hạnh phúc của nó và hấn)
- Vậy em muốn đi đâu - Thiên Vũ nghiêng đầu.
- Ở nhà Ngủ Khỏe - Nó tắt cả thao nước lạnh vào mặt Kelvin và Thiên Vũ.

Bất chợt cơn đau đầu lại diễn ra, nó cố với tay ra hiệu cho Kelvin, hiểu ý Kelvin lấy từ túi áo ra hộp thuốc nhỏ lấy ra hai viên rồi nhét vào tay nó. Dù có nhanh đến cỡ nào cũng không qua khỏi tầm mắt của hấn.

- Hấn Thiên bị gì thế - Hấn chao mày
- Chỉ bị.. bệnh bình thường thôi - Kelvin đỡ lời.
- * Reng...reng...reng * chuông điện thoại nó vang lên.

- Alô - Nó
- Bang có chuyện rồi chị ạ - Wjnn hốt hãi

Nó tắt máy chỉ nói gọn hai chữ mà súc tích: - Đi Thôi.

Nó rồi nó bước chân ra hướng về cửa phòng, Kelvin và Thiên Vũ chạy theo. Bỏ lại 4 con nai vàng ngơ ngác.

- Chuyện gì thế - Kelvin lo lắng.
- Bang Hắc Bạch khiêu chiến - Nó nói.
- Vậy cho nó biết mặt - Thiên Vũ.
- Địa điểm ở khu sau nông trường - Nó.

Cả ba vào một căn phòng ngầm trong quán Bar để thay đồ và mang theo vũ khí.

——- Tại Sau Nông Trường ——

Nó, Thiên Vũ và Kelvin đi cùng 100 đàn em ra điểm hẹn.

Đứng trước mặt nó là tên côn đồ bị nó hành hạ lúc bên Columbia, và 200 tên côn đồ khác thuộc Bang Hắc Bạch.

- Công nhận con chuột cống nhà người cũng biết khôn nhỉ - Nó nhếch mép.
- Bang Tử Thần đang đi xuống đại gì mà ngồi yên chờ chết - Tên côn đồ.
- Có việc gì vào thẳng vấn đề - Kelvin mắt kiem chế.

- Đơn giản, tao phải giết chết cô ta để trả thù cho 4 thằng đàn em của tôi - Tên đó mắt hình viên đạn nhìn chăm chăm vào nó.

- Tiến lên - Hắn ra lệnh cho 200 tên đàn em, bên nó cũng không chịu bị lép vế mà cùng xông lên. Mỗi phát đạn nó bắn ra là một tên khuy xuống. Kelvin và Thiên Vũ cũng chẳng kém gì nó. Sao 15 phút tất cả người bên Bang Hắc Bạch lần lượt ngã xuống kể cả tên cầm đầu cũng bị đánh tới tã qua lá hẹ. Nhân lúc Kelvin không đề phòng tên cầm đầu lấy với lấy cây súng gần đó nhắm và Kelvin.

* Đoàn * Tiếng súng vang lên, Kelvin quay người lại nó đang ôm bụng đầy máu nó cố vươn người nhắm vào tên đó bắn trúng đầu, tên đó nằm xuống chết vô nhân sự.

Kelvin liền thu binh gấp rút chở nó về bang để lấy đạn.

Đối với nó lấy đạn chẳng đau bằng cái lúc Bách Dương tán nó, ở Columbia trong 2 năm tập luyện nó đã ” ăn ” hơn 10 viên.

Ở bang vì thuộc thế giới ngầm Mafia nên trong bang có 5 người đảm nhận nhiệm vụ chữa trị các vết thương.

Dao khi băng bó vết thương xong nó ngủ thiếp đi có lẽ vì mất nhiều máu và mệt.

Thông tin bang Hắc Bạch chương sao sẽ lộ

49. Chương 49

* Xoãn * Tiếng ly thủy tinh đổ vỡ

- Lũ ngu, tốn 200 người của bang mà làm del ra đám ôn gì hết, toàn lũ vô dụng - Lệ Quyên hét lên.

- Nhưng con nhỏ Sahara nó bị trúng một phát đạn - Tên đàn em rung rẩy

- Tao muốn nó chết, mày hiểu không - Lệ Quyên trừng mắt.

- Vậy em sẽ ám sát nó - Tên đàn em cuối đầu không dám nhìn.

- Nếu lần này thất bại, tao cho mày về với đất mẹ - Lệ Quyên bắt chân chữ Ngủ ngồi trên ghế.

Nó đang nằm mê mang, chợt chuông điện thoại vang lên.

- Giám đốc công ty có một số chuyện chờ cô đến xử lý - Trợ lý.

- Ừ tôi đến ngay - Nó cố ngồi dậy.

- Ô, em chưa khỏe định đi đâu đấy - Kelvin đỡ nó.

- Công ty có chút chuyện cần em giải quyết - Nó.

- Để em đi một mình anh không yên tâm - Kelvin nói.

- Vậy em sẽ bảo vệ sĩ đi cùng - Nó.

- Ukm - Kelvin.

Nó và 4 tên vệ sĩ ra chiếc Audi phóng nhanh đến công ty. Bước đi nó chậm chạp vết thương ở bụng cứ vô tư rỉ máu. Nó lên phòng giám đốc giải quyết các dự án, hợp đồng, nửa tiếng sau nó đã làm hoàn thành đưa cho trợ lý và về bang.

Mọi chuyện tưởng chừng như im xuôi, nó vừa bước ra xe thì có khoảng chừng 20 tên côn đồ vây quanh nó.

[Đúng là lũ hèn hạ, bà mà del trúng đạn là bây tôi đời - Nó trách thầm trong bụng]

4 tên vệ sĩ được gọi là ưu tú nhất của nó xông lên vì đang ngoài phổ nếu dùng súng sẽ bắn vào người vô tội nên nó dùng phi tiêu tẩm độc (Súng với cái đó có khác gì đầu chị xuôi =...=)

Không ngờ nha, phi tiêu nó ném chuẩn không dư không thừa từng tên ngã xuống, có một tên tính đâm lên sau lưng, tai của nó rất thính, tên đó vừa bước tới nó xoay người đập tên đó một phát cực mạnh, làm tên đó bay ra xa, máu từ miệng chảy ra loang lổ, xử lý xong 20 tên vết thương của nó máu không rỉ nữa mà tuôn ra bọn vệ sĩ hết hoảng chờ nó về bang, lần này vết thương bị chấn động mạnh rách một khoảng khá dài nên phải khâu lại 5 mũi (Chắc sưng lắm @@).

Lệ Quyên thất bại thảm hại, há dốc mồm, nuôi cục tức trong lòng,

* Đoàn * Tiếng súng vang lên tất cả 10 tên đang đứng trong phòng canh gác lần lượt ngã xuống nên đất lạnh. Nụ cười nham hiểm hiện trên môi Lệ Quyên.

Từ khi nó về nước, Bách Dương cả ngày không nói một câu với cô, làm cho nỗi thù của nhỏ với nó càng ngày càng tăng lên, Lệ Quyên quyết định hoạt động bang lại để đối phó với nó, và nhất tâm giết chết nó cho bằng được để loại bỏ cái gai trong mắt.

50. Chương 50

Lệ Quyên chuẩn bị cho bộ phim của mình, phá các vụ làm ăn của công ty Kelvin để Kelvin và Thiên Vũ về Columbia, vì nó còn bị thương nên cả hai không cho nó hay mà lẳng lặng đi.

Nó đang làm việc tại công ty, trợ lý bước vào đưa nó một lá thư ” Lâm Hoàng Gia Bảo và Lâm Thiên Vũ đang trong tay bọn tao, muốn cứu thì đến ngôi nhà hoang trên núi QQR vào 3h chiều nay. Nhớ CHỈ ĐI MỘT MÌNH ” Đọc xong lá thư nó cảm thấy có điều gì đó bất thường, một nửa muốn đi một nửa không, nếu Kelvin và Thiên Vũ bị bắt thật rồi sao? Nếu không đến thì hai ông cụ non đó bảo mình ” ẮN CHÁO ĐÁ BÁT, QUA CẦU RÚT VẮNG ” Vậy mình đâu còn mặt mũi nhìn hai ông anh, đâu còn tư cách dạy dỗ đàn em đâu còn tư cách làm đàn chị ;_;. Haizzz sao 30 phút chiến tranh ttanh trong đầu, nó quyết định chiều nay sẽ đến ngôi nhà hoang.

1h Lệ Quyên đợi Bách Dương đến công ty rồi lấy xe lên ngôi nhà hoang trên núi, trong điện thoại còn có đoạn băng ghi âm được chỉnh sửa cực kì khéo léo, nghe sơ qua thì ai cũng tin chắc đó là sự thật. Lệ Quyên cùng 20 tên đàn em lên ngôi nhà hoang dựng hiện trường giả, Lệ Quyên hy sinh bản thân cho đàn em đánh. Ha.ha kì này mấy tên vệ sĩ trả được thù rồi, từng tên vệ sĩ dùng roi da đánh mạnh vào người Lệ Quyên đến mức rớm máu, mặt thì chịu hai cái tát của tên vệ sĩ to con.

————— 3h —————

Nó lấy chiếc Audi chạy thẳng đến khu núi ở ngôi nhà hoang, Lệ Quyên liền gửi tin nhắn cho hân: Anh cứu em, em bị Hàn Thiên bắt, khu núi QQR, em sợ lắm (Nghe cảm động không đọc giả =...=).

Nhận được tin Bách Dương liền lấy con BMW chạy lên khu nhà hoang QQR.

Nó đã đến nơi, vì đường núi không thể chạy xe lên nó đành đi bộ lên, xung quanh ngôi nhà chẳng có ai cả, nó đi một vòng một bóng ma cũng không có.

Vừa lúc đó hân đã đến nơi đã thấy chiếc Audi của nó liền nổi máu lên, hân chạy như một con hổ bị bỏ đói mấy ngày.

Nó tìm thấy căn phòng liền đi vào, bên trong là Lệ Quyên, nó cũng ngạc nhiên lắm, nó lấy tay lay người Lệ Quyên, bóng hân vừa xuất hiện Lệ Quyên giả vờ khóc lóc thảm thiết van xin nó.

- Hàn Thiên, xin cô đừng giết tôi - Lệ Quyên.

Nó thấy ánh mắt của Lệ Quyên cứ nhìn về phía cửa nên xoay đầu lại xem, Bách Dương đang đứng trước cửa chạy thẳng về phía nó, giơ tay tấn mạnh vào má nó, làm nó chao đảo té khụy xuống nền đất lạnh, khoe môi có chất lỏng tanh nồng nặc đang chảy xuống, nó lấy tay quẹt nhẹ đi rồi từ từ đứng lên.

Lệ Quyên thì tiếp tục với nghề diễn viên của mình.

- Bách Dương em sợ lắm,.. hức...hức - Lệ Quyên.

Hắn bước về phía Lệ Quyên bế lên, tay Lệ Quyên vòng qua cổ hắn, đầu dựa vào vai hắn khóc, nhưng môi lại cười.

[Không uống công mình chịu cho mấy tên vệ sĩ đó đánh nhĩ - Lệ Quyên]

- Tôi cấm cô đụng vào cô ấy, nhất định tôi không tha cho cô đâu - Hắn hét lớn vào mặt nó.

- Diễn tốt lắm - Nó nhếch môi hai tay vỗ bốp bốp. Nó ngược mặt nhìn lên trần nhà để kìm giọt nước mắt sắp rơi. Một lần nữa nó bị hắn đánh mà không hiểu lý do. Nó ôm cái má đỏ ửng đỏ in 5 ngón tay. Bước ra khỏi cửa định ra xe về, 20 tên đàn em từ phía khu rừng bước ra.

- À, đang ngứa tay, đang muốn có người đấm bốp à - Nó nhếch môi.

20 tên xông lên, nó lấy từ thắt lưng cây súng được dự phòng sẵn 20 phát 20 tên về với đất mẹ, khuôn mặt nó lạnh như tiền bước ra khỏi khu rừng lên xe về.

Có ai tội cho nữ chính không?

51. Chương 51

Nó đi về biệt thự, sai người mua 5 chai rượu vang mạnh đem vào phòng. Nó ngồi ở góc tối trong phòng nó ôm cái má hai lần bị hắn tát, một lực tát mạnh nhất, nghĩ đến nó lắc đầu cầm ngay chai rượu tu hết. Rồi nó chột cười, tại sao hai năm rồi nó vẫn chưa quên được hắn, bây giờ hắn đã sắp có vợ, lưu luyến làm gì, không phải cô đã cố tập luyện cho mình chớ nên mạnh mẽ sao, nó tự dặn lòng mình chỉ được đại tình vì hắn hôm nay, ngày mai nó sẽ trở về với một đứa con gái trên Sahsa mạnh mẽ, nhấn tâm độc ác, lạnh lùng trong cái thể ma mị đã bước chân vào là không bao giờ có đường thoát ra ngoài ” Chết ”.

Càng nghĩ nụ cười nó liền hiện trên môi, nụ cười của sự đau khổ, khinh bỉ chính bản thân 1 chai, 2 chai, 3 chai, 4 chai, 5 chai nó lần lượt uống hết uống say để mang theo nỗi đau của nó bay mất, nhưng càng uống tim nó càng đau,.

Về phía Lệ Quyên sau khi được hắn cứu về, thì được chăm sóc khiến Lệ Quyên vô cùng hài lòng, không dừng ở đó, Lệ Quyên cho hắn nghe cái ghi âm được chỉnh sửa hoàn hảo.

Nội Dung: Lệ Quyên tôi sẽ không tha mạng cô đâu, tôi sẽ dành Bách Dương từ tay cô, nếu tôi không có anh ấy, tôi sẵn sàng giết chết cô và hắn.

Nghe xong Bách Dương dùng dùng sát khí quyết định gửi thư KHIÊU CHIẾN với bang Black roses. Một là chết hai là sống.

Nó nằm rũ rượu dưới sàn nhà, phòng nồng nặc mùi rượu, Wjnn cầm lá thư thách đấu hốt hải chạy lên phòng nó nhưng không có động tĩnh gì đành xuống phòng mượn quần gia chìa khóa dự phòng.

Wjnn vào phòng mùi rượu nồng đến khó chịu, đi lại lay người nó thì nó đang nóng như lửa, Wjnn kê sốc nó lên lái xe chạy vào bệnh viện.

Wjnn đành đến chỗ hẹn để xử lý việc thách đấu,

- À, Bang chủ bang Tử Thần đây à, - Wjnn lạnh như tiền nhìn Bách Dương

- Tôi muốn gặp HÀN THIÊN - Bách Dương nhấn mạnh tên nó

- Chị hai đang trong bệnh viện cấp cứu, - Wjnn hơi phảng nộ. Nói xong Wjnn bỏ đi.

- Anh tìm tôi - Nó vang giọng, Wjnn chạy lại đỡ nó.

- Chị hai, chị đang không khỏe mà - Wjnn lo lắng.

- Anh muốn giết tôi chứ gì? Tôi cho anh bắn một phát súng, bắn xong một là tôi chết, hai là tôi qua khỏi, chúng ta coi như không quen biết - Nó đưa cây súng về phía Bách Dương.

- Chị hai, chị điên rồi à, chị có mệnh hệ gì em sống không yên với bang chủ đâu - Wjnn giật cây súng lại.

* Đoàn * Tiếng súng vang lên, Nó giật mình quay lại phía Wjnn, Wjnn khụy xuống ôm ngực trái ngất đi, máu loang lổ.

Tiếng súng không phải hấn bắn, mà là tên đàn em của Lệ Quyên chà trộn và ám sát nó, Nó chùng mắt.

- BÁCH DƯƠNG BANG BLACK RoSES VÀ BANG TỬ THẦN KHÔNG ĐỘI TRỜI CHUNG - nó hét lớn.

Wjnn sốc nó chở vào bệnh viện, Bách Dương quay lại chữa súng thẳng và tên vệ sĩ nổ súng làm tên đó chết ngay tại chỗ.

52. Chương 52

Nó định đưa Wjnn đến bệnh viện nhưng Wjnn cứ đòi về bang, đành tôn trọng ý kiến người bị thương vậy. Nó vừa đỡ Wjnn đi tới cửa thì Quang và Tiến (2 người trong nhóm trị thương) đi ra đưa đi lấy đạn, haizz không biết tên Bách Dương hấn có điên không, một băng Tử Thần yếu thế lại đi đối đầu với Black Roses, càng nghĩ nó càng nóng, nó nhất định sẽ không tha cho hấn.

Nó quyết định đi về quán bar uống vài ly rượu cho đỡ tức, nó lấy con audi chạy thẳng đến quán bar World Night. Vào quán mọi thứ vẫn bình thường nó đi về bàn pha chế ngồi, vì nó đi một mình vào phòng vip thì ngọt ngọt lắm.

- Chị dùng gì - Quân lễ phép hỏi.

- Vang đỏ - Nó lạnh đáp

Quân đi lấy rượu cho nó, nó nhìn xung quanh khen thầm ” Ker công nhận quản lý tốt nhỉ ”. Quân bước ra cùng chai rượu và cái ly. Quân mở nắp chai rượu rót vào ly nó một lượng chưa tới nửa ly. Nó cầm ly rượu trên tay, vẫn thói quen cũ, tay cầm ly rượu lắc nhẹ lâu lâu đưa lên môi nhấp một ngụm, nó đang hưởng thụ ly rượu vang thì 5 tên tiến lại phía nó, Quân tính can thiệp nhưng bị nó ra dấu im lặng.

- Cô em, sao ngồi buồn vậy, đi chơi với bọn anh đi rồi em sẽ hết buồn - tên đứng đầu.

- Biến - Nó phát ra tiếng lạnh lùng, đôi mắt màu hổ phách nhìn chằm vào tên đó, Quân đang đứng nhìn mà lạnh cả sống lưng.

- Mạnh miệng nhỉ? Rượu mời không uống mà muốn uống rượu phạt - Tên đó lấy tay nâng cằm nó lên.

- Bỏ cái tay dơ bẩn mày ra khỏi người tao - Nó cầm tay tên côn đồ bẻ ngược ra sao làm hấn la í ớ.

- Mày ngon lắm - Vừa nói hấn bước ra cửa về.

- Chặn chúng lại, đem về bang - Nó ra lệnh cho hai tên vệ sĩ trước cửa.

5 tên bị hai tên vệ sĩ đánh bất tỉnh nhân sự rồi đưa về bang nhốt cẩn thận. Nó lại ngồi vào bàn tiếp tục làm bạn với chai rượu, mọi người xung quanh nhìn nó với ánh mắt nể phục.

Nó lấy con audi về bang, mua theo là thuốc kích thích và một vào thứ khác để ” Chơi ” với 5 tên kia. Nó vừa chạy xe vào một tên vệ sĩ cúi đầu xuống nói nhỏ vào tai nó, nó đưa xe cho tên vệ sĩ đem cất và bước về phòng đãi khách của bang.

- Ngọn gió nào đưa Bang Chủ Bang Tử Thần tìm tôi thế - Nó đi lại phía ghế sofa ngồi xuống bắt chân chữ Ngũ.

- Sao lại bắt người của tôi - Hấn đan xen hai tay với nhau.

- Cái đó anh không cần biết, không phải anh cũng vừa bị thương người của tôi à - nó nhún vai.

- Muốn xem tự nó kết cục như thế nào thì đi theo tôi - Nó cười nhếch mép.

Nó và hấn đi vào căn hầm của bang, phía dưới là nơi giam giữ những người không biết điều đụng vào nó mà đặc tội nên bị bắt giữ và một số thành phần ” Phản Loạn ”,, mùi hôi mốc đến khó chịu, không khí lạnh hấn ra bao trùm là một màu đen.

Nó đứng trước cửa của 5 tên gặp nó trong quán bar nó ra hiệu dẫn 5 tên đó ra sảnh để ” chơi ” đùa một tý.

Nó ngồi trên cái ghế vị trí của mình, hai chân gát lên bàn, tay vẫn là ly rượu vang đỏ. Lần này nó không dùng phi tiêu, mà nó cho uống trực tiếp thuốc kích thích, 5 tên sau khi bị độc được chiếm hữu lấy cơ thể, vằm giác như bay trên 10 tầng mây, rồi thảng tay tiễn đưa đến tây thiên. Hấn không nói gì chỉ trơ mắt nhìn nó, bây giờ nó đã khác rồi, nụ cười biến chất trở nên nham hiểm, khuôn mặt lạnh, băng cốc.

- Nếu anh muốn giết tôi thì cứ gọi thư, tôi chưa tính sổ vụ anh bắn Wjnn - Nó vẫy tay, hai tên to con thu dọn tàn cuộc của nó đưa 5 cái xác ra ngoài.

- Cô không còn là Hàn Thiên mà tôi từng yêu - Hấn.

- Ôi, No nói vậy tội tôi quá, đừng nói chữ ” YÊU ” với tôi - Nó lấy tay xoa hai vầng thái dương.

- À đúng rồi bây giờ cô là Sahra là một sát thủ trong thế giới ngầm chứ không phải Hàn Thiên hiền lành, yếu đuối - Hấn nhếch môi.

- Đúng rồi, Con Hàn Thiên của ngày trước yêu anh, rồi chỉ nhận được cái ” TẮT ” khi chẳng làm gì sai - Nó bật cười.

- Tiễn Khách - Nó nói câu ngắn gọn xút tích nhẹ nhưng vô cùng lạnh lùng. Nếu nó không đuổi hấn đi chắc nước mắt nó lại rơi trong vô thức nữa quá. Tiếng vừa dứt vệ sĩ đi về phía hấn ra dấu ” Mời đi cho ”.

Bóng hấn vừa khuất nó ngược mặt lên trần nhà, nuốt nước mắt trôi ngược vào tim. Nó với tay lấy cái ví lấy thuốc uống vào, vì nó lại đau đầu, bây giờ cứ nửa tiếng hay một tiếng thì cơn đau đầu cứ ập tới thường xuyên hơn, nhiều khi nó cảm thấy mình sắp gục ngã mất

53. Chương 53

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Nó ngồi nghỉ vài phút rồi cũng bước đi quan phòng của Wjnn.

Thấy bóng nó đang bước vào Wjnn gượng dậy chào nó

- Chị hai

- Cậu đang bị thương nằm xuống đi - Nó

- Sao chị ngốc vậy - Wjnn mắng yêu nó.

- Người ngốc mới là cậu đây, ở đâu nhào vào đỡ hộ tôi - Nó vẫn bình thản đáp.

- Nếu em để chị bị thương anh Kelvin vs Vũ giết em chết - Wjnn cười trù.

- Thôi, cậu nghỉ ngơi đi - Nói xong nó bước ra phòng.

Ở một nơi nào đó.

- Tức chết thật mà, ở đâu có thằng làm kìa đã cảm mũi - Lệ Quyên với ly nước vỡ tan tành.

- Em nghe nói Black Roses quyết định đấu với Tử Thần - Tên đàn em.

- Vậy à, chuẩn bị chết là vừa Hàn Thiên - Lệ Quyên cười nhếch môi.

- Alo, Joy à Anh đang trên đường về biệt thự về nhanh đi - Kelvin nói qua điện thoại.

- Vâng, em cũng vừa về tới - Nó.

10 phút sau xe của Kelvin từ từ lăn bánh vào sân của biệt thự. Kelvin bước xuống xe đi về phía ghế sofa nó đang ngồi.

- Chuyện gì thế, anh Vũ đâu - Nó.

- Vũ còn ở Columbia, anh đã điều tra ra người nắm bang Hắc Bạch - Kelvin

- Là ai? - Nó.

- Lệ Quyên, hôn thê của Bách Dương - Kelvin.

- Cũng gọn nhỉ - Nó cười nhếch môi.

- Ở đây càng lâu em sẽ nguy hiểm, về Columbia nhanh đi - Kelvin lo lắng.

- Chưa xong việc em không chết được đâu - Nó lấy tay xoa hai vầng thái dương.

- Em làm gì? - Kelvin.

- Đánh sập hai bang Tử Thần và Hắc Bạch - Nó vẫn thản nhiên.

- Em chắc chứ, hai bang hợp lại mình chỉ chiếm 20% chiến thắng - Kelvin đan xen tay nhau.

- Thì họ cũng chung một mục đích thôi - Nó.

- Mục đích? - Kelvin vẫn chưa hiểu ý.

- GIẾT CHẾT EM - Nó nhấn mạnh.

- Vậy em càng phải về Columbia - Kelvin cương quyết.

- Chưa biết được - Nó nhún vai.

- Đã hơn 2 năm rồi đó, em không lo bệnh tình của em à - Kelvin.

- Kệ, tới đâu thì tới - Nói rồi nó thản thờng lên lầu.

Kelvin nói chuyện với nó xong liền lấy xe đi gặp hấn.

- Phong em hẹn Bách Dương ra nhà hàng âu nói chuyện với anh tỳ - Kelvin.

- Ôke - Hoàng Phong.

—— Tại Nhà Hàng Âu ——

- 2 vợ chồng son cậu quyết định đối đầu với Joy sao - Kelvin tay cầm ly rượu vang đỏ nhắm một ngụm.

- Lệ Quyên cô ấy có liên quan - Hấn thản nhiên.

- Cậu không biết gì à - Kelvin nhún vai cười.

- Lệ Quyên là bang chủ Hắc Bạch, cô ấy ba lần bảy lượt định ám sát nó ở 2 năm trước, 2 năm sau vẫn vậy - Kelvin nhún vai bất mãn.

- Không phải cô ấy đã đòi giết tôi và Lệ Quyên sao - Hấn nhún vai cười khinh bỉ.

- Cậu có bằng chứng - Kelvin.

Hắn đưa cho Kelvin cái ghi âm mà Lệ Quyên đưa cho hắn. Nghe xong Kelvin run vai cười sặc sụa.

- Có gì để anh cười à - Hắn chao mày.
- Sửa không tệ nhỉ - Kelvin.
- Ý anh là sao? - Hắn vẫn chưa hiểu.
- Cái này đã bị sửa. Để tôi khôi phục bản gốc - Kelvin lấy điện thoại send qua cho Vũ....

54. Chương 54

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Chương 52.

Thiên Vũ đang cúi đầu vào cái laptop trượt có điện thoại vang lên.

- Alo, kìm tôi có gì không ông tướng - Vũ.
- Mới Send cái ghi âm qua đó, khôi phục bản gốc gửi qua nhanh - Kelvin nói như ra lệnh.
- Cái thằng này, tao đang cúi đầu vào công việc có rảnh đâu, nghỉ đi - Vũ cáu.
- Tội cho Joy quá, có thằng anh nhờ del được - Kelvin than thở.
- Thôi.. thôi tao làm ngay đây - Thiên Vũ nói xong cúp máy. Kelvin thì ngồi cười tủm tỉm như từ trong 3TK ra.

Sau 15 phút gõ phím, đã khôi phục xong, Thiên Vũ gọi cho Kelvin và rồi cúi đầu làm công việc đang dở dang.

- * Ting...ting...* -

Kelvin mở bản được phục hồi, vẫn nội dung đó nhưng giọng nói là của Lệ Quyên.

- Có thật cái này của Lệ Quyên không - Hắn ngơ người.
- Tùy cậu hiểu, - Nói rồi Kelvin định bước đi khỏi nhà hàng chợt điện thoại vang lên.
- Alo gì thế - Kelvin.
- Tử Thần gửi thư khêu chiến chị Sahra vừa nói đi đến chỗ hẹn - bên kia đầu dây.
- Địa Điểm - Kelvin.
- Sau quán Bar The King - Bên kia đầu dây.

* tút...tút...*

- Bách Dương cậu được lắm, tôi ngồi đây giải thích với cậu, còn người thì đi... CHẾT TIỆT BỰC CHẾT MẮT - Kelvin đập mạnh vào bàn.

Kelvin lấy xe phóng đi nhanh thấy vậy hắn cũng lấy xe theo sau, điểm dừng là Quán bar The King. Vừa bước xuống xe là Kelvin chạy ra sau quán.

- Joy sao em không báo trước với anh - Kelvin thở dốc.
- Đây, của anh - Nó đưa cây súng cho Kelvin. - Giải quyết thế nào - Kelvin.
- Chết - Tên bên đó thản thừm đáp.
- Dừng lại - Hắn vừa chạy tới.

- Các người là ai? - Hấn.
- Bang cậu cậu không biết à - Nó nhún vai.
- Trong bang tôi không có mấy người này - Hấn nhìn phía bên kia.
- Đúng, bọn tao là bang Hắc Bạch - Tên đứng đầu bên kia.

Nói xong câu đó, người bên Hắc Bạch lao lên phía nó, người bên nó cũng xông vào, cuộc chiến hỗn loạn, tạt cả người bên Hắc Bạch đều từ từ bị đánh ngã xuống, tưởng chừng như phần thắng trong tay, ở phía sau 200 tên tiếp ứng bên Hắc Bạch cũng đã tới, lao tiếp vào phía nó,. Người bên nó càng ngày càng ít đi vì bị hạ hết, còn khoảng 50 tên nó và Kelvin phải đánh tay hạ từng tên một. Người nó giờ như đã kiệt sức, còn 5 tên cuối nó nhắm bắn để kết thúc sớm, nó ra hiệu Kelvin bắt sống một tên về để lấy thông tin. Ba người Hấn Nó và Kelvin bước ra trượt hai tên gượng dậy cầm dao lau nhanh về phía nó, tên đầu tiên bị nó cho "Ăn" cú xoay người tuyệt đẹp văng ra xa, tên còn lại nó trở tay không kịp nên bị dính một nhát sau lưng, rồi nó ngắt đi.

55. Chương 55

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Chương 54

Nó vừa ngắt, hấn liền bế nó ra xe đi thẳng vào bệnh viện, Kelvin thì đi điều tra. Hấn bế nó bước vào bệnh viện khoảng có 5-6 cô y tá chạy về phía hấn kéo theo cái băng ca. Hấn đẩy nó vào phòng cấp cứu, bên ngoài hấn đi đi lại lại, 1 tiếng trôi qua - 2 tiếng trôi qua - 3 tiếng trôi qua, cánh cửa vẫn chưa chịu mở ra.

4 tiếng, đèn đỏ đã sáng lên, bác sĩ bước ra vẻ mặt trầm ngâm lo lắng.

- Ai là người nhà của bệnh nhân - bác sĩ.
- Tôi là bạn cô ấy, cô ấy sao rồi - Hấn giữ chặt vai của bác sĩ.
- Cậu theo tôi về phòng làm việc để nói chuyện - nó xong bác sĩ bước đi, hấn cũng chạy theo sao.

— Tại Phòng Làm Việc —

Bác sĩ giọng trầm ấm lên tiếng.

- Khối u trong tử cung của cô ấy đã trở thành khối u ác tính, cần phải phẫu thuật ngay.
 - Khối u? - Hấn hoàn toàn ngỡ ngàng với câu bác sĩ vừa nói.
 - Đúng vậy - Bác sĩ.
 - Tỷ lệ thành công bao nhiêu - Hấn.
 - 60% hoặc có thể ít hơn - Bác Sĩ đan xen tay nhau.
 - Nếu thất bại? - hấn
 - Khối u chèn lên dây thần kinh ở não có thể thật bại sẽ làm người thực vật cả đời - Bác sĩ.
- Hấn bước ra phòng của bác sĩ, vẻ mặt như người mất hồn, lúc đó Kelvin cũng vừa đến.
- Joy sao rồi - Kelvin lay người hấn
 - Cô ấy không sao, tỷ nữa sẽ tỉnh thôi - Hấn.
 - Cô ấy bị khối u sao anh không khuyên cô ấy làm phẫu thuật? Bây giờ nó đã chuyển sang ác tính - Hấn.
 - Cậu biết rồi sao? - Kelvin cười nhạt.
 - Bây giờ phải khuyên cô ấy thôi - Hấn.

- Nó sẽ không đồng ý đâu - Kelvin thở dài vô vọng.
 - Vì sao - Hấn.
 - Vì nó chưa muốn chưa chấp nhận là nó bệnh được - Kelvin nhún vai.
 - Cậu nhớ lúc cậu đuổi nó ra khỏi nhà không? Thật sự là lúc đó nó bị Lệ Quyên bắt cóc đánh đập tơi tả, cậu vẫn không hiểu nó, con tát nó,. Tôi mới điều tra chuyện nó bắt cóc Lệ Quyên đòi giết cậu thật sự là nó không biết gì cả là do một tay Lệ Quyên dựng lên để hại nó. - Kelvin đưa lá thư mà Lệ Quyên lừa nó ra khu núi QQR
 - Tôi tìm được trong ngăn bàn làm việc của Joy - Nói rồi Kelvin bước vào phòng bệnh.
- Hấn đầu muốn nổ tung ra, không ngờ mấy lâu nay bị Lệ Quyên xỏ mũi, lần này hấn cảm thấy mình làm tổn thương nó quá nhiều.
- Kelvin bước vào thì nó đã tỉnh.
- Joy, em nhất định phải làm phẫu thuật - Kelvin.
 - Em chưa muốn - Nó.
 - Bao giờ cậu mới chịu bớt cái tính trẻ con hả - Hấn bước vào.
 - Cậu biết rồi sao - Nó.
 - Ukm - Hấn gạt đầu cái rụp.
 - Kệ cậu chứ liên quan gì tớ - Nó tát thao nước lạnh.
 - Tớ xin lỗi đã làm cậu tổn thương, tớ biết hết tất cả là do Lệ Quyên làm, Xin lỗi đã không tin tưởng cậu - Hấn nắm tay nó, vẻ mặt buồn sâu.
 - Tớ hận cậu, tớ ghét cậu lắm - Hai hàng nước mắt nó rơi.
 - Cậu phải sống phải hết bệnh đi để cho tớ bù đắp cho cậu - Hấn.
- Nó không nói gì chỉ gạt đầu, nó đã đồng ý, thế Kelvin báo tin cho ba mẹ và Thiên Vũ biết cả ba sẽ về nước trong đêm nay. Hấn và Kelvin dấu nó các di chứng sau phẫu thuật để cho nó bớt lo phần nào.

56. Chương 56

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng

Chương 55

8h tối nó phải làm phẫu thuật, ba mẹ và Thiên Vũ cũng vừa về tới là chạy vào bệnh viện ngay.

” Cách ” Thiên Vũ mở cửa bước vào theo sau là ba mẹ nó, phòng nó bây giờ chắc kín người có tụi Xuân Nhi Tuấn Nam Vỹ Kiệt Minh Anh, Bảo Yến Hoàng Phong và hấn. Mẹ nó chạy lại lay tay quan tâm.

- Sao con giấu ba mẹ hả Hàn Thiên - Mẹ nó mắng yêu.
- Tại con không muốn ba mẹ lo - Nó cúi mặt xuống.
- Kelvin nữa em nó bệnh sao không báo hai bác - Ba nó quay sang Kelvin.
- Tại.. con không cho anh Ker nói - Nó tiếp lời.
- Hai bác đừng lo, phẫu thuật xong sẽ ổn thôi - Xuân Nhi trấn an.

Cả phòng rộn ràng tiếng cười nói, nó bây giờ chỉ muốn thời gian trôi chậm lại, nó sợ lắm sợ cái cảm giác đứng giữa sự sống và cái chết, nó không muốn xa ba mẹ anh Kelvin và cả hấn, thời gian không như nó ước

mà cứ vô tư trôi qua không một chút chần chừ, bác sĩ cùng hai cô y tá bước vào chuyển nó vào phòng phẫu thuật. Lúc này tim nó đập mạnh và loạn lăm, nhịp thở không đều như trước nữa, nó cảm thấy bất an quá

- Đừng sợ - Hấn trấn an nó.

- Ukm - Vai nó run lên.

Băng ca được đẩy vào phòng phẫu thuật nó nằm im bất động vó lẽ thuốc ngủ đã thấm vào người nó, khuôn mặt lạnh lùng đôi mắt màu hổ phách trở nên nhạt nhẽo thiếu sức sống. Mọi người ngồi bên ngoài không khỏi lo lắng, mẹ nó chấp tay xin ân trên đừng cướp mất đứa con gái bé bỏng của bà, nó đã chịu quá nhiều tổn thương rồi.

4 tiếng trôi qua khuôn mặt ai cũng đã thấm mệt, nên ba nó dành lên tiếng phá tan bầu không khí ảm đạm này.

- Mấy đứa về nghỉ ngơi đi, hai bác canh Hàn Thiên cho

- Hai bác từ nước ngoài về, hai bác về trước đi, - Hấn lên tiếng.

- Mọi người về đi anh với Bách Dương ở lại chăm nó cho - Kelvin cười trừ.

- Vậy hai bác về trước sáng vào thay ca cho hai cháu - Mẹ nó.

- Ukm. Mọi người về đi - Hấn.

SÁNG 6H.

Khung cảnh trong bệnh viện là hai chàng trai vẻ mặt mệt mỏi nhưng vẫn giữ được nét ưu tú, nó đúng hơn là Hấn và Kelvin đang dựa đầu trên ghế chờ của bệnh viện ngủ. Ba mẹ nó cũng đã có mặt ở bệnh viện cố không phát ra tiếng động để hai chàng trai nghỉ ngơi. 10 tiếng trôi qua cánh cửa phòng phẫu thuật cũng chịu mở ra, bác sĩ đi ra cùng với vẻ mệt mỏi cả đêm không ngủ và nét buồn thâm thẳm.

- Con tôi sao rồi bác sĩ - Mẹ nó chạy lại, hấn và Kelvin cũng giật mình thức dậy.

Bác sĩ áp úng khó nói, bác sĩ hít sâu một hơi lên giọng nói

- Ca mổ đã thất bại, chúng tôi đã cố gắng hết sức.

Nghe xong như sét đánh ngang tai, mẹ nó vì quá kích động đã ngất đi ba nó phải bế mẹ nó vào phòng cấp cứu của bệnh viện, hấn và Kelvin đứng như trời trồng.

57. Chương 57

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Chương 56

5 Năm Sau.

Trong căn phòng màu trắng nồng nặc mùi thuốc sát trùng, nói đúng hơn là bệnh viện, cô gái khuôn mặt vô cùng baby mắt nhắm nghiền, khuôn mặt lạnh lùng vẫn đang trong giấc ngủ dài, chưa có dấu hiệu sẽ tỉnh dậy.

- Hàn Thiên, bao giờ con mới chịu thức đây hả - Mẹ nó rưng rưng.

5 năm nay nó đã sống với cuộc đời thực vật, bác sĩ nói chỉ có 5% sẽ tỉnh lại, ba mẹ nó không bỏ cuộc, ông bà tin chắc đứa con gái của họ rất mạnh mẽ, không vì một thử thách này mà gục ngã, Mẹ nó đã giao công ty lại cho ba nó, đưa nó qua Mỹ để điều trị mong có chút kì tích sẽ xảy ra. Trong tiềm thức mơ màng nó nghe được giọng nói, của ai đó nó cũng không biết nữa, Hàn Thiên là ai? Nó mơ hồ không biết nữa, tôi là

ai? Tên gì? Đầu óc bây giờ của nó trống rỗng không có tí kí ức. Tay nó khê cử động,. Mẹ nó hốt hoảng chạy gọi bác sĩ.

- Có tiến triển gì à bác sĩ - Mẹ nó vừa vui, vừa buồn.

- Cô ấy sẽ sớm tỉnh lại thôi, đúng là kì tích - Bác Sĩ cười phúc hậu.

5 Năm Trước.

* Tít..tít...*

- BÁC SĨ CÓ NHỊP TIM TRỞ LẠI RỒI - Cô Y Tá hét lên, bác sĩ chạy vào.

- Cô xuống kêu trưởng khoa xuống, nhanh lên - Cô Y tá chạy khỏi phòng, Một lúc sau cô y tá và một bác sĩ nào đó chạy vào phòng.

Hắn và Kelvin khuôn mặt hiện rõ sự vui mừng, Kelvin tin chắc đứa em của mình sẽ không gục ngã đâu, mong nó thần chết đừng bắt nó đi khỏi cuộc đời này.

3 Tiếng trôi qua.

- Em ấy sao rồi bác sĩ - Kelvin.

- Cô ấy đã có hơi thở lại, nhưng rất yếu cần chuyển qua bệnh viện lớn ở Mỹ để kéo dài thêm sự sống - Bác Sĩ.

Sao khi Hàn Thiên được chuyển sang Mỹ, Bách Dương đã bỏ hôn ước và cắt đứt các liên hệ với Lệ Quyên, cô ấy trở về biệt thự của nhà mình, tự hứa với lòng là sẽ trả thù nó và hắn.

Ở căn biệt thự theo kiểu cổ kính, có cô gái khoảng 22 tuổi bụng nhô ra giống như đang có thai đang lúi cúi dưới bếp chuẩn bị nước uống cho chàng trai., chàng trai khuôn mặt tuấn tú điềm tĩnh ngồi ở ghế sofa đang dán mắt không rời vào chiếc laptop.

- Ly cafe anh có chưa bà xã - Tuấn Nam thúc.

- Em cho ông xã nhịn à, phải thông cảm cho bà bầu chứ - Xuân Nhi.

- Thôi, anh sợ em - Tuấn Nam

- Không sợ cho ra đường ngủ - Xuân Nhi bê tách cafe ra bàn.

- Em không thương chồng à - Tuấn Nam dờ mắt sang Xuân Nhi.

- No, không thương - Xuân Nhi biểu môi.

- Thương không - Tuấn Nam kéo Xuân Nhi vào lòng.

- No - Xuân Nhi. No nèk - Tuấn Nam hôn môi Xuân Nhi làm nhỏ đỏ cả mặt.

- Già rồi cứ như con nít - Xuân Nhi.

- Mới 22 tuổi bảo già - Tuấn Nam rống cổ cải.

(#Au: Bye hai vợ chồng nhà này nha sến chết được. #XN: Muốn chết à, kệ tôi nha =...=. #Au: Vâng * Xách dép lên và chạy *)

Tập đoàn Bách Gia đang từ từ lớn mạnh, thành một Tập Đoàn lớn trong thương trường. Tại phòng Chủ tịch chàng trai trẻ đang đắm mắt vào cả sấp văn kiện, lâu lâu nhìn sang tấm hình nhỏ là một cô gái khuôn mặt baby đang cười rất tươi và hồn nhiên hắn khê nở một nụ cười, ngược lại nụ cười à ánh mắt buồn.

” - Làm bạn gái tớ nha ”

” - Tôi cảm cô đụng vào cô ấy, tôi không bỏ qua cho cô đâu ”

” - Cô CÚT khỏi nhà tôi ngay ”...

- Hàn Thiên cô gái ngốc, Em có nhớ anh không? Anh nhớ em nhiều lắm - Hấn khẽ cười, một nụ cười buồn..
- * Cốc....cốc... *
- Vào Đi - Hấn.
- Đang cần cậu kí hợp đồng đây chủ tịch - Vỹ Kiệt trêu.
- Gì thế - Hấn đi lại sofa ngồi.
- Đây - Vỹ Kiệt đưa tấm thiệp đỏ cho hấn.
- Có vợ có chồng hết rồi à - Hấn nói với đôi mắt buồn.
- Nếu Hàn Thiên còn ở đây....- Vỹ Kiệt
- Ukm. Tổ tin chắc cô ấy sẽ tỉnh. Chúc mừng cậu với Minh Anh trăm năm hạnh phúc nhé.

58. Chương 58

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Chương 57

Ở căn biệt thự sang trọng, không yên được vì tiếng con nít khóc.

- Nín nào Papa thương - Kelvin.
- Anh lại chọc con nữa à, chết papa nha - Cô gái trẻ khoảng 29 tuổi mắng yêu chồng. Bé đứa bé Huyền Trân vợ của Kelvin, là một cô nàng khá điệu dàng, xinh đẹp. Hình như nghe tiếng ba nó bị mắng đứa bé dường như nín hẳn.
- Em bênh Bo hơn anh à - Kelvin lườm đứa con trai của mình.
- Ông xã ngủ dưới sàn, em với Bo ngủ trên giường vậy nhé - Huyền Trân nói vô cùng nhẹ đến nỗi da gà.
- Thôi thua hai mẹ con em - Kelvin vẻ như đổi.
- Hai vợ chồng hai người chiến tranh à - Vũ nắm tay Linh vợ của Vũ.
- Cho tớ bế Bo chút nha - Linh cười dang tay bế Bo.
- Muốn có con rồi à - Kelvin cười nham hiểm.
- Bo dễ thương, Bo mammy giống ba Bảo.. vân vân và mây mây - Linh véo má Bo.
- Đi thôi kéo trẻ - Vũ.
- Đây, trả Bo trả mami nha - Linh.
- Hai người đi đâu vậy - Huyền Trân ên tiếng.
- Đi dự tiệc ấy mà - Vũ.

Hai vợ chồng son Vũ kéo ra chiếc Audi.

Về Hoàng Phong và Bảo Yến họ đã chuyển qua Úc định cư. Họ cũng có một công chúa nhỏ là Bảo Ngân biệt danh là Sar. Sar đã được 3 tuổi nhìn vô cùng dễ thương.

Nói mấy người này nhiều rồi, quay lại Hàn Thiên nha.

Đôi mắt màu hổ phách từ từ mở ra, nó nheo mày để thích nghi với ánh sáng. Mẹ và ba nó vui mừng lay tay nó, ba nó nghe tin nó có tiến triển tốt cũng vội vàng bay qua Mỹ.

- Đây là đâu vậy? Tôi tên gì? Và hai người là ai - Nó hỏi một tràng.
 - Hai ta là ba mẹ của con, đây là bệnh viện, con tên là Hàn Thiên đưa con gái bé bỏng của ta. - Mẹ nó giải thích một tràng.
 - Sao tôi không nhớ gì hết vậy? Đầu óc trống rỗng - Nó ngơ ngác.
 - Thôi con nghỉ ngơi đi. - Ba nó kéo mẹ nó đi gặp bác sĩ.
 - Sao con bé nó không nhớ gì hết vậy - Ba nó.
 - Chắc đó là di chứng để lại - Bác sĩ.
 - Có thể nhớ lại không - Mẹ nó.
 - Cái đó còn tùy vào người thân trong gia đình. - B.sĩ.
 - Có thể xuất viện về việt nam không - Mẹ nó.
 - Được chứ, giờ cô ấy đã ổn mai có thể xuất viện - B.sĩ
 - Cảm ơn bác sĩ. - Ba nó.
- Chở về phòng bệnh của nó.
- Nó ngồi bên cửa sổ đôi mắt màu hổ phách nhìn thẳng về phía xa soi, trong đầu nó giờ có hàng loạt câu hỏi, nó muốn nhớ lại tất cả.
- ” Cách ” ba mẹ nó bước vào, trên tay cầm theo bát cháo vừa mới mua.
- Xuống ăn cháo rồi uống thuốc nè con - Mẹ nó.
 - Mai con có thể về việt nam rồi - Mẹ nó cười hiền.
- [Nụ cười này sao thân thuộc thế? Có phải bà ấy thực sự là mẹ mình không? Mình có phải là cô gái tên Hàn Thiên không. Sao đầu trống trải thế này , nhất định mình phải nhớ lại. - nó]

59. Chương 59

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng

Chương 58

Tại Tập Đoàn Hàn Gia.

- Hình như hôm nay có tổng giám đốc mới - NV1
- Là ai nhỉ? Nếu là nam không biết đẹp trai không? -NV2.
- Lo làm việc đi ở đó tám, nghe nói Tổng Giám Đốc mới lạnh lùng khó khăn lắm nha - NV3
- Thôi làm việc đi mọi người - NV4.

Hắn vô tình đi ngang qua đám nhân viên để lên kí hợp đồng với Tập Đoàn Nhà nó,. Chiếc xe audi đen bóng loán dừng ở trước công ty. Nó bước vào với bộ đồ công sở, mặt lạnh băng cộc, đôi mắt màu hổ phách sâu như hổ không đáy.

- Woa. Thì ra là con gái, thật vọng vớ - NV1
- xinh nhỡ - 2 vân vân và mây mây.

Nó liếc mắt qua đám nhân viên đang tụ năm tụ bảy lên tiếng băng lãnh đến lạnh sống lưng.

- Muốn nghỉ việc - Nghe xong cả đám nhân viên chạy loạn lên.

Nó bước vào thang máy dành cho Giám Đốc và Chủ Tịch. Nó lên tầng 5 nó đi trong vô thức cuối cùng nó cũng tìm được Phòng Giám Đốc.

” Cạch ” Nó mở cửa bước vào, bên trong là chàng trai khôi ngô vô cùng đẹp trai, nó nghĩ thầm

[Có lẽ đây là Chủ Tịch Tập Đoàn Bách Gia, sao nhìn thân thuộc thế này, mình với anh ta quen nhau à - nó]

- Xin lỗi vì tôi đến trễ - Nó giọng vẫn thoáng tý lạnh lùng.

Hắn xoay qua, nhìn về phía phát ra giọng nó, hắn nhìn nó chằm chằm khiến nó khó chịu lên tiếng.

- Cậu sao thế? Chủ Tịch Bách - Nó nghiêng đầu đặc túi xuống ghế, bước về phía sofa hắn đang ngồi ngơ ngác.

- Tôi là Hàn Thiên là Giám Đốc sẽ thay mặt Chủ Tịch bàn bạc hợp đồng với Tập Đoàn Bách Gia - Nó đưa tay ra.

Hắn cảm thấy đó điều gì đó bất thường liền chau mày đáp

- Đừng kêu anh bằng Chủ Tịch. Nghe nó xa lạ quá - Hắn.

- Hình như tôi với anh lần đầu gặp nhau. - Nó ngơ ngác.

- Cái gì - Hắn tức xì khói.

- À thôi vào vấn đề chính đi - Hắn.

- Dự án xây công ty thời trang sẽ do hai Tập Đoàn Bách Gia và Hàn Gia hợp tác, dự định tuần sau sẽ bắt đầu xây dự vốn có thể tăng đến 2-3% - Hắn.

- Việc này tôi có nghe qua, hợp đồng này cũng khá có lợi cho hai bên. okay, vậy tôi đồng ý kí kết với công ty anh - Nó.

Hắn đưa bản hợp đồng về phía nó, nó liền cầm ghi ghi gì đó rồi đóng dấu vào và đưa lại cho hắn một bản.

- Có thể ăn trưa cùng với anh không - Hắn.

- Xin lỗi trưa tôi bận rồi - Nó.

- Hẹn bữa khác vậy - Hắn.

- Chào anh - Nó.

Hắn và nó bây giờ đang theo đuổi một suy nghĩ riêng.

[Mình với anh ta quen nhau sao, sao mình không nhớ gì hết, nhất định sẽ điều tra - nó]

[Cô ấy thực sự có phải là Hàn Thiên không? Nhất định mình phải tìm hiểu, khiến cô ấy nhận ra mình - Hắn]

60. Chương 60

Nó phải ôm cả sấp hồ sơ văn kiện, làm đến tối tâm mệt mỏi, nó đang suy nghĩ, mình làm công việc này lâu rồi ư, chắc lúc đó mình học giỏi lắm, cứ viết trong vô thức mà nộp đi đều đúng, haizz càng nghĩ càng đau đầu nha, nó sắp xếp lại đồng hồ văn kiện hồ sơ rồi tan ca về nhà. Chiếc Audi phóng nhanh đến xé gió, nó bước vào nhà mặt mày bơ phờ vì mệt, giờ nó mới nhìn kĩ lại có hai chàng trai trong nhà nó, cảm thấy thân thuộc mà chẳng biết là ai haizz nó tức nó thật không biết ăn ở sao lại rơi vào cái thế giới chẳng nhớ, biết ai.

- Joy về rồi à - Kelvin

- Joy nào - Nó ngu ngơ.

- Em chứ ai - Thiên Vũ lên tiếng.
- Hai anh là ai sao ở trong nhà tôi - Nó mặt ngu.
- Haizz, nó quên hai thằng anh nó rồi Kelvin ạ - Thiên Vũ dở khóc, dở cười.
- Anh là Lâm Gia Bảo, kia là Lâm Thiên Vũ anh nuôi của em - Kelvin lắc đầu.
- Vậy à, hai anh ngồi chơi tôi lên phòng - Nó.
- Hàn Thiên - Mẹ nó lên tiếng.
- Sao ạ - Nó quay đầu lại.
- Lên chuẩn bị đi lễ cưới của Vỹ Kiệt và Minh Anh giúp ba mẹ, hai anh Kelvin và sẽ đi cùng với con - Mẹ nó.
- Vâng - Nói xong nó lên phòng.

Nó tắm rửa ngâm mình trong nước các suy nghĩ nhẹ nhàng lướt qua đầu nó, nó chẳng biết ai là người quen, nó chẳng nhớ ai, nó buồn lắm, nó muốn mình nhớ lại tất cả. Nó vỗ nhẹ mặt trần tỉnh tỉnh thần lại vào thay đồ, cái váy đen bó sát người lộ rõ đường cong chữ S của nó, càng tôn lên nét da trắng không tì vết, nó choàng bên ngoài chiếc áo lông mỏng mang đôi giày cao gót 5 phân nó đã cao giờ còn cao hơn, cổ đeo sợi dây chuyền hắc tặc lúc trước, (Nó vô tình gặp trên bàn, mở ra thấy sợi dây và cái nhẫn nên đeo luôn) trang phục đã ổn nó ngồi vào bàn trang điểm lấy một ít phấn đánh nhẹ một lớp mỏng, môi đánh nhẹ một lớp son, tóc uốn nhẹ thả lỏng tự nhiên. Giờ nhìn nó như một nàng công chúa, nó xinh vô cùng nha.

Nó bước xuống lầu thu hút mắt của Kelvin và Thiên Vũ, bây giờ nó đã chững chạc hơn và nhìn nó vô cùng quyến rũ không còn vẻ hồn nhiên tinh ranh của thời học sinh nữa.

Kelvin lấy tay vỗ vào mặt để định thần lại, cả ba bước ra con audi của Kelvin. Cả ba đến nhà thờ XX làm lễ rồi mới đến nhà hàng.

Tại nhà thờ khách đã đông đủ, nó bước xuống xe với sự trầm trồ vì vẻ quyến rũ của nó, nó liếc nhanh qua rồi bước nhanh vào nhà thờ ngồi dự lễ. Đến giờ làm lễ ông nguyên khoát tay đưa con gái ông yêu nhất bước lên thảm đỏ, phù rể và phù dâu là bé gái và bé trai khoảng 5 tuổi đi trước rải từng cánh hoa hồng đỏ. Minh Anh cười rất xinh, nụ cười của hạnh phúc, ở trên là chú rể đang cười tươi như hoa, bước đến ông Nguyễn trao tay đưa con của mình cho Vỹ Kiệt miệng dặn dò.

- Ta trao đưa con gái bé bỏng của ta cho con, chúc hai con trăm năm hạnh phúc,
- Cảm ơn ba - Minh Anh/Vỹ Kiệt đồng thanh.
- (Phần lời thề cho tua nhanh nhá)

- Ta tuyên bố bây giờ hai con là vợ chồng - Linh Bụt.

Vỹ Kiệt nâng cằm Minh Anh trao nụ hôn ngọt ngào và hạnh phúc của đôi vợ chồng trẻ. Phần ném hoa thật sự nó chẳng hứng thú, nó đứng một góc, các tiếng đếm đến số 3 Minh Anh hất mạnh bó hoa, vô tình rơi vào tay nó, nó chẳng biết làm gì cứ cầm đại. Minh Anh và Vỹ Kiệt quay nhìn người nhận được hoa liền trở mặt lấp bắp.

- Đó...không..phải là Hàn Thiên sao - Minh Anh dụi mắt
- Phải không? Trông khác nhiều quá, - Vỹ Kiệt.
- Hai con nhanh đến nhà hàng đi - Ba Minh Anh.

Cặp vợ chồng trẻ bước nhanh vào xe mui trần được trang trí khá đẹp, phía cửa và mũi xe đều có hoa,.

Nó cũng nhanh chóng lên xe đi đến nhà hàng.

61. Chương 61

Tại nhà hàng Royal,

Chiếc audi đen chậm rãi dừng lại, hai anh chàng trong bộ vest đen và cô gái trong bộ váy đen bó xác người khuôn mặt lạnh như băng cùng nhau bước vào, bữa tiệc được đãi khách ở tầng 12 của nhà hàng, định bước vào thang máy có hai người con gái một người bế đứa bé trai và một cô gái.

- Chào vợ yêu - Kelvin vỗ tay với Trân.
- Đây là ai đây - Trân nhìn nó.
- Đây là em gái của hai anh - Thiên Vũ xen vào.
- Chào, tôi là Hàn Thiên - Nó.
- Đây là Linh vợ anh - Thiên Vũ chỉ tay vào người con gái đứng kế Trân.
- Còn đây là Trân và bé Bo con của Kelvin - Thiên Vũ chỉ vào cô gái bế một bé trai.
- Đi thôi, đứng tám quai - Kelvin giục, bế Bo đi vào thang máy.

Tầng 12.

Cánh cửa to được khắc họa sắc sảo, được mở tung ra, phía bên cạnh là tấm ảnh cưới được chụp một cách lãng mạn, cặp vợ chồng trẻ đứng là Trai tài Gái Sắc, cả 5 người bước về phía bàn gửi thiệp và kí tên rồi được hai cô nhân viên đính hoa vào áo.

Bên trong khán phòng các cửa kính trong suốt có thể nhìn thấy cả thành phố đang nhấp nhô lên đèn, bây giờ đã đông nghẹt khách, phần lớn là các ông to bà lớn, cậu ấm, tiểu thư ổng ọ, bữa tiệc được bày bố như buổi patty, nhân viên đi đi lại lại bê rượu mời khách, nó cũng theo lẽ tự nhiên mà cầm một ly rượu, Kelvin và 3 người kia đi tiếp khách, nói chuyện về dự án công ty, nó thì cầm ly rượu đứng bên cửa kính trong suốt nhìn ra phía thành phố, ánh mặt lạnh lùng nhìn ra phía xa xa, nghe có tiếng gọi kêu mình nó liền quay người lại nhìn. - Chào, hôm nay trông cậu xinh thật.

- Chào cậu, Cậu cũng rất thư sinh Bách Dương - Nó trả lời xã giao bình thường.

Nó đứng thờ ơ bên cửa sổ, khuôn mặt suy tư nhìn rất là quyến rũ, hẳn không tin nó là Hàn Thiên con bé ngốc nghịch ngợm của trước kia, nó khác quá rồi, nó quên cả cậu, hẳn cười đau khổ.

- Cảm ơn mọi người đã đến đây chung vui cùng gia đình chúng tôi, hãy nâng ly chúc đôi trai gái trẻ trăm năm hạnh phúc - Tiếng MC vang lên.

* Bốp bốp * tiếng vỗ tay vang lên, Minh Anh trong bộ váy cúp ngực xòe trắng tinh ngấn tới đầu gối, tay trong tay với Vỹ Kiệt trong bộ vest trắng, bước ra,.

- Cảm ơn mọi người đã đến đây tham dự tiệc cưới của tôi - Vỹ Kiệt nâng ly.

Nói xong cặp vợ chồng trẻ bước xuống sân khấu khuất sau đám đông để tiếp khách.

Bách Dương nhìn sang nó nắm tay kéo đi đến chỗ của bọn Xuân Nhi.

- Anh làm gì thế - Nó.
- Đi theo tôi - Hấn.

Đi một vòng len lỏi nghệt thờ vào đám đông trước mặt nó là 4 cặp mắt đang nhìn chăm chăm vào nó há dốc mồm, nó chao mảy khó chịu.

- Hà..n Thiê..n là... mảy... sao.. - Xuân Nhi không tin vào mắt mình lấy tay dụi dụi mắt.
- Chúng ta quen nhau sao? Đây là lần đầu tôi gặp bốn người - Nó nhún vai.
- Cậu nói gì thế - Minh Anh chao mảy.
- Các cậu là ai vậy - Nó mặt ngu hơn chữ ngu.

- Đây là Xuân Nhi, Tuấn Nam, Võ Kiệt, và Minh Anh - Hấn chỉ mặt từng người.

- Chẳng có tý thân thuộc - Nó nhún vai rồi quay đi.

Ở một nơi gần đó, cô gái mặt xinh như thiên thần, cửa miệng khẽ nhếch lên, một đường cong ma mị, đầy hận thù dán lên người nó.

[Xuất hiện rồi à? HÀN THIÊN - Lệ Quyên].

Cả 4 người Xuân Nhi, Tuấn Nam, Võ Kiệt, Minh Anh trở mắt, khuôn mặt đầy thắc mắc liền quay quanh Bách Dương tra hỏi như tội phạm.

- Cô gái đó là Hàn Thiên.

- Sao nó không nhớ chúng ta.

- Sao lại như vậy.

Hấn không nói gì chỉ nhún vai trên mặt hiện 3 chữ ” Tôi không biết ”.

Lúc đó Kelvin đang đi khắp nơi tìm nó thì bị một bàn tay kéo lại, chói với, trước mặt cậu là 4 khuôn mặt đầy thắc mắc, cậu nào nề thở dài.

- Thắc mắc chuyện Hàn Thiên à.

Cả 5 người gật gật đầu.

- Nó bị mất tất cả kí ức, do di chứng cuộc phẫu thuật để lại - Kelvin nhìn một quanh một lượt.

- Cô ấy về đây khi nào - Xuân Nhi chen ngang.

- Hai tuần trước - Kelvin xoa cằm nói.

- Phải làm cho cậu ấy nhớ lại - Minh Anh nói chắc nịch.

Cả 6 người gật gù như đồng tình, tin nhắn điện thoại Kelvin vang lên.

- Em về trước rồi, anh không cần đợi, ở đó ngột ngạt quá.

Hàn Thiên.

Nó đi lang thang trên phố, ngắm nghía các gian hàng xung quanh chợ phía sau có cô gái đặt tay lên vai nó.

- Chào, cậu phải là Hàn Thiên không - Cô gái nghiêng đầu.

- Uhm, có gì không - Nó quay lại nhìn cái tay đang trên vai nói.

- Mình là bạn thân của bạn - Cô gái cười tươi.

- Xin lỗi tôi không có bạn - Nó.

- Mình biết cậu không nhớ tớ, tớ nhất định sẽ làm cậu nhớ tớ - Cô gái cười tươi.

- Uhm, tôi cũng muốn nhớ lại, tùy cô vậy - Nó.

Nói rồi cả hai cùng bước đi, hai người nói đủ chuyện trên trời dưới đất, nó cảm thấy trong lòng trở ấm lên.

[Bước đầu thành công, xem tôi sẽ làm cô chết dở sống dở - Lệ Quyên cười trong lòng].

Cô gái đó chính là.....Lệ Quyên.

62. Chương 62

Tôi Yêu Anh. Cậu Hotboy Lạnh Lùng.

Chương.... (Không nhớ =...=).

—— 10h30 Tập Đoàn Hàn Gia ——

Cô gái nhỏ ngồi ở chiếc ghế giám đốc khoát lên người bộ đồ công sở, mắt nhìn vào chiếc laptop rồi xuống xấp văn kiện tập trung cao độ để hoàn thành các dự án của công ty.

* Ting...Ting..Ting... *

- Đi ăn trưa với tớ nhé - Người gọi Lệ Quyên.

- Okay, cậu đang ở đâu - Nó reply tin nhắn lại.

- Đang dưới công ty - Lệ Quyên.

Nó xấp xếp đồ đạc vào ngăn tủ rồi lấy tuia xách đi xuống lầu.

- Hey, chờ lâu không - Nó đặt tai lên vai Lệ Quyên.

- Không, tớ mới tới - Lệ Quyên cười ngượng nghịu.

- Đi thôi - Nó kéo Lệ Quyên ra chiếc BMW.

—— Tại Nhà Hàng Âu 4* ——

- Hai vị dùng gì ạ - Cô phục vụ đưa menu cho nó.

- Cậu kêu đi - Nó chuyển sang Lệ Quyên.

- 2 phần Bò bít tết và chai rượu vang đỏ - Lệ Quyên trả menu lại cô phục vụ.

- Cậu nhớ ra được điều gì chưa - Lệ Quyên giả quan tâm.

- Vẫn chưa - Nó lắc đầu khổ tâm.

- Để mình kể lúc trước khi bạn chưa mất trí nhớ - Lệ Quyên nhìn nó cười.

- Ukm, nhờ bạn vậy - Nó.

- Chuyện là vậy.....

Lệ Quyên thêm mắm thêm muối vào, Xuân Nhi, Tuấn Nam, Vỹ Kiệt, Minh Anh là người đã nhiều lần hại nó, Bách Dương là người hại nó mất trí nhớ., Kelvin là..bla...bla.

Mày nó bắt đầu nhắn lại khó chịu, không ngờ lúc trước mình lại bị họ chơi xỏ đến thâm.

- Thức ăn của quý khách - Cô phục vụ đẩy xe thức ăn đặt từng đĩa lên bàn

- Bỏ qua đi, ăn sớm cậu còn về công ty - Lệ Quyên rót rượu vào ly.

- Ukm, cảm ơn cậu - Nó cúi xuống cắt miếng thịt.

[Hàn Thiên không ngờ mày ngốc đến vậy, tao sẽ cho mày chính tay giết chết Bách Dương, người mà mày từng rất yêu - Lệ Quyên cười nửa miệng].

Ăn trưa xong nó về công ty, cố tập trung vào công việc nhưng những câu nói của Lệ Quyên cứ vây quanh đầu nó, nhưng tâm trí nó không cho phép nó tin những lời của Lệ Quyên, nó cảm thấy Lệ Quyên có điều gì đó rất nham hiểm khi nhìn và cười với nó, nụ cười kiêu như khinh bỉ nó, không được nhất định nó sẽ tìm rõ sự thật, nó không cho phép bản thân chỉ nghe về một phía mà tổn thương người khác. Nó tự cốc đầu mình nắn dài trên bàn làm việc, bóng đèn 220V hiện lên đầu nó, nó cầm điện thoại bàn của công ty.

- Alô, trợ lý lên tôi có việc - Nó.

- Vâng.

Nó đan xen hai tay lại với nhau tập trung chờ đợi điều gì đó, mơ hồ lắm.

* Cốc..Cốc *.

- Vào đi.

- Giám đốc gọi em - Cô trợ lý.

- Cô gọi hẹn Chủ Tịch Bách giúp tôi, ngay bây giờ tại nhà hàng Âu 4*.- Nó.

- Vâng.

Cô trợ lý bước ra khỏi cửa nó cũng nhanh chóng rời khỏi phòng giám đốc đến điểm hẹn.

———— Tập Đoàn Bách Gia ————

* Reng...Reng...Reng... * điện thoại từ Tập Đoàn Hàn Gia.

- Alo, tôi Bách Dương đây - Hấn.

- Giám Đốc Hàn mời ngài dùng bữa tại Nhà Hàng Âu 4* ngay bây giờ ngài có rảnh không - Tiếng cô trợ lý thanh thoát vang lên.

- Được rồi, tôi đến ngay.

Tắt điện thoại xong hấn dọn đồ trên bàn làm việc, tắt laptop rồi phóng xe nhanh đến điểm hẹn.

—— Nhà Hàng Âu 4* ——

Ở góc khuất bàn cạnh cửa sổ cô gái nhỏ ngồi nhắm ly rượu trên tay, lâu lâu làm động tác lắc nhẹ rồi đưa lên môi nhắm nháp một ngụm, khuôn mặt đầy câu hỏi, trầm tư đến lạ thường. Hấn vừa đến nhà hàng nhìn một lượt đôi mắt dừng lại ở cái bàn cạnh cửa sổ, nó ngồi trên tay vẫn còn ly rượu khuôn mặt nhìn nơi xa xôi như đang suy nghĩ hấn cảm thấy nó xinh đẹp và quyến rũ đến lạ thường, bỏ quay suy nghĩ đó hấn bước nhanh về phía bàn nó.

63. Chương 63

Cái ý nghĩ cái hy vọng lé lên trên đầu hấn ” Không lẽ cô ấy nhớ hết tất cả, nhớ hấn rồi sao?, nhớ người mà nó yêu say đắm, chắc mình suy nghĩ thái hóa quá, ” hấn lắc nhẹ đầu dọn dẹp đám hỗn độn trong đầu.

Hấn vừa bước tới bàn nó đã đứng lên đưa tay ra bắt tay xã giao,.

- Chào anh, cảm ơn anh đã đến - Giọng nó vang lên làm hấn có một tý hỗn độn trong đầu, có lẽ kì tích đã xảy ra? Mơ hồ lắm.

- Em kêu anh có chuyện gì vậy - Hấn cười tươi, bỏ đi lớp băng lãnh, nó cảm thấy nụ cười đó rất đẹp, tựa như thiên thần nụ cười mà bấy lâu nay nó trông chờ sao, tim nó ấm vậy nè. Điên mất.

- Tôi với anh quen nhau lâu chưa? Có thể cho tôi biết quá khứ không? Tôi muốn nhớ lại - Nó đưa ánh mắt vô hồn kèm tí buồn nhìn hấn, hấn hiểu cảm giác của nó, đi từ lưỡi hái của tử thần trong đầu lại trống rỗng thật là khó chịu.

- Uhm, Anh sẽ giúp em, sẽ tập hợp mọi người - Hấn nhìn nó ánh mắt có tí hy vọng nhỏ nhoi.

- Vậy anh kể đi tôi nghe - Giọng nói có vẻ rất nôn nóng.

Hấn kể một loạt tràn lan đại hải kể lúc nó và trường , nó quen hấn, Tuấn Nam, Võ Kiệt, Hoàng Phong trở về, Lệ Quyên hại nó, hấn không kể cuộc đính hôn của cả hai người, hấn không muốn nói, hấn minh cho chính nó nhớ lại hấn vân...vân..và mây mây.

2 tiếng trôi qua nó chú tâm nghe kĩ từng chữ cảm thấy có gì đó rất quen thuộc và không hề chứa tí giả tạo nào như quá khứ Lệ Quyên kể cho nó, Lệ Quyên cô ấy lừa nó sao? Sao nó lại có suy nghĩ này, mơ hồ vậy?.

- Cảm ơn anh, giờ tôi có việc tạm biệt nhé - Nó cười híp tịt mắt.

- Mai có rảnh không? Mai anh sẽ kêu mọi người qua nhà em giúp em nhớ lại - Hấn xoa cằm nói.

- Thật vậy tốt quá - Nó muốn nhảy tung tung lên, vì quá vui nó vô tình trượt ngã cũng mai hấn đứng phía sau đỡ nó hai tay đan xen nhau, hai chiếc nhẫn ở ngón áp út gần nhau hơn, có dòng điện xẹt qua nó nhìn xuống tay của mình và hấn, chiếc nhẫn sao giống của nó vậy? Không lẽ là một đôi. Nó vội vàng đứng dậy giơ tay hấn lên so sánh hai chiếc nhẫn quả thật rất giống nha, nó nheo mắt nghi ngờ hỏi.

- Sao anh có, mở ra tôi xem nào.

Hấn ngoan ngoãn tháo ra đưa vào tay nó, nó cũng tháo chiếc nhẫn ở tay mình, nhắm kĩ lại ở mặt trong của chiếc nhẫn có hàng chữ nhỏ.

Chiếc của nó có chữ HT-BD. Chiếc của hấn có chữ BD-HT. Nó nhìn hấn chớp mắt .

- Vậy là sao.

- Thì là vậy đó, - Hấn để tay vào túi ánh mắt hiện lên tí cảm xúc vừa vui vừa buồn.

- Không lẽ, Anh là người yêu của tôi - Nó trợn mắt ngẩng hai chiếc nhẫn, giờ nó mới để ý trên cổ mình còn sợi dây chuyền nó cầm lên ngắm nghía bên mặt trong của mặt dây chuyền hình trái tim cũng có chữ HT-BD, nó liếc sang hấn nó một câu gọn lẹ nhưng đầy súc tích.

- Lấy ra, đừng có giấu, tôi thấy rồi.

- Đúng, lúc trước ta từng yêu nhau, yêu nhau nhiều lắm - hấn nắm chặt tay nó.

- Tại sao anh không nói cho tôi biết - Nó nhìn hấn ánh mắt mang vẻ mong chờ điều gì đó ở hấn,.

- Ủ, Anh sai, nếu nói là bạn trai của em thì em có tin không?, anh muốn em tự nhớ ra anh chứ không cần anh phải nói - Nhiệt độ cơ thể nó đột ngột tăng cao, cảm giác nóng hấn lên có sự ầm ập nheo len lỏi trobg tim.

- Vậy anh giúp em nhớ lại kí ức nhé - Nó vẽ mặt cảm thông, nắm tay hấn đeo chiếc nhẫn vào chỗ cũ,.

- Ukm, nhất định anh sẽ giúp em.

Ở một nơi nào đó, căn phòng bao phủ một màu đen huyền bí, hắc ám đến lạnh sống lưng. Cô gái mặc trên người bộ váy ôm sát đen nhếch môi cười đều mị quái như có âm mưu gì đó.

- Chuẩn bị đi, ba ngày nữa sẽ có niềm vui đó Hàn Thiên.

- Các người lo chuẩn bị cho chu đáo vào - Cô gái cười khuấy khuôn mặt tà ác như con quỷ dữ đang khát máu.

- Vâng, Bang Chủ - Tên Vest đen nói rồi lui ra cửa bước khỏi phòng.

64. Chương 64

7h30 tại biệt thự Hàn Gia.

Tiếng còi xe vang lên, hai cô người hầu vội vàng chạy ra mở cổng cho 4 chiếc BMW chạy vào sân, bước ra khỏi xe là Bách Dương, Kelvin, Thiên Vũ, Huyền Trân, Linh, Xuân Nhi, Tuấn Nam và Vợ Chồng son Tuấn Kiệt và Minh Anh. 9 người bước vào nhà ngồi ở phòng khách, hai cô hầu lần lượt đặt trên bàn 9 ly cafe còn nghi ngút khói, Kelvin lên tiếng.

- Hàn Thiên đâu?
 - Cô chủ còn ngủ trên phòng - Cô người hầu cúi xuống.
 - Để em xử lý nó cho - Xuân Nhi xắn tay áo.
 - Thôi đi bà xã, em đang có thai đó, - Tuấn Nam lên tiếng can ngăn.
 - Để tớ lên - Hấn đặt ly cafe đi một mạch lên phòng nó.
 - Chắc có trò vui nè - Thiên Vũ cười mang rợ.
- Lần trước Thiên Vũ và Kelvin qua tìm nó có chuyện, nó đang say giấc hồng bị Thiên Vũ phá nó ” tặng ” cho ông anh yêu vầu cái đập dính vào cửa, nhắc lại Thiên Vũ khê rùng mình.
- Phòng nó.. hấn lấy tay gõ cửa bên trong vẫn im lặng không động tĩnh.
- * Rầm....Rầm * nó khê neho mảy khó chịu lẫn qua lấy cái gối đè vào mặt tránh tiếng ồn và ánh sáng.
- Hấn mất kiên nhẫn hoàn toàn lấy tay mở thẳng cửa ” Nhất định cho con Sâu Lười này biết tay ” hấn cười mang rợ, ánh mắt có phần bức tức.
- Dậy - Hấn giựt chăn ra khỏi người nó, nó vẫn nằm lì lợm không chịu thức..
- Hấn tiếp tục lay lấy người nó, làm nó muốn ngủ cũng không xong, nó neho lại lẫn qua nhướn mày mở mắt.
- Sao...anh trong...phòng tôi - Nó ngồi dậy dụi mắt.
 - Mọi người đã có mặt dưới nhà mau xuống dưới đi - Hấn véo má nó, đau nhần mặt nó lấy chân đạp hấn đau điên, rồi phóng vào nhà vệ sinh làm VSCN. Hấn nhần mặt dậm chân đi xuống lầu, thấy cái mặt đưa đám của hấn Thiên Vũ miệng cười đắc ý.
 - Bị đập ra khỏi cửa à.?
 - Con gái gì đâu mạnh tay mạnh chân thấy ớn - Hấn ngồi phịch xuống sofa..
 - Thấy cũng tội, mà thôi cũng kệ - Cả đám đồng thanh.
 - Định làm gì đây - Vỹ Kiệt xoa cằm.
 - Tất nhiên là đi chơi - Minh Anh mắt sáng như đèn ô tô.
 - Minh Anh ơi là Minh Anh, có chồng rồi cứ như con nít - Xuân Nhi lắc đầu ngán ngẩm, câu nói nửa thật nửa đùa.
 - Cậu có khác gì tớ đâu chứ, cậu cũng sắp làm MẸ rồi kìa - Minh Anh bĩu môi vẽ dỗi.
 - Stop - Vỹ Kiệt và Tuấn Nam đồng thanh.
- Nó từ lầu bước xuống nghe tiếng cãi vã của hai đứa ” CON NÍT TỐ ” môi khê cười, cảm giác nó thân quen lắm, cảm giác đó cứ lờn lờn trong đầu nó, cảm thấy cần biết thự của nó lúc trước toàn hơi lạnh giờ ấm áp hơn. Nó mặc cái áo thun trơn và cái quần short ngắn bước xuống giọng hỏi thăm.
- Các cậu đến lâu chưa.
 - Mới tới thôi, 30 phút trước - Cả bọn đồng thanh.
 - Bây giờ chơi gì đây - Huyền Trân tham vui lên tiếng.
 - Đi biển hay nướng thịt - Minh Anh xoa cằm.
 - Nướng thịt ở sau vườn nè - Nó cười tươi, nó cũng không biết mình đang cười nữa cơ đấy, tự nhiên nó cảm thấy có cảm giác rất thân thuộc với cả đồng người đang ngồi trên ghế, cảm giác rất ” AN TOÀN ”,
 - Chị Hương chuẩn bị đồ ăn giúp tôi - Nó nhìn sang cô hầu gái.
 - Vâng. Cô chủ - Nói rồi chị hầu bước lui vào bếp.
 - Mọi người giới thiệu về mình đi, cảm ơn đã đến đây giúp tớ - Nó gãi đầu cười hì hì.

Từng người lên tiếng giới thiệu kể chuyện năm xưa năm xưa tất nhiên là không thể thiếu cặp đôi Bảo Yến và Hoàng Phong rồi ^^ . nói miết không hết nó ngồi chăm chú nghe, nghe mọi người kể nó có cảm giác các chuyện đó nó đã thực sự trải qua, ánh mắt ai cũng trân thật không tỵ giả tạo như những điều Lệ Quyên đã nói với nó, trong đầu nó trọt lóe lên câu thắc mắc về Lệ Quyên.

- Các cậu có quen với LỆ QUYÊN không.
- Lệ Quyên - cả đám đồng thanh xúng sờ.
- Cậu quen à ấy sao? - Xuân Nhi mặt hiện lên tia lo lắng.
- Uhm, cô ấy nói cô ấy là Bạn tớ - Nó khuấy động ly cafe.
- Tốt nhất em nên tránh xa ả đấy ra - Kelvin giọng trầm xuống.
- Tại sao? - nó ngơ ngác, Lệ Quyên cô ấy tốt với mình mà? Tại sao anh Kelvin lại bảo tránh xa? Các câu hỏi vô tư nhảy tưng tưng trong đầu nó.
- Cô ấy rất là giả tạo, là con người hai mặt, ác độc..... - Minh Anh kể một tràng giải thích cho nó. Mọi người chỉ gật nhẹ đầu khẳng định điều Minh Anh nói là đúng.
- Mời cô cậu ra vườn, thịt đã chuẩn bị xong - Cô hầu chen ngang cúi đầu nói khẽ.
- Ra thôi - Linh vỗ nhẹ vai nó rồi cả đám cùng bước ra vườn.

65. Chương 65

Cả nhóm vây quanh bữa tiệc nướng tại sân nhà, nam nướng thịt nữ thì gọt trái cây, Xuân Nhi ửng xúng vì đang có thai chỉ chờ ăn thôi, cả nhóm cười rôm rả cả biệt thự, thật sự hôm nay nó có nhiều cảm giác lạ lắm, vui vui trong lòng, sau bữa tiệc nướng cả bọn quyết định đi biển chơi.

— Ở căn phòng màu đen huyền thoại —

- Tình hình sao rồi - giọng cô gái lạnh lùng vang lên.
- Thừa tiếu thư nhóm của Bách Dương đã tụ hợp ở Biệt Thự Hàn Gia, họ đang giúp Hàn Thiên hồi phục trí nhớ - Tên Vest đen
- Họ có dự định gì không - cô gái nhếch môi cười.
- Họ bàn nhau là sẽ đi biển - Tên Vest đen..
- Chuẩn bị bắt HÀN THIÊN ở biển - Cô gái cầm ly rượu xoa nhẹ rồi đưa lên môi uống. Lần này sẽ không may mắn như lần trước đâu, tao không có Bách Dương thì mày cũng đừng hòng có, chúng ta sẽ cùng chết cô gái nhếch môi cười lớn, nụ cười của Ác Quỷ.

——- Biệt Thự Hàn Gia ——

Mọi người đang sắp xếp đồ dùng để biển, nào là bánh, nước, kem chống nắng, vân.. vân và mây mây. Họ chia làm hai xe. Bách Dương, Hàn Thiên, Xuân Nhi, và Tuấn Nam một xe, Huyền Trân, Thiên Vũ, Linh, Kelvin, Minh Anh và Vỹ Kiệt một xe.

- Let's go.

Hai chiếc xe BMW mui trần màu đen huyền bí, bóng lóng sang trọng, phóng nhanh xé gió hướng về khu biển của Nha Trang, xe của nó trầm lặng hẳn ra, không ai nói với ai tiếng nào Xuân Nhi và Tuấn Nam nhìn nhau cười híp mắt như mới yêu, xe của Kelvin nhiều người nhoi như giòi. Sau 2 tiếng ngồi ề lưng trên xe, vùng biển xanh biếc từ từ hiện ra, bãi cát vàng óng ánh, sóng nhàng nhạ rộn lên từng cơn nhẹ nhàng,

Hai chiếc mui trần dừng lại thu hút nhiều ánh mắt ngưỡng mộ khen ngợi trầm trồ, ganh tị,

Nó tháo giày ra đi chân trần xuống cát, cát mềm mại nó bước rất nhẹ nhưng vẫn lún dấu chân của nó rất sâu, Xuân Nhi ngồi trên bờ than thở nhìn mọi người nghịch nước, nhỏ đang mang thai nên bị cấm bước xuống biển. Cả đám tạt nước qua nhau cười híp mắt, nó bị lún thế ướt như con chuột lột. Giỡn hình như ” Quá Trốn ” nó cảm thấy hơi mệt tạt nước vô tình nước biển mạnh chất đó văng vào mắt nó, đôi mày bắt đầu đau và đỏ lên, nó vội chạy vào bờ lấy chai nước suối rửa lại cho bớt đau, Xuân Nhi ngồi kế lo lắng hỏi.

- Sao thế.?

- Nước văng vào mắt thôi - Nó cười trừ.

- Ukm, ngồi đây tắm nắng với tao - Xuân Nhi.

- Ừ, để đi lấy kem chống nắng quên trên xe rồi - Nó nói rồi đứng lên đi về phía hai chiếc mui trần, Xuân Nhi ngoái đầu xem lác đầu cười hì hì.

Nó kiểm chai kem hết túi này sang túi khác, chai kem nằm ngay bên hông túi của nó, nó lấy rồi quay về phía mọi người trượt phía sau bất ngờ có chiếc khăn ẩm hôi mùi thuốc vô cùng, đầu nó choáng váng ” Ừm.....ừ..ừmm ” đầu nó quay cuồng rồi mất đi ý thức ngã phịch xuống cát, tên vest đen để vào xe mảnh giấy nhỏ, bé sọc nó lên vai rồi rời đi.

Sau một hồi náo loạn dưới biển, các chàng trai xinh gái đẹp cũng chịu bò lên bờ thở hì hục miệng vẫn còn giữ nụ cười, Xuân Nhi không thấy bóng nó liền hỏi.

- Hàn Thiên đâu.

- Nãy cậu ấy lên đây rồi mà - Minh Anh nhìn Xuân Nhi ngơ ngác.

- Lúc nãy nó bảo lấy xe lấy kem chống nắng gì vẫn chưa lại - Xuân Nhi mặt trắng bệch vì lo lắng cho nó.

- Chắc em ấy mua nước đợi tý đi, đừng lo quá - Huyền Trân trấn an

Nghe cuộc trò chuyện của ba nàng hần và Kelvin bước lại xe tìm nó, chỉ thấy trên vô lăng có mảnh giấy nhỏ, Kelvin lấy ra xem dòng chữ nhỏ.

- Em cảm thấy mệt, về trước, mọi người chơi vui vẻ,

66. Chương 66

Ở căn nhà hoang ngoại thành.

Cô gái nhỏ đang chìm giấc ngủ say do lều thuốc mê loại mạnh, căn nhà xập xệ cây gỗ ẩm mốc, chuột gián chạy như ” Di Hội ”, căn nhà mập mờ có tí ánh sáng cổ vườn mình len lỏi vào.

” Xoảng ” tên vest đen đổ cả thao nước lạnh vào mặt nó, nó ướt như con chuột lột, nó nheo mắt cố thích nghi với tí ánh sáng mờ ảo, đầu nó choáng váng, cơ thể như mềm nhũn ra, hai tay bị trói lại còng vào cây cột to giữa nhà, tiếng giày cao gót ngày càng rõ.

[.....]

- Nó tỉnh chưa - Cô gái mặt bộ váy màu đen ôm sát cơ thể,

- Thừa tiểu thư, con bé nó vừa tỉnh - Tên Vest đen cẩn trọng đáp lại.

- Kêu người vào chơi với nó tý đi nào - Cô gái cười nhếch mép,

” Cạch ” cánh cửa mở ra bước vào là cô gái môi vẫn giữ nụ cười ma quái, thâm độc và 5 tên vest đen cao to, cô gái giọng tiếng lên, ngọt như đường nhưng đầy mĩa mai.

- Chào Hàn Thiên, Cậu không sao chứ.

- Sao....Lệ...Sao cậu bắt tớ - Nó cố ngược mặt lên nhìn cô gái.
- Tại sao à? Tại vì tao ghét mày -.Cô gái nghiêng răng nói từng tiếng rõ ràng và thay đổi luôn cả cách xưng hô.
- Cậu nói gì, tớ không hiểu - Nó cười khuấy, nụ cười mệt mỏi giọng nói nhỏ dần.
- Tại mày mà Bách Dương đã tống cổ tao ra ngoài, tại mày mà hấn đã lạnh nhạt với tao, tất cả là tại cái thứ con gái lẳng lơ như mày, đồ con b***. - Lệ Quyên nói vừa dứt câu, liền " tặng " cho nó cái tát đau đớn, một thứ chất lỏng tanh đến khó chịu, từ khóe môi nó tuôn ra. Lệ Quyên đi về phía nó lấy tay gạt đi vết máu rồi đưa lên miệng " hưởng thức ". Nhỏ chẹp chẹp miệng.
- Máu ngon đấy, 5 người chăm sóc Hàn tiểu thư cho chu đáo vào.
- Vâng - 5 tên vest đen đồng thanh.

Lệ Quyên bước ra khỏi cửa, 5 tên dùng roi da, cây tui đánh vào người nó, nó không rên la gì hết, nó im lặng và chịu đòn,

máu từ khóe miệng bắt đầu chảy ra nhiều hơn, khắp cơ thể đau rát, nó mệt dần, mắt nặng trĩu xuống, nó muốn ngủ,. Nó cố nhếch lên nụ cười nhạt, nụ cười bất cần và mỉa mai chính mình đã tin người quá mức, giờ phải nhận lấy hậu quả.

[.....]

- Cái Gì, - Kelvin nhảy dựng lên vì quá shock.
 - Hàn Thiên mất tích rồi - Thiên Vũ nào nề nói.
 - Từ khi về nó có thù oan với ai đâu chứ - Kelvin đập mạnh tay xuống bàn.
 - Bây giờ phải kiếm Hàn Thiên thôi - Thiên Vũ lắc đầu khổ tâm.
- Kelvin bước ra sân cầm điện thoại bấm cho ai đó.
- Điều động người tìm Sahara nhanh lên - Kelvin cố kiềm nén giọng nói như hét lên.
 - - Đầu dây bên kia run rẩy lên và lo lắng đáp.

.....6h30 Sáng Hôm Sau.....

- Có tin tức gì về Joy chưa - Kelvin đan xen hai tay chống cằm.
- Thưa, bang chủ.. vẫn chưa có giấu vết - Wjnn ái ngoại nhìn vào đôi mắt khát máu của Kelvin.
- Đã kiểm ở ngoại thành chưa - Kelvin cầm ly cafe lên nhấp một ngụm nhỏ.
- Đã lục tung thành phố nhưng vẫn là con Zero, hiện có 3 đội đã đi ra ngoại thành tìm - Wjnn giọng nói nhỏ ánh mắt hiện rõ tia lo lắng.

Kelvin hướng mắt về phía xa xăm, vẻ mặt vừa lo lắng, vừa tức giận, tại sao cậu lại không để ý đến nó chứ, nó đã chịu quá nhiều tổn thương rồi, tại sao ông trời không cho nó hai chữ " Bình Yên " chứ?. Ông trời thật sự quá bất công cho nó, Kelvin cười nhạt rồi bước lên phòng, để lại Wjnn đang ngồi bất động, nhanh chóng định thần Wjnn lấy xe đi tìm nó.

[...]

Đôi mắt yếu ớt dần mở ra, nó cố định thần nhìn quanh căn nhà, đầu đau như búa bổ, cơ thể như đã bị tê liệt, tiếng ù ù vang bên tai, khuôn mặt trắng bệch phờ phạc thiếu sức sống vì phải nhịn đói nhịn khát trong hai ngày,

Cánh cửa một lần nữa mở ra, tên vệ sĩ to con cầm theo cây dao nhỏ và bèn đi về phía nó....

.....

[Sahara - Joy đều là tên của Hàn Thiên]

(Tên Sahra trong thể giới ngầm Mafia)

(Tên Joy biệt danh Kelvin đặt cho nó)

67. Chương 67

Ba ngày nay tin tức mất tích của Hàn Thiên vẫn là con số không, không tìm được một manh mối nào cả dù chỉ nhỏ như hạt cát, anh em bang Black roses tìm kiếm chỉ nhận được hai chữ ” Vô Vọng ”, Kelvin và Thiên Vũ càng lo lắng hơn, hai chàng khuôn mặt tiêu tụy hẳn ra, suốt ngày chỗ ngồi trong bang, việc công ty đều bị gạt sang một bên, đối với hai chàng nó là quan trọng nhất,.

- Vẫn chưa tìm được nó? - Kelvin lấy tay xoa nhẹ vầng thái dương.

- Ukm, Bách Dương biết tin này chưa? - Thiên Vũ uống một ngụm cafe rồi nói.

- Cho người theo dõi hẳn, không chừng sẽ tìm ra manh mối - Kelvin.

——- Tập Đoàn Bách Gia ——

- Chủ tịch có bưu phẩm - Cô thư kí giao bưu phẩm cho hẳn rồi bước ra khỏi phòng.

Chiếc hộp giấy được đóng kín, hẳn mở ra, hẳn vô cùng kinh ngạc, bên trong là một nắm tóc màu hạt dẻ, bức hình cô gái bị tra tấn dã man trên người đầy vết thương, cô gái đó là nó, là Hàn Thiên, và lá thư nhỏ.

Nhận ra tóc của ai chứ nhỉ? Muốn cứu nó thì lên căn nhà hoang ở khu rừng cao su XX, không thì đợi nhận xác của nó.

Tay hẳn run lên vì một phần tức giận một phần lo cho nó, hẳn liền lấy áo vest ra khỏi phòng.

Bên kia tòa nhà cao tầng người con trai mặc trên người bộ đồ màu đen, liền vừa chạy xuống lầu vừa lấy điện thoại gọi cho ai đó,.

- Alo anh Vũ hẳn vừa nhận được bưu kiện rồi chạy đi rất gấp em đang đuổi theo, anh cho người tới nhanh đi.

-.....- giọng nói vừa vui mừng vừa lo lắng bên kia đầu dây.

5 chiếc BMW chạy bám sau chiếc Audi, nhưng đường thì lại kẹt xe, thoát ra khỏi đám kẹt xe thì đã mất dấu xe của hẳn, 5 chiếc BMW chia nhau ba hướng chạy với tốc độ xé gió. Nhóm của Wjnn đi thẳng về phía khu rừng cao su, đầu khu rừng có chiếc Audi đen đậu, Wjnn lấy điện thoại gọi cho Kelvin và Thiên Vũ xong dẫn theo 4 vệ sĩ đi thẳng vào.

Trong căn nhà cũ kĩ, người con gái vẫn đang bất tỉnh, đầu tóc rũ rượi, khuôn mặt xanh xao đến đáng thương, phía xa là bóng của chàng trai chạy như ma đuổi đi vào, hẳn nhìn quanh không có một bóng người nên chạy một mạch vào, vì lo lắng,.

” Bạch ” tên áo đen đánh vào gáy hẳn, làm hẳn ngã xuống bất tỉnh.

Ánh sáng mờ ảo lọt vào đôi mắt màu tro của hẳn, phía trước là người con gái mảnh mai, quyến rũ, cười nhếch môi, phía sau là hai can xăng, cô ấy tính thiêu rụi nơi này sao, cô gái nhỏ người đầy vết thương cũng từ từ mở mắt ra, đôi mắt chứa sự mệt mỏi, nó ngăn đầu nhìn.

- Tỉnh rồi à - Lệ Quyên cười mỉa mai, nụ cười khinh bỉ, nụ cười của ác ma, nụ cười mang lại sự chết chóc, nụ cười của hận thù.

- Cô muốn gì mau thả nó ra - Hẳn lên tiếng, tay có nắm lồng sọt dây.

- Nóng thế, hôm nay ba chúng ta sẽ chết chung - Lệ Quyên vuốt ve khuôn mặt của hân, cười nhếch mép.
- Cô điên rồi à - Hân quay mặt tránh khỏi bàn tay dơ bẩn của Lệ Quyên.
- Ừ tôi điên, vì tôi yêu anh, nhưng anh lại yêu con khốn đó, tôi sẽ cho nó chết trong đau khổ - Lệ Quyên đi về phía nó bóp cằm nó nghiền răng ken kết.

Lệ Quyên đổ ngã hai can xăng, căn phòng mùi xăng nồng nặc, mùi của máu tanh và xăng hòa với nhau, không khí trong phòng càng bốc mùi hôi đến khó chịu, tên tay cầm hộp que diêm ngọn lửa yếu ớt được rơi xuống nền đất đầy xăng, bắt đầu lên lửa ngọn lửa ngày càng lớn, khói mù mịt đến không thể thở, Lệ Quyên thì hô hét điên dại, đôi mắt nó từ từ khép chặt lại.

68. Chương 68

Đôi mắt màu tro nhắm nghiền lại, quá khứ ủa về trong đầu nó, mặt sức cho hân kêu tên nó nhưng nó vẫn muốn ngủ, nó vẫn muốn mình mơ thấy quá khứ, đôi mắt từ từ nhắm lại, nó mất hết ý thức rồi...

- Biến khỏi nhà tôi....
- Sao cô đối xử với tôi như vậy...
- Cô không còn là Hàn Thiên tôi từng yêu nữa rồi...
- Con Hàn Thiên yếu đuối nó chết rồi,
- một tràng kí ức ủa vào đầu nó, đầu nó không còn trống rỗng nữa, nó nhớ tất cả rồi, nó thật sự đã nhớ rồi...
- * Rắc...rầm " mái ton mọt nát đầy lửa ngã ầm xuống thân hình mảnh mai của... Lệ Quyên, đôi mắt yếu ớt mở ra cười nhạt vì trở trở ngu ngốc của bản thân, cô luôn tin chắc hân và nó sẽ đoàn tụ với cô, sẽ xuống nhanh thôi, máu từ trên đầu và phần trán chảy dài xuống khoe miệng rồi Lệ Quyên ngất lịm đi...
- Hàn Thiên....
- Mau tỉnh dậy không được ngủ...
- Tỉnh dậy đi, anh xin em....
- Đôi mắt lơ mơ mở ra, trên môi nở nụ cười hạnh phúc... môi nhấp nháy mấy chữ.. rồi bị cuống theo dòng xoáy vô thức ngất lịm đi.
- Em nhớ rồi, em nhớ anh rồi....

Hân vui mừng vì nó nhớ ra hân, vì có thể sống với nó một cuộc sống an nhàn bên thế giới bên kia, hân khóc, những giọt nước mắt của tảng băng lạnh, của thăng đàn ông lạnh lùng, tất cả đã bị nó phá vỡ lớp băng trong tim rồi...hân cười rồi ngất đi....

Đôi mắt nặng trĩu từ từ mở ra của cô gái nhỏ, khuôn mặt xanh xao, đập vào mắt là trần nhà màu trắng, suy nghĩ của nó bây giờ không lẽ nó đang trên thiên đường sao? Bây giờ nó là thiên thần? Có đôi cánh trắng ư? Đôi mắt nó lơ mơ dần nhắm lại..

- Hàn Thiên, mở mắt ra.. - Hân lay người nó..
- Bách Dương - Nó bật dậy như cái lò xo ôm hân khóc nức nở..
- Nín đi, cứ như con nít - Hân cốc đầu nó..
- Anh không sao chứ - Nó.

- Khụ...Khụ sorry tôi vào không đúng lúc - Kelvin phía sau là cả một tiểu đội, tụ Vỹ Kiệt..
 - Chào mọi người - Nó cười.
 - Nhớ ra rồi à - Thiên Vũ bĩu môi giận hờn..
 - Ukm, mà Xuân Nhi đâu? - nó ngó kím con bạn..
 - Xuân Nhi vừa sanh em bé tăng trên - Tuấn Nam cười, nụ cười hạnh phúc của một người cha..
 - Em ăn cháo bám đi cho mau khỏe, chị có nấu nè - Huyền Trân đi lại phía bàn mức cháo cho nó.
 - Đây để em bón cho cô ấy, - Hấn tranh với Huyền Trân..
 - Đi mọi người cho người ta tình tứ.. - Linh nháy mắt tinh ranh.
- Mọi người kéo nhau lên phòng của Xuân Nhi thăm nhỏ và thăm baby, chàng hoàng tử nhí..
- Há miệng ra.. - Hấn đưa thìa cháo ngay miệng nó,
- Nó nhận há miệng nhận lấy thìa cháo ăn nhồm nhép cười hạnh phúc.
- Sao ta được cứu vậy? - nó ngây thơ, khuôn mặt ngu hấn ra. Hấn cười khanh khách rồi kể cho nó nghe. (thật ra hấn cũng nghe kể từ Kelvin thôi).

* Rằm.* Cánh cửa bị đập đổ, Wjnn và 4 tên vệ sĩ xông vào, Wjnn bế nó ra, hai tên vệ sĩ thì công hấn trên vai, vô tình đụng vào ai đó rồi nhìn lại là Lệ Quyên, họ cố cứu nhỏ ra ngoài, phần cơ thể của Lệ Quyên điều bóng nặng, lúc đó Kelvin và Thiên Vũ vừa tới họ chia nhau đưa ba người đến bệnh viện..

Hấn chỉ ngạt thở nhẹ không có gì nghiêm trọng.

Nó thì bị các vết thương trên người và chấn động tâm lý nhẹ..

- Lệ Quyên bóng nặng và do cây gỗ đập vào đầu nên trở thành người thực vật, chỉ có 1% trở lại bình thường.

1 tháng sau....

Nó được ra viện và cũng là đầy tháng của Hoàng Tử Nhí của hai vợ chồng Xuân Nhi - Tuấn Kiệt. Họ tổ chức một buổi tiệc nhỏ không quá phô trương vì có một mục đích khác... chỉ mời người quen, bạn học thôi, nghe tin vợ chồng Hoàng Phong cũng kéo về Việt Nam.

Bỏ qua không khí của buổi tiệc, hấn kéo nó ra sau vườn hoa, ngọn nến lung linh được xếp thành chữ " Will You Marr Me? ".

Trên tay bó hoa hồng đỏ một chân quỳ khụy xuống đưa bó hoa cho nó một tay cầm chiếc hộp nhỏ mở ra là chiếc nhẫn kim cương độc nhất vô nhị do Minh Anh thiết kế,

- Em đồng ý lấy anh chứ?

- Ukm,.....Em đồng ý.

Nó đưa tay cho hấn đeo chiếc nhẫn vào ngón áp út

Hấn ôm nó vào lòng đôi môi mềm mại đặt lên môi nó một nụ hôn sâu, hai chiếc lưỡi cứ quấn lấy nhau đùa giỡn, hút hết mật ngọt ở đầu lưỡi của đối phương...

" Tạch...tạch...* tiếng máy ảnh vang lên, ở lùm cây nọ..

- Xích qua coi, chồng - Xuân Nhi
- Nhỏ miệng lại - Kelvin..
- Ngồi xuống coi,toàn thấy cái lưng của chú mày - Thiên Vũ..
- Cho em xem với - Minh Anh...

- Đây, xê ra... Á.....” Rằm ”

Chậu cây đổ ầm xuống, theo quán tính kelvin đè Tuấn Nam, Hoàng Phong đè Thiên Vũ, Vỹ Kiệt đè lên Kelvin, Linh đè lên Tuấn Nam, Huyền Trân nằm trên người Thiên Vũ, Xuân Nhi và Minh Anh ngã nhào xuống cái nệm người, Bảo Yến té phịch xuống đất.

- Rình hã - Nó chống hông, nhịp chân..

Cả bọn chỉ biết cười trừ..

- Xuống coi - Tuấn Nam, Thiên Vũ Kelvin đồng thanh hét lên..

————— E...N.....D —————

69. Chương 69: Ngoại Truyện

Bãi biển Nha Trang thơ mộng của buổi chiều hoàn hôn màu đỏ cam , được trang trí hoa hồng, và bóng bay, phía dưới lót một tấm thảm đỏ, chạy dài lên hướng linh bụt đang đứng, tất cả khách quý đều có mặt, họ đang chờ đợi nhân vật chính của buổi tiệc hôm nay. Bản nhạc du dương vang lên, nó khoát tay Bách Dương đi trên thảm đỏ, khuôn mặt nở nụ cười hạnh phúc, mọi người im lặng nhìn từng bước chân của hai nhân vật chính, họ thầm chúc phúc cho đôi trẻ hạnh phúc trăm năm, quả thật họ rất đẹp đôi, cả hai nhìn về phía linh bụt.

- Nhân danh chúa trời ta chúc hai con hạnh phúc. Bách Dương con có đồng ý lấy Hàn Thiên làm vợ không? Dù có khó khăn bệnh tật, giàu sang hay nghèo khổ thì vẫn yêu thương nhau

- Con đồng ý - Hấn.

Linh bụt hướng về nó- Hàn Thiên.

- Hàn Thiên con có đồng ý lấy Bách Dương làm chồng không?.....

- Con đồng ý.

Bữa thành hôn diễn ra khá xuống sê, vì khá mệt và cũng thấm hơi men nên cả hai về thẳng biệt thự của hấn.

- Em đi tắm trước đây, nếu đợi không được thì chịu khó qua phòng kế bên nhá - Nó nói khi đang lấy quần áo ở vali.

Tiếng nước chảy vang lên sôi xuống khuôn mặt xinh đẹp của nó, tự cho phép mình ngâm người ở trong tình dầu cơ thể cảm thấy bớt mệt mỏi thẳng., 15 phút sau nó bước ra với bộ Quần Short và áo sơmi dài đến đầu gối nhìn nó bây giờ vô cùng quyến rũ.

Nó chuẩn bị quần áo cho hấn tắm, 10 phút sao hấn bước khỏi phòng tắm chỉ có chiếc khăn quấn ngang eo, khoe rõ bộ ngực rắn chắc của người đàn ông trưởng thành. Trên chiếc giường nó đã giả vờ ngủ tránh bị hấn ” Ăn ”. Nhưng con cáo già như hấn sao bỏ qua miếng mồi ngon như vậy.

Hấn nằm xuống giường, kéo nó vào lòng ngực rắn chắc của mình, cánh tay to lớn không yên phận luồn vào áo, chạm vào phần eo đầy nhạy cảm rồi chạy dài lên hai núm hồng đào đầy đặn của người thiếu nữ mới lớn, nắn nắn xoa xoa vô cùng thích thú, nó cảm thấy có gì đó đang quấy loạn cơ thể của mình liền nhíu mày trở người, đôi môi mỏng bị khóa lại ươn ướt, ngọt ngọt, hấn cắn mút đôi môi nó một cách mạnh bạo, cái lưỡi luồn lách cổ tách hai hàm răng nó ra chiếm hữu cả khoang miệng. Cái lưỡi vụn vụn của nó cố theo hấn, không khí như đang bị hút sạch nó tựa mình phá ra tiếng rên rỉ đầy kiêu khích. Thả bờ môi đầy ngọt ngào của nó ra, nó ích kỉ thở dốc lấy lại ôxy vừa bị mất lên tiếng đầy trách móc.

- Anh làm... gì thế?

- Động phòng . - Hắn thì thâm vào tai nó, mặt nó nóng bừng bừng, thâm chửi trong lòng ” Shit! Bị hắn ” ăn ” là cái chắc.

Hắn đè lên người nó, đôi môi nhanh chóng chiếm lấy môi nó, cánh tay thành thạo tháo từng chiếc cúc, mấy phút chốc cái áo đã nằm yên vị xuống sàn, cả cảnh xuân củ người con gái lộ ra, nó ửng đỏ mắt cố đẩy hắn ra nhưng không được. Cảm thấy chưa thỏa mãn dục vọng, hắn bắt đầu hướng về phần dưới của nó, hiện giờ trên người nó chỉ còn bộ nội y trắng, bờ ngực đầy đặn, vòng eo khanh mãnh đầy khiêu gợi, cảm thấy vướn vếu, bộ nội y cũng bị hắn không nhẫn nhượng lột sạch. Cánh tay luồn ra sau gáy nâng đầu nó lên, đôi môi không ngừng nghỉ cắn rồi mút.

- Amm.... Ừm.. - Nó rên nhẹ.

- Em đang khiêu khích tôi sao? - Cánh ta còn lại không yên phận luồn xuống nơi cơ mật, tách đôi chân trắng ngần ra, cái tay tha hồ quấy phá nơi cơ mật, ướt ướt cả vùng ga mềm.

- Em định kẹp chết chồng em sao - Hắn bá đạo nói. Người hắn túa đầy mồ hôi lạnh.

- Ừm.. am... Đau.... - Nó khó khăn nói thành lời.

- Thả lỏng người, Anh sẽ nhẹ nhàng - Hắn thâm vào tai nó, cơ thể ngoan ngoãn thả lỏng, hắn có phần nhẹ lại nhưng cảm giác đầu buốt vẫn chuyển hết đến các cơ quan, như bị tê liệt.

- Để hai chân lên lưng anh sẽ dễ chịu hơn - Nó ngoan ngoãn co chân để trên người hắn, mỉm cười con mèo nhỏ ngoan ngoãn làm theo, tay đặt trên hông nó, dùng sức luồn lách vào sâu hơn của vùng cấm địa, tay nó nắm chắc ga giường, mồ hôi lạnh túa đầy trán. Hắn hành hạ ” ăn ” sạch sành sanh của nó trong 2 tiếng, cơ thể nhỏ bé ngất liệm đi hắn mới ngừng việc ” ăn ” của mình.

- Em mệt rồi - hôn nhẹ lên má nó, hắn ôm nó vào lòng ngủ thiếp đi.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-yeu-anh-cau-hotboy-lanh-lung>